

ATHENS voice

Λευκές Νύχτες

Τι γίνεται στην πόλη όταν εσύ κοιμάσαι
Του Μιχάλη Δρακάκη

ΑҮΠΝΙΕΣ

Της Μανίνας Ζουμπούλακη
σελ. 14

Elias Koteas

Μιλάει στη Νατάσα Τριβιζά
σελ. 38

Εξωγήνιγοι,
φυλαχτείτε!

Μια αθηναϊκή ιστορία του Πντ Κουτρουμπούσον, σελ. 15

Ανακυκλώστε
γιατί χανόμαστε

Της Βάλυ Βαϊμάκη, σελ. 12

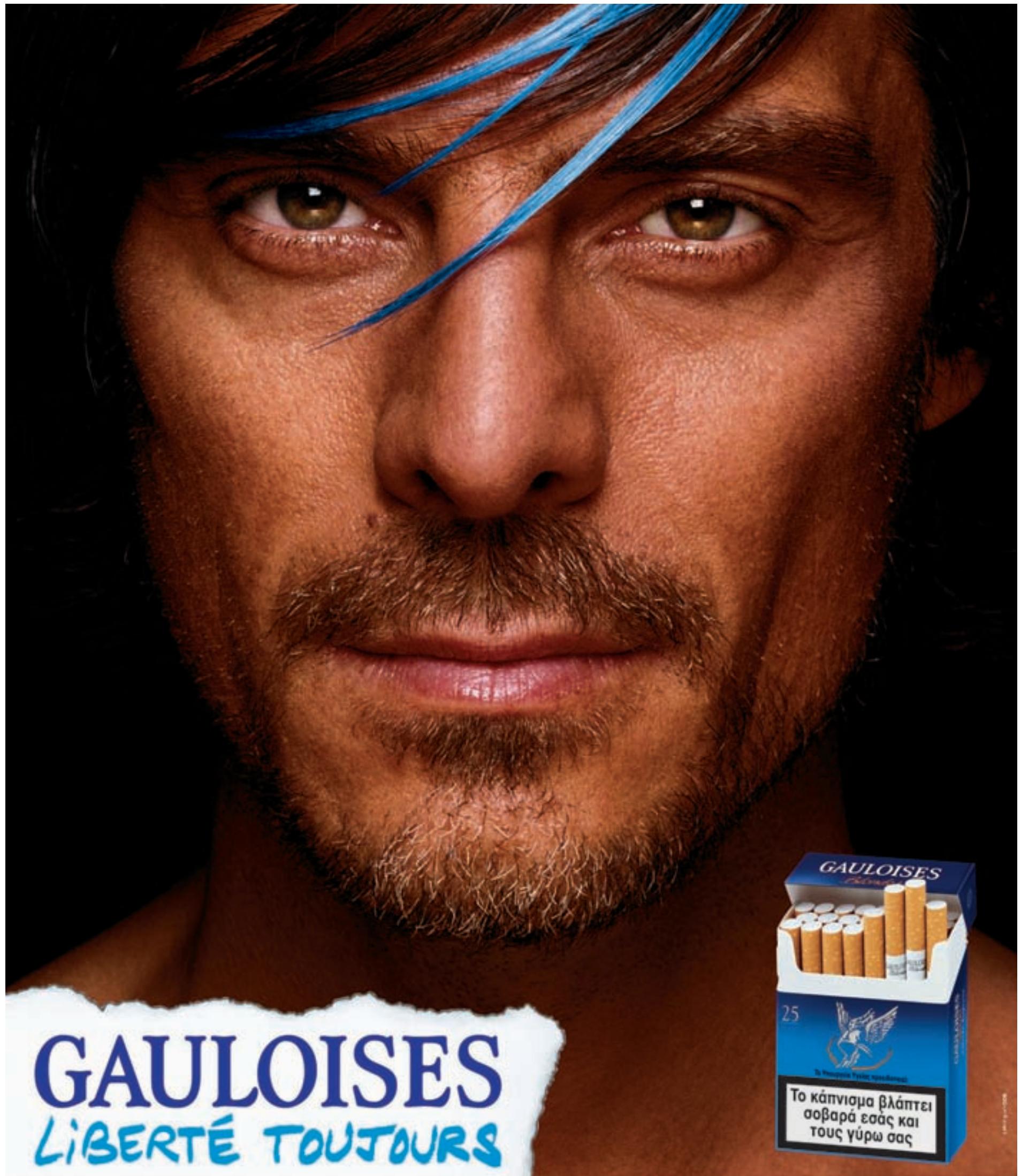
Δεν είμαστε Παπούα, δεν είμαστε Απάστι

Είμαστε η άγρια φυλή
απ' το Γαλάτσι

Της Μαρίας Σαλωμίδη, σελ. 16

Γιατί τα παιδιά σας
δεν θα βρίσκουν δουλειά

Του Στάθη Στασινού, σελ. 11



GAULOISES

LIBERTÉ TOUJOURS



Το Υπουργείο Υγείας προειδοποιεί:
**ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΒΛΑΠΤΕΙ
ΣΟΒΑΡΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ**

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

UNITED COLORS OF...

Ελπίζω να γράψετε την άποψή μου για το edito του εκδότη-διευθυντή κ. Φώτης Γεωργελέ στο τεύχος 23. Ελπίζω, γιατί ο κ. Γεωργελές υπερασπίζεται την πολυφωνία και την πολυπολιτισμικότητα, άρα οφείλει να φιλοξενεί και την άλλη άποψη. Όλα είναι σωστά και θετικά σε σχέση με τους μετανάστες όπως τα παραθέτει ο κ. Γεωργελές, σε θεωρητικό όμως επίπεδο. Επίσης πρέπει να το γνωρίζει και ο ίδιος μάλλον ότι δεν μένει μόνος του στην Ελλάδα, όπως διεφειλαν να το γνωρίζουν και αυτοί που ευθύνονται για το σημερινό πολυπολιτισμικό σκοπιδαρίο, οι οποίοι επίσης, όπως ο κ. Γεωργελές, αδιαφορούν για την άποψη των υπόλοιπων Ελλήνων-Ελληνίδων. Αδιαφορούν για την άποψη των υπόλοιπων Ελλήνων πολιτών, ενδιαφέρονται όμως για την τύχη των καλών μεταναστών, σκόνη οξύμωρο. Καθεστωτικά επιβάλλουν την άποψή τους, άλλοι από το βήμα της Βουλής των Ελλήνων, άλλοι από το βήμα της εφημερίδας τους και άλλοι από το βήμα της κάμεράς τους, αδιαφορώντας για την εγκληματικότητα, την ανεργία και την αποσάθρωση του κοινωνικού ιστού που οφείλονται, στο μεγαλύτερο ποσοστό τους, στην ανεξέλεγκτη διεύσδυση απροσδιορίστου αριθμού μεταναστών από χώρες υπανάπτυκτες, φλεγόμενες και με περιέργα επικινδυνές ιδεολογίες. Ήταν θράσος και προσβολή, κ. Γεωργελέ, να αποκαλείτε Έλληνες με Ε κεφαλαίο τους Αλβανούς και τους Βούλγαρους, τους μωαμεθανούς και τους τολματές, από τους οποίους με τεράστιες μάχες και θυσίες ελευθερωθήκαμε στο παρελθόν για να γίνουμε Έλληνες. Αδιαφορώ για την ισοπεδωτική ιδεολογία σας, που δυστυχώς ασπάζονται και οι σημερινοί πολιτικοί πήγετε της πατρίδας, για μένα η χώρα μου η Ελλάδα είναι σαν την οικογένειά μου, ενδιαφέρομαι και αγαπώ όλους τους ανθρώπους, αλλά αδυνατώ να κάνω σύζυγο της γυναίκας μου και πατέρα των παιδιών μου έναν Αλβανό ή έναν Τούρκο, ακριβώς έτσι αδυνατώ να βαφτισώ τόσο απλά Έλληνα έναν Αλβανό ή έναν Τούρκο. Έλληνας είναι αυτός που μπορεί να θυσίασει εάν χρειαστεί τη ζωή του για την Ελλάδα χωρίς δεύτερη σκέψη. Αυτός μόνο είναι



δύο και γράφει διηγήματα. Ένα από τα 5 βιβλία του, το «Τι Τρέχει», παρουσιάζει το εικαστικό του έργο.

DO IT! Κάθε εβδομάδα ένας καλλιτέχνης αναλαμβάνει να σχεδιάσει το εξώφυλλο της «A.V.». Στο τέλος της χρονιάς όλα τα εικαστικά εξώφυλλα θα συγκεντρωθούν για να εκτεθούν σε κεντρική γκαλερί της πόλης όπου και θα είσετε όλοι καλεσμένοι.

Έλληνας, και δυστυχώς βλέπω ότι πάρα πολλοί Έλληνες υπόκοοι δεν είναι Έλληνες. Αυτός είναι Έλληνας, όχι ο Αλβανός έμπορος ναρκωτικών ούτε ο Ρουμάνος μαφιόζος. Καλή η αγάπη και η ειρήνη των λαών, κακή όμως η ισοπέδωση. Να θυμάστε ότι η μεγαλύτερη κούνια είναι η απόλυτη ελευθερία. Εύχομαι ο καινούργιος πήγεται να μην ξεχάσει να φράξει το έφερα γραμμένο, γιατί η ιστορία περιμένει στη γηνιά να κρίνει αυτόν αλλά και όλους εμάς. Σεβασμός λοιπόν στους γείτονες-συμπολίτες μας πρώτα, μετά στους πολίτες των άλλων λαών και μετά στον εαυτό μας. Και μια συμβουλή, ο σταυρός βρίσκεται στο υψηλότερο σημείο της Σημαίας μας, σεβασμός πρώτα στον Κύριο Ιησού Χριστό, μετά στη σημαία και στο Ελληνικό Έθνος και τελικά στο ιερό χώμα που πατούμε, το οποίο πότισε τα δέντρα του με το αἷμα των μαχητών της ελευθερίας που πολέμησαν και πέθαναν ενάντια σε αυτούς στους οποίους ερείς στη μεριά ακάρια τα χαρίζουμε την Ελλάδα. Σεβασμός λοιπόν, κ. Γεωργελέ, στα υψηλότερα ιδανικά της

Πατρίδας και της Ελευθερίας και στις διαχωριστικές γραμμές των εθνών και των πολιτισμών. Σεβασμός και στη δική μου διαφορετική άποψη. Φιλοξενία, όχι αρπαγή, για να αποφύγουμε το παγκόσμιο όργιο στο οποίο οδηγούμε την ανθρωπότητα. Με αισθήμα ντροπής!

- Χρυσοβαλάντης Βόρας

Αγαπητέ μου κύριε, πέρα από τα πολλά θεωρητικά, υπάρχει κι ένας απλός πρακτικός κανόνας για να αντιμετωπίσετε αυτά τα πράγματα. Να κάνεις ό,τι θέλεις να σου κάνουν και σένα. Στην Αμερική π.χ. υπάρχουν πάρα πολλοί Έλληνες Αμερικανοί υπποκούπτη και να κλεισουν όλους τους ορθόδοξους ναούς;

ΓΙΑ ΣΕΝΑ, ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

Και μόνο το ότι γνωρίζετε τους γονείς του Φέθρου Ντάκ και τους Βρουτοπιανούς κατασκόπους του Σκρουτζ είναι προς τιμήν σας (διαβάστε Don Rosa;) Ένας άνθρωπος που αρνείται να διαβάσει κόμικς και τα θεωρεί χάσιμο χρόνου στερείται φαντασίας, και αυτό έχει αντίκτυπο και στην καθημερινή του ζωή, πιστεύω! Την επόμενη φορά θέλω επίθεση υπογείως (με το αντίστοιχο λαγούμι) στο ταμείο του «Mommy» από τους Μουργόλουκους και επιτυχές κλέψιμο χρυσαφικών από το σεμινάριο κατασκευής κοσμημάτων Λαλαούνη από τον διάσημο Αρσέν Λουπέν (φυσικά, την τελευταία στιγμή αποτρέπεται κατά λάθος από τον Ντόναλντ και βάσει σχεδίου από τα τρία ανιψάκια. Το Βιβλίο των μικρών Εξερευνητών σε ρόλο βιοθού). Συγχαρητήρια για τα άρθρα σας. Κάντε και κάποιο άρθρο για τις σχολές χορού αργεντίνικου τάνγκο και φλαμένκο... Είναι ένας ενδιαφέρων κόσμος!

- Mar...

Αν έχετε τα τεύχη 1-8 του περιοδικού ΚΟΜΙΞ και είστε διατεθεμένος να τα στερηθείτε έναντι λογικής τιμής, παρακαλώ, ξαναγράψτε.

- Μαργαρίτα

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά, ή στο fax της «A.V.», ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Γράμματα», ή με **SMS AVCOR**, **κενό** και το μήνυμά σου στο **4220** (Τα γράμματα δεν θα πρέπει να ξεπερνούν τις 100 λέξεις. Άλλις θα δημοσιεύονται συντομευμένα. Γράμματα χωρίς ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και τηλέφωνο δεν θα ξαναδημοσιευτούν)

Κάθε μίνυμα κοστίζει € 0,25 + ΦΠΑ 18%

ATHENS voice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος-Έκδοσης

Σταυρούλα Παναγιωτάκη

Διευθύντρια Σύνταξης

Αγγελική Μπιρμπίθη

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Υπεύθυνη Ύλης Ελένη Μπακοπούλου

Συντακτική ομάδα:

Μαργαρίτα Μιχελάκου, Μελίτα Κάραπη, Σάτθης Στασινός, Λάκης Λαζόπουλος, Αλένης Σταμάτης, Προκόπης Δούκας, Ανώνυμη Καφετζόπουλος, Γιώργος Κυρίσης, Γιάννης Νένες, Μάκης Μπλάτος, Ηλίας Φραγκούης, Πέγκυ Κουνενάκη, Αργυρώ Μποζώνη, Γιώργος Τζιριζιάκης, Σταμάτης Κραουνάκης, Ανώνυμη Πανούσης, Στέφανος Τσιτσόπουλος, Γιώργος Πανόπουλος, Μυρτώ Κοντοβά, Νενέλη Γεωργελέ, Κώστας Κυριακόπουλος, Γιώργος Αιματζίδης, Μανίνα Ζουμπούλη, Μιχάλης Δρακάκης, Σύτη Τριανταφύλη, Ανδρέας Κουλουρίδης, Δήμητρα Αναγώστου, Νατάσσα Τριβίζα, Τάνια Δημητρίδη, Χριστόδουλος Παπαδήμας, Γιάννης Κωνσταντινίδης, Μαριανή Πάτσα, Μιχάλης Γεωργίου, Νίκος Γεωργιάδης, Γκαζμέντ Καπλάνη, Μαρία Χούκη, Γιώργος Σωτηρόπουλος, Μαρία-Θάλη Καρρά, Λενία Διαλεισμά, Πάνος Πικραμένος, Σπύρος Πλέγκας, Βάση Βαϊμάκη, Σάντρα Στάθηκη, Κατερίνα Παναγοπούλου, Γιώργος Δημητρακόπουλος, Τζένη Σταυροπούλου, Άγγελος Τσέκερης, Ανδρέας Ράπτης, Νίκος Ζαχαρίδης, Ορέστης Νέας, Πάνος Κουφουμπούσης, Άκης Περδίκης, Ευγενία Μίγδου, Σπήλιος Λαμπρόπουλος

Γραμματεία Σύνταξης: Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Ατελής: Μορφούλη Βογιατζόγη

Διόρθωση Κειμένων: Βάσω Χρυσανθακοπούλου

Εικονογραφήσεις: Νεκτάριος Σταματόπουλος

art@athensvoice.gr

Φωτό: In Time, Ideal Images

Υπεύθυνη Διαφοριστικής Αγοράς: Λουίζα Ναθαναήλ

Direct Market: Έφον Κουτσονικούλη, Γιώτα Λουύρα,

Μιχάλης Κούβελας

Υποδοχή Διαφήμισης: Δήμητρα Χιώτη

ads@athensvoice.gr

Οικονομικός Υπεύθυνος: Νίκος Θεοδώρου

Λογιστήριο: Βασίλης Μηλίτσης

Υπεύθυνος Παραγωγής: Φώτης Αντωνόπουλος

Υπεύθυνος Διανομής: Γιάννης Σαπούνης

Υπεύθυνος Μηχανοράγνωσης: Βάσιος Σιντιμιράς

Διαχωρισμό - Εκτύπωση: «Η Καθημερινή ΑΕ»

Athens Voice S.A.

Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα, fax: 210 3617.310

Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369

Διαφοριστικό: 210 3617.530

Αγγελίες: 210 3617.369

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την «Α.Β.» στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον υπεύθυνο διανομής Γιάννη Σαπούνη στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 3617.369

ATHENS voice

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, πληκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΜΕΤΡΑΝΕ ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΤΟΥΣ ΣΕ ΑΠΙΘΑΝΙΚΟΜΜΥΡΙΑ, ΧΑΛΑΣΑΜΕ

ΜΙΣΟ ΔΙΣ. Ο ΚΑΘΕΝΑΣ. ΣΤΑ ΤΖΑΜΙΑ ΠΑΙΖΕΙ ΠΟΛΛΗ ΠΟΔΑΡΙΛΑ, ΠΑΤΑΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΠΑΣ ΝΑ ΣΟΥ ΔΙΑΒΑΣΟΥΝ ΤΙΣ ΚΑΛΤΣΕΣ ΣΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς είναι στα τούρκικα ο Άπορες Κορασίδες;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Χανούμ μπατίρ.

Μεγάλη Παρασκευή στον «Βρεττό» της Πλάκας, ανάμεσα στα χρωματιστά μπουκάλια αλκοόλ περιμένουμε να φιλοτιμηθεί να περάσει κανένας Επιτάφιος. Ο Συγκάτοικος λέει να μνη ανυσχούμε που ξεμείναμε, τόσο το «Αθηνόραμα» όσο και το «Time Out» έχουν εξώφυλλο «ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ». Το γεγονός ότι είναι μαζί μας και ο Πολιτάκης του «Cover Story» είναι ξεκάθαρος οιωνός ότι πρέπει να τα μαζέψουμε γρήγορα και να πάρουμε το πρώτο αεροπλάνο για την Πόλη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς είναι στα τούρκικα η Λίμνη των Κύκνων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Παπί χαβούζ.

Τι μου έκανε εντύπωση στην Κωνσταντινούπολη: Κατά τους Τούρκους καταστηματάρχες εγώ είμαι η «Μαρία» και ο Συγκάτοικος είναι ο «Γιώργος» (ύστερα από λίγο χρονιμοποιούσαμε αυτά τα ονό-

ματα). Όταν μιλάνε οι Τούρκοι είναι σαν να είσαι μέσα σε ένα κοπάδι γαλοπούλες. Παρ' όλα αυτά, είναι φιλόξενοι κι ευγενικοί. Οι Τούρκοι μετράνε τα λεφτά τους σε απιθανικομμύρια: ένα πακέτο τσιγάρα κάνει δύο εκατομμύρια, χαλάσαμε μισό δισ. ο καθένας το τρίτημερο. Στα τζαμιά παίζει πολλή ποδαρίλα, πατάς και μετά θέλεις να πας να σου διαβάσουν τις κάλτσες στο Αγιον Όρος. Οι βρύσες στην Τουρκία είναι ανάποδα, εκεί που είναι το δικό μας κρύο είναι το δικό τους ζεστό και το έγκαυμα το έχεις στο τσεπάκι. Όσο καθαρός και αν πιστεύεις ότι είσαι, σε ένα χαμάμ θα ανακαλύψεις ότι την έχεις πάσει τη μάκα σου. Παρεμπιπόντως, στο χαμάμ γίνεσαι τουρσί από το ξύλο αλλά κάνεις τουμπεκί. Το τουρσί και το τουμπεκί, όπως όλοι ξέρουμε, είναι ελληνικές λέξεις που έχουν κλέψει οι Τούρκοι, όπως και τη μισή μας γλώσσα. Έτσι τα υπόλοιπα θα σ' τα πω στα τούρκικα που όλα έχουν ελληνική ρίζα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς είναι στα τούρκικα ο αυνανισμός;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Τσουτσούνταντιρντί.

Καραγκιόζ σαράτι, ντουγρού χαβά λιμάν, μπιρ μπαούλ (από το σπίτι πήγαμε κατευθείαν στο αεροδρόμιο με δύο τζιν χωμένα σε μια βαλίτσα). Μπουγιούρντι παρτούζ καρντάς γκλου (μαζί μας ήρθε και μια παρέα φίλων από το ποτάδικο). Χαρέμ τουλούμπα⁴ (δηλαδή άλλα τέσσερα αγόρια, τα κορίτσια δεν τα μέτρησα). Ντερτ σεκλέτ γιοκ (περάσαμε απίθανα, σαν πενταήμερη). Ντονέρ Ισταμπούλ (κάναμε τον γύρο της Κωνσταντινούπολης). Μεζέ, γιουβέτς, γιογούρτ, εκρέκ, φασουλιέ, φιστίκ, κουρκούτ, γκαζόζ Pandeli παζάρ μπαχάρ (φάγαμε και ήπαμε τον αγλέουρα στο πολύ ωραιο εστιατόριο «Παντελής» μέσα στην αγορά των μπαχαρικών). Ιμάμ μπαϊλτί (κόντεψα να λιποθυμήσω σαν τον ιμάμην). Τσιφτ (γύρισα διπλή). Τσουόγις τελεφόν ταράτς (πήρε και το Cosmogirl Γιώτα και είπε ότι έφαγε ένα ολόκληρο αρνί και τώρα το στρινγκ μπορεί να της χρησιμεύσει μόνο σαν λαστιχάκι για τα μαλλιά).

Κουμάς μπανιστήρ ντουλάπ (ο Συγκάτοικος είδε τηλέοραση), χανούμ τσοκ γκιουζέλ (είπε ότι οι Τουρκάλες είναι όμορφες), ταμάμ καρακαλτάκ (μοιάζουν πολύ με τις Θεσσαλονικιές), χαμπέρ τουτσούν φερετέ (και ρώτησε να μάθει αν έχω μαζί προφυλακτικά). Μπερεκέτ (του έδωσα τις ευλογίες μου).

Αγιασοφία νταλκάς, μάπα καρπούζ (στην Αγία Σοφία νιώσαμε μια μικρή θλίψη και πιο συγκεκριμένα ο Πολιτάκης είπε «ΑΕΚ ζούμε στην Πόλη να σε δούμε» και πήγε να πει καφέ).

Μανάβ, μπακάλ, μπερμπέρ, μπαξίς κολάι (είναι πολύ εύκολο να συνεννοθείς με τους Τούρκους μικροεπιχειρηματίες). Μπαρούτ μαχαλά τραβελέ τσαμπούκ (αρκεί να μνη πέσεις στην κακόφημη γειτονιά της Πόλης γιατί δεν σε ξεπλένει ο Βόσπορος). Ισταμπούλ τζερτζελέ μπακτοέ μπαμπές Γιουσουφάκ Σερτάμπ (στην Πόλη μπορείς να πέσεις πάνω σε ένα μπουκετάκι γνωστών Ελλήνων, όπως ο Μαζωνάκης και ο Κραουνάκης).

Παζάρ σαματά γιαλαντζί μπουζούκ (την Κυριακή πήγαμε σε μια συναυλία ο Θεός να την κάνει συναυλία), τζερτζελέ, τσακίρ κεφ (αλλά περάσαμε πολύ ωραια). Ογλάν ντιπ κιοφτέ, Μαβί Οτελί, μουζικ τσογλάν μαντρι (οι τυπάκοι δεν ήταν φλώροι, είπαν το «Blue Hotel» και άλλα κομμάτια που είχαμε να ακούσουμε από το σχολείο). Δημητρης Πασάς Γιάννενα (ειδικά ο Πολιτάκης την είχε καταβρεί). Τουρλού τουρλού (έγινε χαμός). Ρίτα καφτάν (εγώ έγινα ρόμπα), σιχτίρ (σιχτίρ), αφερίμ (αλλά να πάει στον διάολο, δεν πειράζει), βάτι, βάτι, βάτι (κάναμε Πάσχα).

Thanx: Στον Ζουάου, τον Βραζιλιάνο λογιστή που μας γλίτωσε μερικά δισ. Στην Ρενάτα μόνο για το ότι υπάρχει. Στον Μανώλη και στην Χριστίνα που μάζευαν λέξεις από τον δρόμο. Στην καθηγήτρια τουρκικής γλώσσας Τζενού (αλλού μναλά, αλλού μαλλιά), με έδρα τη «Ράτκα», που διόρθωσε τα ελάχιστα ορθογραφικά λάθη. □



ΝΤΟΝΕΡ ΙΣΤΑΜΠΟΥΛ ΜΠΕΡΕΜΠΕΡ ΚΟΥΜΑΣ (Ο ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΓΚΑΤΟΙΚΟ)

ΕΧΩ ΣΕΒΝΤΑ ΓΙΑ ΝΤΑΡΑΒΕΡ

Ο μονόλογος μιας καθαρίστριας

Η Τζένη Μ. δεν είναι καθόλου glamorous – δεν της το επιτρέπει η οικονομικούνική της κατάσταση, η δουλειά της, οι καταβολές της, η πατεία της, η καθημερινότητά της, η ζωή της...

Του ΣΠΗΛΙΟΥ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ξυπνώ στις πέντε παρά. Δεν μου παίρνει ώρα να ετοιμαστώ. Τί να ετοιμάσω άλλωστε; Πιάνω τα μαλλιά μου κότσο, ντύνομαι, πίνω έναν καφέ στα γρήγορα, τρώω μια δυο φρυγανίες και... η μέρα μου ξεκινάει. Βγαίνω στην πλατεία Κυψέλης και παίρνω το λεωφορείο. Σε είκοσι λεπτά το αργότερο κατεβαίνω στην Βασιλίσσης Σοφίας. Περπατώ λίγο στο μεγάλο πεζοδρόμιο (στην Κυψέλη δεν έχουμε τέτοια – είναι όλα στενά, βρόμικα και συνήθως κάποιο αμάξι σε εμποδίζει να κρατήσεις σταθερή πορεία) και, όπως κάθε μέρα εδώ και τρία χρόνια, φθάνω στον αριθμό επτά. Το επτά, λένε, είναι μαγικός αριθμός. Για μένα δεν κρύβει πάντως καμία μαγεία. Απλώς πληρώνει το νοίκι. Και το φαγητό. Εντάξει, και κανένα σινεμά καμία φορά. Γιατί στην Βασιλίσσης Σοφίας 7 είναι η δουλειά μου. Όχι, ούτε πρέοβειρα της Χιλής είμαι, ούτε δικηγόρος, ούτε αρχιτέκτονας. Αν ήμουν, λέτε να ξυπνάγα κάθε μέρα τόσο νωρίς; Και, το βασικότερο, λέτε να πήγαινα με λεωφορείο στο γραφείο; Για να μην πω ότι δύσκολα θα έμενα Κυψέλη... Για να είμαι ακριβής, δεν έχω γραφείο. Έχω γραφεία! Πολλά! Μόνο που κανένα δεν είναι δικό μου. Έχω όμως κλειδιά για όλα – ή για σχεδόν όλα! Ο «τομέας» μου είναι οι τρεις πρώτοι όροφοι. Στον δεύτερο, τέρμα αριστερά, το γραφείο που έχει θέα στον Εθνικό Κόπο δεν είναι ποτέ ανοιχτό. Ένα πρωί που έφτασα ακόμα νωρίτερα από το συνηθισμένο, κάθισα και δοκίμασα όλα τα κλειδιά μάζως και κατάφερνα να το ανοίξω – ακόμα και τα διάκα μου. Είχα πολλή περιέργεια, αλλά δεν τα κατάφερα. Θα μείνω με την απορία. Δεν βαριέσαι, να ταν και η μόνη... Μερικές φορές νιώθω ότι είμαι καλεσμένη στο μεγαλύτερο πάρτι αυτής της ζωής, αλλά μου έχουν δώσει λάθος οδηγίες – ή λάθος κλειδιά – και έχω κάσει τον δρόμο. Έχω καθεί και η ίδια σε μια ζωή χωρίς καμία λάμψη, χωρίς καμία ελπίδα, χωρίς καμία πρόκληση. Κάθε μέρα πρωτού η πόλη ξυπνήσει είμαι στα πιο ακριβά γραφεία της πόλης (έτσι μου έχουν πει για το κτίριο Σαραντόπουλου) με μια γαλάζια ποδιά, δύο κουβάδες και ένα φορπότ κάδο. Στη διάθεσή μου έχω τα πιο ακριβά απορρυπαντικά που κυκλοφορούν (μια φορά πήρα μαζί μου μια χλωρίνη για το σπίτι – δεν είναι αστείο ότι ακόμα και σε αυτά τα απλά, άκαρα πράγματα οι τιμές σουν θυμίζουν ότι σε αυτή τη ζωή θα υπάρχουν πάντοτε πλούσιοι, φτωχοί και φτωχότεροι;) και για τρεις ώρες οκύβω, σκουπίζω, μαζεύω, σφουγγαρίζω, αδειάζω, καθαρίζω, ξεπλένω... τα πάντα! Μέχρι βέβαια να αρχίσουν να έρχονται οι πραγματικοί εργαζόμενοι, αυτοί που μετράνε – όλοι αυτοί που με αγνοούν και με βλέπουν απλώς να φεύγω. Δεν νομίζω ότι μπορούν να συνδέσουν τη φιγούρα μου με το γεγονός ότι τα γραφεία τους είναι σκουπιδένα, οι σακούλες σκουπιδών αλλαγμένες, τα τζάμια καθαρισμένα... Μια φίλη μου που πάει νυχτερινό σχολείο μου έχει πει ότι οι άνθρωποι θεωρούν δε-



δομένα όλα όσα δεν κάνουν οι ίδιοι. Αν είναι έτσι, τότε ο μόνος τρόπος για να κάνω αισθητή την παρουσία μου είναι να... λείψω! Άλλα και πάλι, προτού τα γραφεία αρχίσουν να γίνονται ενοχλητικά βρόμικα, η προϊσταμένη θα μου κοινοποιήσει την απόλυτο μου, όπως είχε κάνει πριν από λίγους μήνες με τη Μαρία επειδή είχε κάσει δύο βάρδιτες χωρίς να ειδοποιήσει κανέναν. Δεν ξέρω γιατί δεν μας το είχε πει. Κάπου άκουσα βέβαια ότι απλώς ένα πρωί ξύπνησε και την έπιασε άρνηση: δεν οπωθήκε από το κρεβάτι για δύο μέρες. Ελπίζω να μη συμβεί και σε μένα αυτό. Μου φαίνεται πολύ καθαλυπτικό. Για ποιο λόγο να θέλω εξάλλου να μείνω στο σπίτι δύο ολόκληρες μέρες; Το σικαίνομαι το σπίτι μου – δεν έχει τίποτα ωραίο. Τουλάχιστον τα γραφεία είναι ωραία. Μερικές φορές μάλιστα ξεκλέβω λίγο χρόνο και καζεύω στα συρτάρια. Βλέπω

φωτογραφίες, τα ψιλά που κρατάνε για τα delivery, πώς συγκεντρώνουν τους συνδετήρες και τα μολύβια τους, κάποια post it με κωδικοποιημένα μηνύματα... Για παράδειγμα, στο πιο μικρό γραφείο του τρίτου ορόφου, δίπλα από τον πλεκτρονικό υπολογιστή, υπάρχει μια κειροποίητη κορνίζα με ένα σευγάρι. Ο άντρας είναι πολύ όμορφος, η γυναί-

κασπάσω τίποτα – μέσα στο γραφείο τουλάχιστον». Και από κάτω είχε zωγραφισμένη μια χαμογελαστή φατσούλα. Τρία χρόνια εδώ μέσα είναι ο πρώτη φορά που κάποιος μου απευθύνει τον λόγο και αναγνωρίζει το αποτέλεσμα της εργασίας μου. Μα την αλήθεια, αν τον είχα μπροστά μου θα τον φιλούσα. Και μπορεί να μην είμαι ψηλή, αδύνατη και όμορφη, αλλά θα τον αγαπούσα αληθινά. Και θα πήγαινα μαζί του για μπάνιο σε ξένες παραλίες, θα του μαγειρεύω και θα είχα πάντοτε καθαρό το σπίτι μας. Αυτά ξέρω να κάνω, αυτά θα του πρόσφερα. Αυτός όμως δεν θα γυρνούσε ποτέ να με κοτάξει. Γιατί η ζωή, όχι μόνο η δική μου αλλά η ζωή γενικώς, δεν έχει καμία σχέση με εκείνη την ταινία που είχα δει τις προάλλες στα Village στο Παγκράτι: έπαιζε η Τζένιφερ Λόπεζ στον ρόλο μιας καμαριέρας σε ακριβό ξενοδοχείο στο Μανχάταν, και την ερωτεύεται ένας zόπλουτος ή κάτι τέτοιο τέλος πάντων... Λοιπόν, έχω να σας πω μια μεγάλη αληθεία που δεν πρόκειται να ανατραπεί ποτέ: όταν είσαι μια φωτωχή καθαρίστρια... είσαι μια φωτωχή καθαρίστρια. Τελεία. Όπως έλεγε κάθε στην τηλεόραση ένας τραγουδιστής, «it's not a profession, it's a way of life!» Αν οας αρέσει – για την ακριβεία, αν μου αρέσει. Και, όχι, δεν μου αρέσει, αλλά δεν μπορώ να κάνω τίποτα γι' αυτό... Πάει καιρός από τότε που άκουσα για τελευταία φορά το παραμύθι της Σταχτοπούτας. Και, για να είμαι ειλικρινής, δεν μου άρεσε ποτέ. Αν είναι να γίνεις εξωπραγματικός, κάν' τα καλύτερα όλα ψεύτικα – όχι μόνο αυτά που σε βολεύουν... Επτά πήγε ν τώρα. Μαγικός αριθμός, ε; Και ακόμα δεν έχω περάσει από τις τουαλέτες... □

Soundtrack
● *Pulp, «Common People»*
● *Thomas Newman, «Dead Already»*
● *Norah Jones, «Come Away with Me»*

ΑΚΟΥΣ ΜΗΤΡΟΠΑΝΟ:

Του ΒΑΓΓΕΛΗ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ

1. Θλιβεροί στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου μού φάνηκαν όσοι έκραζαν τον Σημίτη. Σαν κάργιες. Ότι ήταν λίγος και ότι χάθηκε από προσώπου Γης μόλις τον αντικατέστησε ο Γιώργος Παπανδρέου. Ας τα έλεγαν όσο ήταν στην εξουσία. Άλλα τι περιμένεις; Δρυός πεσούσης, πας ανήρ ξυλεύεται. Και γιατί έπεισε ο Σημίτης; Μα επειδή δεν άκουγε Μητροπάνο. Είναι σαφές. Το φθινόπωρο του 2001 αναρωτήθηκα δημόσια εάν ακούει, και πριν από κάτι μέρες ήρθε η απάντηση.

2. Κατά κανόνα Μητροπάνο ακούνει οι λαϊκοί άνθρωποι. Ή τουλάχιστον, με το εν λόγω ρητορικό σχήμα αυτούς εννοώ. Ποιους από όλους όμως; Διάβαζα φέρ' ειπείν ότι στο Ρέθυμνο 23χρονος σκότωσε 34χρονο και μετά παραδόθηκε στην αστυνομία. Οπότε και ογδόντα άτομα, παρακαλώ, συγγενείς και φίλοι του θύματος, μπούκαραν στο σπίτι του φονιά, τα έκαναν γυαλιά καρφιά και το πυρπόλησαν. Παρουσία ισχυρής αστυνομικής δύναμης, η οποία προτίμησε να μην προβάλει αντίσταση. Έγκλημα και τιμωρία-εκδίκηση έλαβαν χώρα λίγο πριν από τις εκλογές. Τη στιγμή ακριβώς

που ο χαμένος τους, ο Γιώργος Παπανδρέου, μας βομβάρδιζε με προτάσεις αλλαγών στην καθημερινή μας ζωή μέσω Internet. Άδικα, άραγε, υποθέτω ότι οι Κρητικοί ή Ελληναραδές, που τήρησαν το προαιώνιο έθιμο του νησιού τους, είναι τεχνολογικά αναλφάβητοι; Και ασφαλώς πρόκειται για ακροατές του Μητροπάνου.

3. Σε σύγκριση με τους εξαγριωμένους οικείους του διολοφονθέντος, προτιμώ χίλιες φορές τον Σημίτη και τους οπαδούς του. Και σε αυτό το στρατόπεδο όμως άλλο πρόβλημα. Παράδειγμα από τον χώρο του βιβλίου. Κυκλοφόρησε το τρίτο μυθιστόρημα της Μάιρας-Ο Ιούδας φιλούσε υπέροχη-Παπαθανασοπούλου. «Εσύ, γλυκιά μου εξουσία» ο τίτλος του. Και είναι σχεδόν πολιτικό, όπως μαθαίνω από τα σχετικά ρεπορτάζ. Ο Τύπος έσπευσε να καλύψει το γεγονός εν εκτάσει, αφού το πρώτο γραπτό της τέως άγνωστης μεταφράστριας υπήρξε ένα από τα μεγαλύτερα μπεστ σε ολέρ των τελευταίων ετών. Άλλα σήμερα πια οι ρεπόρτερ αναλαμβάνουν ανενδοίαστα και ρόλο κριτικού. Μαζί με την ειδηση λουζεσαι και τη γνώμη εκείνου που την κατέγραψε ως κάτι το εξίσου σημαντικό. Τα μύρια όσα καταμαρτυρούσε στη δύστυχη Μάιρα δημοσιογράφος απογευματινής εφημερίδας παρουσιάζοντας το πρόσφατο έργο της. Την αντιμετώπιζε ως μια τριτοκλασάτη πέντα χιουμοριστικο-αισθηματικών σελίδων που κολακεύουν το πλατύ κοινό και το χαμηλού επιπέδου γιούστο του. Γιατί όμως δεν ισχύει κάτι ανάλογο για

όλα τα εγχώρια γραπτά που πουλάνε πολύ στις μέρες μας; Ιδίως όταν οι συγγραφείς τους τυχαίνει να έχουν λογοτεχνικές ή άλλες δάφνες; Ο ρατσισμός σε βάρος της Παπαθανασοπούλου βγάζει μάτι. Και συνήθως καταφεύγουν σε αυτόν όσοι δεν ακούνε Μητροπάνο ούτε με σφαίρες. 4 Επιστροφή στην απέναντι όχθη. Στην Πάτρα, μια γυναίκα αστυνομικός ενοχλήθηκε σε τέτοιο βαθμό από το μυθιστόρημα του Βρετανού Νίκ Χόρνμπι «Για ένα αγόρι» ώστε έκανε μήνυση στον εκδότη του βιβλίου (Πατάκης), στις μεταφράστριές του (Σώτη Τριανταφύλλου, Χίλντα Παπαδημητρίου) και στη βιβλιοπώλισσα που το διέθετε. Το βιβλίο υπερίζει την Παναγία, λέει, και τη θεία γενικώς. Η απίστευτη αυτή κυρία το αγόρασε για τον γιο της κρίνοντας από τον τίτλο του ίσως. Και φρίκαρε. Όσο και εγώ που διαβάζω την είδηση σε όλες της τις ανατριχιαστικές λεπτομέρειες. Άλλα δεν μου φταίει μόνο η αναχρονιστική κατάσταση που επικρατεί στα μιαλά ορισμένων συμπατριωτών μας. Ζηλεύω και αγανακτώ με την τύχη μου. Μα είχε την παραμικρή ανάγκη ο Χόρνμπι, που το Χόλιγουντ κάνει τα βιβλία του ταινίες; Ενώ εγώ; Τι την αφορισμένη από την Ορθόδοξη Εκκλησία μας «Πάπισσα Ιωάννα» του Εμμανουήλ Ροΐδη ξαναέγραψα. Τι πορνογραφικά μυθιστορήματα όπως η «Λουλά» εξέδωσα. Μάταια, όλα μάταια. Ούτε ένας χριστιαν

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

«Ο πατέρας μου ακολούθως τους κανόνες που είχε βάλει στον εαυτό του: Ένπινούσε ναρκίσ, κοιμόταν ναρκίσ, έτραγε ένα μήλο την ημέρα και απέφευγε τις ακρότητες. Έτσι, πέθανε νέος, απένταρος και, νομίζω, άσοφος. Όσο για μένα, κοιμόμουν πάντα αργά και ένπινούσα αργά. Δεν ισχαρίζομαι ότι κατέκτησα τον κόσμο, τουλάχιστον όμως απέφυγα τα πρωιά μποτιλιαρίσματα και παρέκαμψα μερικές από τις συνηθισμένες ανθρώπινες γκάφες. Κι επίσης, συνάντησα κάμποσους παράξενους και υπέροχους ανθρώπους, ένας από τους οποίους ήταν ο εαυτός μου – κάποιος που ο πατέρας μου δεν γνώρισε ποτέ».

– Τσαρλς Μπουκόβσκι

Οι μέρες μεγαλώνουν και θυμάμαι πώς ο Φ. Σ. Φιτζέραλντ περιέγραφε την ωραιότερη στιγμή της ζωής του: βρισκόταν σ' ένα ταξί που κυλούσε αργά ανάμεσα στα ψηλά κτίρια ενώ ο ήλιος έδυε· και τότε ένιωσε ότι μια τέτοια στιγμή δεν θα επαναλαμβανόταν ποτέ πια. «Ήθελα να ουρλιάξω», γράφει. «Έχα όλα όσα ήθελα· ποτέ δεν θα ξαναγίνομουν τόσο ευτυχισμένος». Ήταν αλήθευτα: αργότερα, όλα πήγαν στραβά· εκείνη η ένδοξη άνοιξη πέρασε για πάντα. Το φως ήταν μοβ, ο ουρανός καθρεφτίζοταν στους γυαλινούς ουρανοξύστες· ο αέρας μύριζε ωκεανό. Και τώρα, όσο κι αν ο κόσμος γνωτίζει, πέφτει και σηκώνεται – στην Ιστανά, στην Παλαιστίνη, στο

Ιράκ· η άνοιξη ακολουθεί αδιάφορη την πορεία της: στις λαϊκές γειτονίες, οι μαύροι, οι ιστανόφωνοι, οι Κινέζοι οι οποίους τις καρέκλες τους στο πεζόδρομο και κάθονται και κοιτάνε τον ουρανό. Κοιτάνε την άνοιξη. Κοιτάνε ο ένας τον άλλο. Οι Ιρλανδοί παρελαύνουν με πίπιζες στην Πέμπτη λεωφόρο· η γιορτή του Αγίου Πατρικίου μού θυμίζει τον Παναθηναϊκό: η Νέα Υόρκη γεμίζει τριφύλλια (τετράφυλλα) και παντού ακούγονται κελτικά τραγούδια, από δημοτικά της κομητείας Μέιο μέχρι το «Άβαλον» του Βαν Μόρισον (ο Βαν Μόρισον είναι στην πόλη: sold out πεντε λεπτά αφού άρχισαν να διατίθενται εισιτήρια – να μην ακούσω σχόλια του τύπου «ζει ακόμα»; Ναι, ζει ακόμα). Όλοι οι Ιρλανδοί είναι μεθυσμένοι: μερικοί φωνάζουν συνθήματα κατά των Αγγλων, άλλοι χώνονται στην μπιραρία του ΜακΣόρλεϊ στην ανατολική έβδομη οδό, που προσφέρει μόνο δυο ποτά: κόκκινη μπίρα και μαύρη μπίρα. Αυτά. Δυόμισι δολάρια η μία, τέσσερα οι δύο. Συμφέρει: υπολογίζω ότι μπορείς να γίνεις γκολ σε είκοσι λεπτά περίπου. Τι σκέφτομαι αυτές τις μέρες: σκέφτομαι – περιέργως – τους Ολυμπιακούς. Μεταξύ άλλων. Διαβάζω πολύ κακισμένα άρθρα στις αμερικανικές εφημερίδες, καθώς και σε μερικές γαλλικές: διαβάζω πικρές αλήθειες για την Αθήνα που θα προτιμούσα να μην ήταν γνωστές σε κανέναν. Δεν έχω καμιά ορθεξη να υπερασπίζομαι την Ελλάδα, αλλά είμαι υποχρεωμένη να το κάνω όταν μου δίνεται η ευκαιρία: όχι ότι η γνώμη μου έχει καμιά σημασία. Κάθε

τόσο οι «Times» γράφουν ότι η Αθήνα είναι μια μεσανατολική πόλη (κάτι σαν τη Τζέντα, κάτι σαν τη Βηρυτό σε καιρό ειρήνης), όπου τα αδέσποτα σε πάρινουν στο κατόπι, όταν δεν σε δαγκώνουν από την πρώτη στιγμή. Ή σε πάρινουν στο κατόπι για να σε δαγκώσουν λίγο αργότερα. Επίσης, βλέπω φωτογραφίες όπου δεσπόζει η Καπνικαρέα, λες κι αυτό είναι το ορόσημο της πόλης: μπορεί και να είναι, αλλά σίγουρα δεν είναι για μένα. Στο γαλλικό περιοδικό «Point» διάβασα ένα πολύ δυσάρεστο και χαρέκακο κομμάτι με τίτλο «Θα είναι έτοιμη η Αθήνα για τους Ολυμπιακούς;». Η απάντηση του αρθρογράφου ήταν περίπου «όχι» και μου πέρασε απ' το μυαλό να στείλω γράμμα, όπως κάνουν οι αργόσχολοι και οι συνταξιούχοι. Αν οι Αμερικανοί αισθάνονται ότι ζουν σ' έναν εχθρικό κόσμο (ευλόγως: ας πρόσεχαν), τους παρηγορώ: έχω το ίδιο συναίσθημα για τους Έλληνες. Δεν ξέρω πώς καταφέραμε να γίνουμε ρεντίκολο και να μας θεωρούν πίσω από τον πολιτισμό: αδαείς, μουστακαλήδες και άξεστους στο τελευταίο στάδιο. Μια εξήγηση είναι ότι έτσι είμαστε. Την άλλη εξήγηση την ψάχνω. Ήταν working on it. Στο μεταξύ, ένας φίλος μου, ο Στέφαν, δεν παραλείπει να λέει σε όλο τον κόσμο πώς στην Αμοργό, το καλοκαίρι του 1980, γνώρισε δυο τσοπάνους ερωτευμένους με τις κατσίκες τους. Το λέει όπου σταθεί κι όπου βρεθεί, δεν μπορώ να τον σταματήσω. Οπωδόποτε υπάρχει αντίλογος. Στα μαγαζά εδώ στη Νέα Υόρκη, οι ταμίες δεν μπορούν να κάνουν απλή πρόσθεση. Για αφαίρεση, ούτε λόγος: η αφαίρεση θεωρείται ανώτερα μαθηματικά. Υπάρχει σιφαρό πρόβλημα νοημοσύνης. Υπάρχει ένα ακόμη σιφαρό πρόβλημα: πριν από μια βδομάδα εδώ

στο Μανχάταν –επαναλαμβάνω, στο Μανχάταν, όχι στα βάθη της Γιούτα– συνελήφθη νεαρό ζευγάρι επειδή φιλιόταν στον δρόμο. Προσβολή της δημοσίας αιδούς. Ειλικρινά, αν δεν κινδύνευα να απελαθώ –δεν θέλω να απελαθώ–, θα προέβαινα σε ακραίες πράξεις. Αν ήμουν Αμερικανίδα πολίτης θα δοκίμαζα κάτι πολύ θεαματικό. Για να τους τη σπάσω. Και για να διαπιστώσω αν όντως ζούμε στην Τεχεράνη και δεν το ξέρουμε. Από την άλλη πλευρά, την ελαφρώς διεστραμμένη, φαίνεται ότι δεν ζούμε στην Τεχεράνη. Μόλις κυκλοφόρησε καινούργιο πορνογραφικό περιοδικό για κορίτσια –το παλιό είναι το «Playgirl»– με τίτλο «Sweet Action». Είναι να χτυπιέσαι απ' τα γέλια: εκτός απ' τις γυμνές φωτογραφίες κακάσημων και τριχωτών αρσενικών με ύφος Boogie Nights, κάθε τεύχος συνοδεύεται από δώρα· διάφορα σαδομαζοχιστικά παιχνίδια, βοηθήματα και σεξουσισμένες οι οποίες εγκυμονούν κίνδυνο ηλεκτροπληξίας. Απ' ότι διάβασα, πρέπει να τις βάζεις στην πρίζα για να παίζουν. Εκδότρια είναι μια κυρία ονόματι Μικόλ Τάγκαρτ, σκυλί μοναχού. Τι ακούω αυτές τις μέρες: NSync –ντροπή μου, εξελίσσομαι σε καρεκλά– και John Mayall – να μην ξανακούσω σχόλια του τύπου «ζει ακόμα»; διότι ζει κι αυτός: έπαιξε μπροστά στα μάτια μου το «Laws Must Change». Δεν μπορούσα παρά να συμφωνήσω. Οι νόμοι πρέπει ν' αλλάξουν. Τι διαβάζω: να, μόλις ξαναδιάβασα αυτό το κομματάκι του Φ. Σ. Φιτζέραλντ από το «Σπάσω», όπου γράφει, μελαγχολικά, πως δεν υπάρχουν δεύτερες πράξεις στην αμερικανική ζωή· πως είτε πετυχαίνεις στην πρώτη πράξη είτε είσαι χαμένος. Δεν ξέρω: I keep walking. □

TECHIE CHAN Του ΣΤΑΘΗ ΣΤΑΣΙΝΟΥ

LINUX IN CHAINS

Είναι αλήθευτα ότι μια αμερικανική εταιρεία απειλεί να κάνει μπονύσεις σε όποιον έχει στον υπολογιστή του Linux; Και αν ναι, πώς τα καταφέρνει;

Εδώ και 5 περίπου χρόνια έχει ξεκινήσει στις ΗΠΑ, στην αδιαμφιστήτη χώρα των μηνύσεων, μια παράνοια που αφορά τα λεγόμενα πνευματικά δικαιώματα (ειδικά μετά τον νόμο DMCA). Για να κόψουμε τον βήκα από την αρχή σε κάθε καλοθελητή, τα πνευματικά δικαιώματα είναι μια παραχώρηση της οργανωμένης κοινωνίας στους δημιουργούς ώστε να πρωθυπούρουν οι τέχνες και οι επιστήμες. Δεν είναι ούτε μέσο παγκόσμιας κυριαρχίας ούτε μέσο πλουτισμού. Στις ΗΠΑ όμως τα πνευματικά δικαιώματα έχουν πάρει τη μορφή χρονών. Εταιρείες θεωρούν ότι, επειδή το 1965 είχαν περιγράψει μια μορφή επικοινωνίας τόσο ευρεία που θα μπορούσε να περιλαμβάνει τα SMS (ανακάλυψε τον 1990), θα πρέπει να παίρνουν κάποιο ποσοστό από κάθε SMS παντού στον κόσμο. Το ίδιο συμβαίνει και στο software. Κάθε προγραμματιστής χρησιμοποιεί στον κώδικα του ολόκληρα κομμάτια από προγράμματα άλλων με περισσότερο

ντα, έτοις λειτουργεί και σήμερα η εξέλιξη του software. Πιστεύετε ότι μια σελίδα όπως αυτή του MSWord είναι ανακάλυψη του Bill Gates; Φυσικά και όχι. Η σχέση ανάμεσα στις διάφορες «γενιές» των προγραμμάτων (software) είναι πολύ άμεσην. Πολύ πιο άμεσην από τα κλεμμένα ινδικά δραγούδια του Kazantzidi. Έτσι λοιπόν ο SCO, που θεώρησε ότι κάποιο κομμάτι κώδικα του Linux ήταν δικό της, απειλεί με μπονύσεις. Και στις ΗΠΑ η απειλή μηνύσεων είναι μια μορφή γκανγκοτερικού εκβιασμού. Σημαίνει «θα σε κάνω να πληρώσεις τόσο πολλά σε δικηγόρους για να αποδείξεις ότι δεν είσαι ελέφαντας, που θα σε συμφέρει

μια τέτοια ντρεκτίβα ψηφιστική πρόσφατα και ίδια σε κάποιες δισκογραφικές εταιρείες απειλούν πολίτες που ανταλλάσσουν τραγούδια μέσω Internet. Έτσι καλός τρόπος για να σταματήσει αυτήν την παράνοια μια και καλή θα ήταν να ξεκινήσει ο Δικηγορικός Σύλλογος μηνύσεων (υπέρ κοινωνικού συνόλου). Έτσι λοιπόν κάθε φλασμάκ στον κινηματογράφο θα πρέπει να χρεώνεται 1 ευρώ για τον Όμηρο που τα πρωτοχρονισμοί (και δικαιούχοι είμαστε όλοι μας παγκοσμίως), 50 λεπτά στον Θερβάντες για κάθε μυθιστόρημα, 150 ευρώ για του 4 τροχούς του αυτοκινήτου, 10 λεπτά το αντίτυπο για κάθε CD που έχει κλέψει λίγο Μπαχ, λίγο Σοπέν και λίγο «Του αγοριού απέναντι». Διότι εάν οι εταιρείες κόπονται για τα δικαιώματά τους, τότε και η κοινωνία πρέπει να απαιτήσει τα δικαιώματα που ανήκουν στο λεγόμενο Public Domain. Το «συμβόλαιο» ανάμεσα στους δημιουργούς και την κοινωνία πρέπει να ξαναγραφεί υπέρ της κοινωνίας, γιατί σε λίγο –και αυτό δεν είναι υπερβολή– κάθε δημιουργία θα είναι παράνομη γιατί κάποια εταιρεία θα έχει μια αντίστοιχη πατέντα. Κι αυτό ισχύει για τη μουσική, τον κινηματογράφο, το software, τα φάρμακα (που κλέβουν από φυλές Ινδιάνων του Αμαζονίου) και ότι, αλλά μπορεί να φαντασία ενός δικηγόρου να σκεφτεί. Επιμένω ότι στην Ευρώπη τα πράγματα είναι ακόμα σχετικά καλά, αλλά ας μην ξεχνάμε ότι και εδώ οι νόμοι ψηφίζονται πολλές φορές ερήμην των συμφερόντων μας. □



BORN TO FRAG

Η CLINIQUE ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΑΚΙΑ ΣΟΥ. Ο «ΔΟΡΥΦΟΡΟΣ» ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ ΣΟΥ. Ο ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΣΟΥ ΚΑΙ Η DIESEL ΓΙΑ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΣΟΥ. ΕΤΟΙΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΒΟΛΤΑ;



ΟΤΑΝ ΕΣΥ ΛΙΑΖΕΣΑΙ...

ΕΓΩ ΒΛΕΠΩ ΒΙΤΡΙΝΕΣ!

FOCUS ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

Poz, πράσινο και κίτρινο. Χρυσό, ασημένιο και χάλκινο. Λουλούδια και σύμβολα. 50s, sports chic, travel chic... Το παζλ της ανοιξιάτικης μόδας ήταν μάλλον πολύπλοκο. Κομμάτι κομμάτι όμως τη βγάζουμε την άκρη. Με το μακιγιάζ τι κάνουμε; «Αυτή την εποχή όλο το παιχνίδι έχει να κάνει με τα μάτια». Η Arlette Palo της Clinique είναι κατηγορηματική και το καλύτερο είναι πως με την πρότασή της τα πράγματα γίνονται υπερβολικά απλά. Αρκεί να δείτε τη High Impact Eye Shadow Quad, σε αποχρώσεις Island Breeze και Polar Blue. Η νέα σκιά της Clinique με τα βασικά χρώματα της σεζόν σε μια τετραπλή σκιά. Μπορείτε να τα χρησιμοποιήσετε και μόνα τους, αλλά το πραγματικό παιχνίδι αρχίζει με τους συνδυασμούς τους, που πολλαπλασιάζουν τις αποχρώσεις και κάνουν την παλέτα σας να ξεκινάει από τις πιο απαλές και να φτάνει μέχρι τις πολύ έντονες. Μόλις βάψετε τα μάτια σας, απλά περάστε τις βλεφαρίδες σας με τη High Impact Mascara σε μαύρο, και είστε έτοιμες.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ: *Ροζ πινελιές: Για να πετύχετε ένα από τα πιο φρέσκα look της σεζόν, απλώς προσθέστε ένα απαλό ροζ κραγιόν στα χειλικά και δώστε λάμψη και ζωτιά στο πρόσωπο με ένα πέρασμα με ροδαλό ροζή ροζ πούδρα. *Και το βράδυ; Εκτός από τη mascara, που κάνει πιο πυκνές και μακριές τις βλεφαρίδες, βάλτε και μαύρο ή σκούρο eye-liner για ακόμα μεγαλύτερη έμφαση στο βλέμμα.

ΘΑ ΣΕ ΔΩ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ!

Μια μεγεθυνόμενη καρποστάλ από έναν επίγειο παράδεισο. Η νέα συλλογή της Diesel σε μια εικόνα. Αποκλείεται να μνη την προσέξε-

τε. Οι οδηγίες της Diesel για «επιτυχημένη ζωή» συνεχίζονται, και αυτή τη φορά το μήνυμα είναι «Αγαπήστε τη φύση όσο υπάρχει ακόμα». Αν δεν ήταν μια έξυπνη καμπάνια θα μπορούσε να είναι ένα οικολογικό παραμύθι. Όσοι πάσσατε αμέσως το νόημα, περάστε μια βόλτα από το πρώτο κατάστημα της Diesel που μόλις άνοιξε στη Σκουφά.

ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΟΝ... ΔΟΡΥΦΟΡΟ

Στα δρομάκια της πόλης μπορείτε να ανακαλύψετε κάποια μαγαζιά που οπανίζουν πια, σαν τον «Δορυφόρο». Δύο λεπτά περπάτημα από την Πανόρμου ή από το μετρό των Αμπελοκήπων και φτάσατε, για να βρείτε μια ξεχωριστή συλλογή από αξεσουάρ για το σπίτι και για εσάς. Τα κεραμικά και τα γυαλικά (κομμάτια περιορισμένης παραγωγής δουλεμένα στο χέρι) και τα φο μπιζού με έντονο το θεατρικό στοιχείο είναι διαλεγμένα ένα προς ένα από τον ιδιοκτήτη του «Δορυφόρου». Ο Γιάννης Κωνσταντινίδης έχει σίγουρα γούστο. Έχει όμως και ταλέντο. Δείτε τα πορτατίφ του. Θυμίζουν αγαπημένες ελληνικές κωμωδίες των 60s. Οι κεραμικές τους βάσεις -λευκές για τη σειρά «Λουλού Καραμπίνα», επιζωγραφισμένες για τις «Κακές» - συνδυάζονται με απίθανα πολύχρωμα καπέλα. Καθεμία από τις επισήμες κεραμικές «funky φοντανιέρες» του διαφέρει από τις άλλες, ενώ η ωγραφική του πάνω σε γυάλινα φωτοφόρα εγγυάται μια δόση νόμιμης ψυχεδέλειας με το που θα ανάψετε το κερί. Μαθαίνοντας τις τιμές θα καταλάβετε πως τα δρομάκια κρύβουν συχνά πολλές ευχάριστες εκπλήξεις. Μέχρι όμως να ανακαλύψετε και άλλες μόνοι σας,

Δορυφόρος: Μακρινίτσας 25, Αμπελόκηποι, 210 6453.224

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΜΕ ΤΟ ΦΩΣ

Μακριά κολιέ που μεταμορφώνονται σε τούκερ, βραχιόλια-κορσέδες, δαχτυλίδια με διαφορετικές πλευρές και άλλα που αλλάζουν σχήμα και σχέδιο και μπορούν να φορεθούν σε δύο δάχτυλα ταυτόχρονα. Τα κοσμήματα του **Νίκου Σταματιάδη** δεν μοιάζουν με τα συνηθισμένα. Κρύβουν εκπλήξεις και ξεχωρίζουν με την πρωτοτυπία τους, ακόμα και όταν είναι εμπνευσμένα από την Αρχαία Ελλάδα. Χρυσός και λευκόχρυσος, πετράδια και ημιπολύτιμες πέτρες, κοράλλια και μαργαριτάρια. Η ποικιλία των κοσμημάτων που σχεδιάζει ο ίδιος είναι εντυπωσιακή. Εκτός όμως από αυτά θα βρείτε μοναδικά vintage κομμάτια, αλλά και υπέροχα κοσμήματα που ανακαλύπτει ο Νίκος στα ταξίδια του. Το ένα είναι πιο ιδιαίτερο από το άλλο. Εκεί όμως που θα καταλάβετε πραγματικά πώς προσοχή έχει δοθεί στην παραμικρή λεπτομέρεια είναι όταν αρχίσετε να τα δοκιμάζετε. Ανακαλύψτε την κίνησή τους και τους τρόπους που μπορείτε να τα φορέσετε. Αγγίξτε τα και νιώστε την υφή κάθε υλικού. Δείτε πώς παιζουν με το φως πέτρες με απίθανα σχήματα και κοπές. Και μη διστάσετε να ρωτήσετε τις τιμές, είναι πολύ προσιτές.

Σταματιάδης: Χαβρίου 9 και Πραξιτέλους, 1ος όροφος, 210 3224.402 **A**

μπορείτε να κάνετε χαρούμενους τους φίλους σας με ένα σωρό πανέξυπνα δωράκια (από 5 ευρώ) που θα βρείτε εδώ.

The image shows the cover of the magazine "INSIDE Living". The title "INSIDE" is prominently displayed in large red letters. Below it, there are several headlines in Greek: "ΥΠΕΡΟΧΑ ΣΠΙΤΙΑ", "Συνδυασμοί με απώντη στο καρπούζι", "ΧΑΛΙΑ ΑΠΟ ΦΥΣΙΚΑ ΥΛΙΚΑ", "ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΕΠΙΤΗΤΟ", "Όλα για την κρεβατοκάρπατη Διακοσμηση Επιπλα Στρωματα", and "Εγγυήσεις για την καλοκαίρινη σεζόν". To the right, there is a vertical column of text: "Κάθε μίνα κοντά σας". On the far right, there is a small image of a room with a bed and a lamp, with the word "Living" written above it.

Αν προτιμάτε τις κατοικίες με προσωπικότητα...

Αν οι επιλογές σας είναι διαχρονικές...

To INSIDE είναι το περιοδικό σας.

Ο Πέτρος Μολυβιάτης έζησε πολλά χρόνια κοντά στον Καραμανλή τον πρεσβύτερο. Κατά την πολύχρονη αυτή θητεία στη σκιά του Σερραίου πολιτικού, ο σημερινός υπουργός Εξωτερικών παρακολούθησε όλες τις εκφάνσεις και επιπτώσεις της εμπλοκής του ονόματος Καραμανλή στην υπόθεση του Κυπριακού

Αν κανείς πιστέψει τους ψιθύρους στους διαδρόμους του συμπαθητικού ξενοδοχείου στο ορεινό θέρετρο της Λουκέρνης, ο Πέτρος Μολυβιάτης μετέβη στην Ελβετία με έναν και μοναδικό σκοπό: να αποφύγει την επανάληψη του σεναρίου της Συμφωνίας της Ζυρίχης. Ο συνήθως φειδωλός σε κουβέντες υπουργός φέρεται να είχε δηλώσει τότε σε συ-



ματος του 13,5%, του ΔΗΚΟ, που εξελέγη με τις ψήφους του κομουνιστικού ΑΚΕΛ (πες μου τον σύμμαχό σου να σου πω ποιος είσαι) θα είναι ο νέος «Εθνάρ-

χνς», αφού θα πιστωθεί όλο το ποσοστό του 'Οχι. Σύμβουλος του Τάσσου Παπαδόπουλου είναι ένας πολύ γνωστός και έγκυρος πολιτικός επιστήμων που ηγείται μιας εκ των γνωστότερων εταιρειών δημοσκοπήσεων της Αθήνας. Ο σύμβουλος αυτός, που παρακολουθεί την πολιτική πορεία του Τάσσου Παπαδόπουλου σχεδόν εξαρχής, γνωρίζει άριστα την κυπριακή κοινωνία και προφανώς διαθέτει ποιοτικές δημοσκοπήσεις εσωτερικής κατανάλωσης που καταδεικνύουν τις πραγματικές τάσεις των ψηφοφόρων. Το σίγουρο είναι ότι ο Πρόεδρος της Κύπρου βασίζεται στην εκτίμηση ότι θα απορριφθεί το Σχέδιο Ανάν. Αν επαληθευθούν οι εκτιμήσεις αυτές, τότε την επαύριο του δημοψηφίσματος ο Τάσσος Παπαδόπουλος όχι μόνο θα επικαλείται το ποσοστό του 'Οχι, αλλά θα καταγγέλλει για εθνική μειοδοσία τις πηγές των δύο μεγάλων κυπριακών κομμάτων που θα αντιμετωπίζουν μείζονα κρίση. Είναι προφανές ότι τότε ο Πρόεδρος της Κύπρου θα πηγείται ενός νέου πολιτικού σχήματος για να κυριαρχήσει, όπως θα κυριαρχήσει ξανά στα Κατεχόμενα ο Ραούφ Ντεντκτάς. Η νέα αυτή «τάξη πραγμάτων» στο

ΕΦΙΑΛΤΙΚΟ ΣΕΝΑΡΙΟ

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

νομιλητές του Κυπρίου πολιτικούς πως «εγώ βρίσκομαι εδώ για να αποτρέψω μια νέα Ζυρίχη. Αυτός είναι ο ρόλος μου και αυτό το καθήκον μου». Αν αυτοί οι Κύπριοι πολιτικοί, του χώρου του Δημοκρατικού Συναγερμού, λένε την αλήθεια, τότε επιβεβαιώνεται και η πληροφορία που θέλει τον Πέτρο Μολυβιάτη να ηγείται της κυβερνητικής εκείνης ομάδας που δεν επιθυμεί λύση του Κυπριακού υπό της παρούσες συνθήκες. Αν τώρα συμβαίνουν τα παραπάνω, τότε ένα μήνα μετά την ανάληψη της πρωθυπουργίας από τον Κώστα Καραμανλή και επι ενός εξαιρετικά σημαντικού υπότιμα, η κυβέρνηση φαίνεται αδύναμη να καταλήξει σε μια ζεκάθαρη θέση, όπως διαπιστώνει και η αμερικανική πρεσβεία στην Αθήνα, αφού οι Αμερικανοί κάνουν λόγο για «οπαμαντικά εσωκομματικά προβλήματα στο κυβερνητικό στρατόπεδο».

Με μαθηματική ακρίβεια λοιπόν οδηγείται η κυβέρνηση σε τρεις επιλογές: α) Να πείσει τους πολιτικούς αρχηγούς να προβούν σε μια κοινή και συγκεκαλυμμένη ανακοίνωση υπέρ του 'Οχι, πράγμα αδύνατο αφού το ΠΑΣΟΚ θα καταγγείλει τη διαδικασία του Συμβουλίου Αρχηγών και θα αποχωρήσει, όπως ήδη σχεδιάζει (υπάρχει και σενάριο που αντιμετωπίζει το ενδεχόμενο της μη συμμετοχής του ΠΑΣΟΚ). β) Να προβεί σε μια χλιαρή δήλωση υπέρ του Ναι, που στην πραγματικότητα θα παραπέμπει στο 'Οχι και γ) να τοποθετηθεί ζεκάθαρα υπέρ του Ναι, οπότε υπάρχει ζήτημα με τις θέσεις που εκφράζει ο Πέτρος Μολυβιάτης ως υπουργός Εξωτερικών.

Στελέχη του περιβάλλοντος Καραμανλή υποστηρίζουν ωστόσο ότι αντιμετωπίζεται με αρκετή ανησυχία και μια άλλη παράμετρο. Ο πρωθυπουργός φαίνεται να προβληματίζεται για το εάν ένα Ναι στο Σχέδιο Ανάν θα έχει αρνητικό αντίκτυπο στους ακροδεξιούς ψηφοφόρους που θα ενισχύσουν το κόμμα του Γ. Καρατζαφέρη ΛΑΟΣ στις επερχόμενες ευρωεκλογές.

Επειδή το ΠΑΣΟΚ φαίνεται διατεθειμένο να οξύνει τις αντιφάσεις εντός της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και να εγκαινιάσει εκστρατεία κατά του προέ-

δρου της Κύπρου Τάσσου Παπαδόπουλου στη βάση του πολιτικού παρελθόντος του και των ακραίων θέσεών του κατά καιρούς, το Κυπριακό σαφώς προσλαμβάνει πλέον εσωτερική πολιτική διάστασην. Αν συνυπολογίσει κανείς ότι η αναπόφευκτη πολιτική σφραγίδη μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων στην Κύπρο θα λάβει διαστάσεις θεαματικών μακαριωμάτων κάτω και πάνω από τη ζώνη, τότε θα πρέπει να θεωρείται οιγουρού ότι η πολιτική κρίση στη Λευκωσία θα εισαχθεί στην Αθήνα και θα αναπαραχθεί εντός του ορατού χρονικού ορίζοντα μεταξύ της Κυριακής του Θωμά και της 24ης Απριλίου. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα έχει κλείσει μόλις ενάμιση μήνα και οι ευρωεκλογές θα απέχουν μόλις 45 περίπου πνύρες. Θα πρόκειται μάλλον για θεαματικό αυτογκόλ που θα πρέπει να εγγραφεί στο Βιβλίο Γκίνες.

Το προαναγγελθέν 'Οχι Ο Τάσσος Παπαδόπουλος, σύζυγος της γυναίκας του μακαρίτη Γεωρκάτζη, συστηματικός πολέμιος κάθε σχεδίου επίλυσης του Κυπριακού από το 1977, ακραίφων ενάντιος όλων των Σχεδίων Ανάν (και των 5), επένδυσε στο 'Οχι για έναν και μοναδικό λόγο. Αν απορριφθεί το Σχέδιο Ανάν στο δημοψήφισμα, τότε ο αρχηγός ενός κόμ-

ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΠΕΡΑΣΕΙ ΜΟΛΙΣ
45 ΗΜΕΡΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΤΟΠΙΟ ΘΑ ΘΥΜΙΖΕΙ
ΚΑΤΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ
ΤΟΥ '70, ΜΕ ΤΙΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΕΣ-ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΕΣ
ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΝΑ ΚΑΤΑΓΟΥΝ
ΣΑΡΩΤΙΚΗ ΝΙΚΗ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΕΙΟΔΟΤΩΝ

μη διακοπή της διανομής στον Πειραιά, όπως έγκαιρα είχε προταθεί, ενώ για το 11% των μικρότερων ομάδων εκτιμούν ότι θα συνθλιβεί μέσα στην πόλη της τελευταίας αγωνιστικής υπέρ του πρώτου κόμματος.

Ως προς τις πολιτικές τους πεποιθήσεις οι αναγνώστες της «Α.Β.» προτιμούν το ΠΑΣΟΚ κατά 38% και ως δεύτερο κόμμα τον Συνασπισμό με 25%, γεγονός που δίνει στο συμπαγές κόμμα της Αριστεράς περιθώρια έως και οκτώ διασπάσεων με κοινοβουλευτική εκπροσώπηση και 1% ρέστα. Το 19% των αναγνωστών μας στηρίζει το ΚΚΕ και το 17% την επάρτο Λεξία που θα πάρει τα τζιπ και θα πεινάσουμε. Στα βασικά πολιτικά ζητήματα που θέσαμε, ό-

πως η διά νόμου κατάργηση της πορνείας, οι αναγνώστες μας, επιδεικνύοντας τα αλάθητα ταξικά τους αντανακλαστικά, αρνήθηκαν σε ποσοστό 93% την ανάθεση του θέματος στην αστική δικαιοσύνη. Οι ίδιοι ει βαθέων εξομολογούνται σε ποσοστό 62% ότι η οκταετία Σημήπτη ήταν θετική για τη χώρα, και ιδίως για όσους πούλησαν την κατάλληλη στιγμή. Τέλος, οι αναγνώστες μας τάχθηκαν κατά της ανάμειξης της Εκκλησίας στην πολιτική ζωή σε ποσοστό 89%. Σε δεύτερη διευκρινιστική ερώτηση ένα μεγάλο ποσοστό τάχθηκε κατά της ανάμειξης της Εκκλησίας και στη θρησκευτική ζωή. Σε λίγο καιρό θα θέλουμε διαβατήριο για να βγούμε από το Κολωνάκι. ●

VazelVoice

Η «Athens Voice» είναι η εφημερίδα του αριστερού βάζελου. Η πολύμηνη ενδελεχής έρευνα που διενεργήσαμε με τη μέθοδο των SMS, σεβόμενοι τις αρχές ISO9000, UNESCO και OME-OTE, κατέδειξε ότι οι αναγνώστες μας είναι σε ποσοστό 39% Παναθηναϊκοί, με τους οπαδούς του Ολυμπιακού να ακολουθούν με 30% και της ΑΕΚ με 20%, ενώ το 11% υποστηρίζει άλλες ομάδες. Σχολιάζοντας τα αποτελέσματα, στελέχη της εφημερίδας σημειώσαν ότι το υψηλό ποσοστό Ολυμπιακών οφείλεται στη

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΟΥΝ ΔΟΥΛΕΙΑ

Του ΣΤΑΘΗ ΣΤΑΣΙΝΟΥ

Κάποτε μας μάθαιναν ότι το σεξ πουλάει, είπα να πρωτοτυπήσω, και ίσως ο παραπάνω τίτλος, στο μετεκλογικό μας τοπίο, να πουλάει πολύ καλύτερα πια. Γιατί λοιπόν δεν βρίσκουμε δουλειά; Διότι δεν υπάρχει, είναι η απάντηση

Take 1 Δουλειές δεν υπάρχουν για δύο βασικούς και μη αναστρέψιμους λόγους. Ο πρώτος είναι η τεχνολογία. Πέρα από τα όσα προσπαθούν να σας πείσουν ότι η τεχνολογία δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας, η μεγάλη και αναντίφρητη αλήθεια είναι ότι την ίδια στιγμή κλείνει πολύ περισσότερες. Και αυτό δεν συμβαίνει μόνο στα εργοστάσια. Μια γραμματέας σήμερα μπορεί και κάνει τη δουλειά 4 ανθρώπων στην ίδια ακριβώς ώρα, με έναν υπολογιστή και ένα τηλεφωνικό κέντρο, και αυτό είναι ένα πολύ απλού παράδειγμα. Ένας πωλητής επικοινωνεί με τους δεκαπλάσιους ανθρώπους την ίδια μέρα, μεγιστοποιώντας την πιθανότητα να πουλήσει το προϊόν του κτλ. Η αυτοματοποίηση της παραγωγής και η τεχνολογική εξέλιξη μας έχουν οδηγήσει σε λύσεις που κανονικά θα έπρεπε να μας κάνουν να χειροκρούμε ευτυχείς. Ο άνθρωπος πλησιάζει το όνειρο του Γαργαντούα. Παράγει τα ίδια αγαθά με ελάχιστο κόπο σε σχέση με το παρελθόν. Γιατί όμως δεν υπάρχει αυτή η εύκολα προσβάσιμη κοινωνία της αφθονίας που ονειρεύονταν τον 18ο αιώνα, και χρειαζόμαστε 3 πιστωτικές, 2 δάνεια και πολλές «άτοκες» για να την ακουμπήσουμε;

Take 2 Ο δεύτερος λόγος που δεν υπάρχουν δουλειές είναι ότι στις φθίνουσες εργασίες που υπάρχουν ήδη στην αγορά προστίθενται όλο και περισσότεροι άνθρωποι που θέλουν να τις κάνουν. Οι γυναίκες, για παράδειγμα, δεν κάθονται πια στο σπίτι να κάνουν παιδιά από τα 25 τους, όπως θα μας προέτρεπε η Εκκλησία, και νομίζω ότι έχω ήδη αρχίσει να δίνω μερικές καλές ιδέες, ε; Άλλα δεν φταίνε οι γυναίκες τόσο πολύ. Φταίνε οι ξένοι. Ναι, κυρίες και κύριοι, οι ξένοι. Οχι βέβαια αυτοί οι κακομοίρηδες που έρχονται μετανάστες στην Ελλάδα, αλλά κυρίως αυτοί που μένουν στα σπίτια τους, στην άλλη πλευρά του κόσμου. Όσο το μεγαλύτερο μέρος του Τρίτου Κόσμου ήταν υπανάπτυκτο, οι άνθρωποι που ζύσαν εκεί δεν αποτελούσαν καπιταλιστικές μονάδες εργασίας. Όταν διαθέτεις το χωραφάκι σου και ζεις σε μια λιγότερο ή περισσότερο αυτάρκη κοινότητα, η καπιταλιστική διαδικασία δεν σε ακουμπά ούτε στο ελάχιστο, και άρα δεν θεωρείσαι ούτε άνεργος αλλά ούτε εργαζόμενος. Απλώς αυτάρκης, και άρα είναι σαν να μην υπάρχεις για την οικονομία. Καθώς όμως ο Τρίτος Κόσμος άρχισε να αλλάζει όνομα, να βαφτίζεται «αναπτυσσόμενος» και εντάχθηκε σε μια πρώτου ή δεύτερου επιπλέου εκβιομηχανίσιο, ο μικρός αυτάρκης αγρότης πήγε στην πόλη και έγινε εργάτης. Και ο



εργάτης είναι μέσα στον ορισμό της οικονομικής μονάδας. Εάν υπολογίσετε τα τεράστια πληθυσματικά μεγέθη του αναπτυσσόμενου κόσμου, ήταν καταστροφικό για τη ζήτηση εργασιών στον παγκοσμιοποιημένο νεοφιλελεύθερο Πρώτο Κόσμο, δηλαδή εμάς. Για να μην μπλέκεστε υπολογίστε ότι η Ινδονησία διαθέτει τόσο πληθυσμό όσο η Ευρωπαϊκή Ένωση πριν από τη διεύρυνση (330 εκατ.), η Κίνα 1,3 δισ. και η Ινδία 1 δισ. Τοπικό σύνολο 2,5 δισ., όπου ευτυχώς για το μεταβιομηχανικό μας σύστημα δεν έχουν μπει ακόμα όλοι στην αγορά εργασίας. Α, να υπενθυμίσω ότι όλοι αυτοί εργάζονται για το 1/10 της αμοιβής που παίρνετε εσείς;

Voodoo economics και οι ακρίδες του νεοφιλελεύθερισμού Και σαν να μην έφταναν τα προβλήματα από μόνα τους είχαμε και αυτούς που από το 1970 ονομάζονται νεοφιλελεύθεροι. Είναι κάτι σαν τους χριστιανούς. Μια θρησκεία που πίστευε ότι ο άνθρωπος ξέφυγε από τον αγνό καπιταλισμό και έπεσε στην αμαρτία των σοσιαλιστών, έτσι πρέπει να γρήγορα να γυρίσει στον σωστό δρόμο. Είτε από συμφέρον είτε από απλή ληιθιότητα, δεν είχαν πάρει χαμπάρι ότι ο άνθρωπος έφυγε από τον αγνό καπιταλισμό γιατί αυτός δεν δούλευε σωστά. Στην αρχή τα μαγικά τους έπιασαν διότι οι άνθρωποι είχαν συσσωρεύσει χρήματα, πίστη και ελπίδες από την παλιά καλή χρυσή εποχή. Η κατανάλωση δεν έπεφτε και τα «Voodoo economics», όπως ονομάστηκαν, έπιασαν τόπο. Η κατανάλωση ενισχύόταν και από την ελπίδα που μας έδωσαν οι γονείς μας ότι όλα θα είναι καλύτερα αύριο. Και έτσι δανειζόμαστε. Όταν πια τελείωσε κι αυτό, οι πολιτικοί τα έριξαν στον κόσμο. Χρειαζόμαστε ελαστικοποίηση της αγοράς εργασίας, παρεμβάσεις στο Ασφαλιστικό και άλλες χαριτωμενίες. Το μεγαλύτερο αστέο έγινε η λεγόμενη διά βίου εκπαίδευση, σύμφωνα με το μάντρα των νεοφιλελεύθερων. Έτσι όπως έλεγε και ο Ρίγκαν: παιδιά, δεν χρειαζόμαστε τις αυτοκινητοβιομηχανίες (με τους χιλιάδες εργάτες) γιατί πουλάμε στους χαζούς Ασιάτες πανάκριβα τηλεκτρονικά που μας κοστίζουν πάμφθηνα (νέες θέσεις εργασίας). Αργότερα, όταν και τα ηλεκτρονικά πήγαν

στην Ασία, έλεγαν, βρε κουτά, τι σημασία έχει αφού εμείς τους δανείζουμε με τις τράπεζές μας; Όταν τελείωσε κι αυτό, είπαν ότι οι υπηρεσίες δεν γίνεται να «φύγουν» από τη χώρα. Και όταν τελείωσε κι αυτό (στην Ινδία ήδη λειτουργούν αγγλόφωνα τηλεφωνικά κέντρα και βοηθοί δικηγόρων 15.000 χλμ. μακριά), μείναμε εμείς χωρίς δουλειά και αυτοί χωρίς λαγούς στο καπέλο. Και τότε μας κατηγόρησαν, λέει, για τεμπελιά, διότι δεν είμαστε αρκετά ευέλικτοι. Ο κ. Μπλερ υποσχέθηκε μάλιστα ένα ξυπνητήρι σε όλους τους ανέργους. Μα εάν τους ακούγαμε, ένας

Στο υψηλότερο επίπεδο των τελευταίων είκοσι πέντε χρόνων αναρριχήθηκε κατά τη διάρκεια του φετινού Πάσχα το αρνάκι γάλακτος έναντι του δολαρίου, ενώ η ισοτιμία του με το ελβετικό φράγκο ενισχύθηκε σε επίπεδα ρεκόρ, γεγονός που δημιουργεί ανησυχίες για τον ρυθμό ανάπτυξης του τομέα υπηρεσιών στην ευρωζώνη. Το μαρούλι ενισχύθηκε ενδοσυνεδριακά στα 1,2080 δολάρια ανά μαρουλόφυλλο, ενώ σε ό,πι αφορά τις ντομάτες, δημοσίευμα της βρετανικής εφημερίδας «Daily Telegraph» φέρει τον πρόεδρο της EKT Ζαν-Κλοντ Τρισέ να τάσσεται υπέρ της μείωσης του κόστους δανεισμού. Στο μέτωπο της πατάτας εισαγωγής, οι εκτιμήσεις κάνουν λόγο για επιτάχυνση της ανάπτυξης, λόγω της διαθέσεως του αποθέματος σε διεθνείς κυρίως θεσμικούς επενδυτές, σε αναλογία δύο νέες για δέκα παλαιές, που πραγματοποιήθηκε με εξαιρετική επιτυχία. Όσον αφορά την τοπική πατάτα, η αυξημένη τιμή της σχετίζεται άμεσα με την κεφαλαιοποίηση της υπεράξιας από την αναπροσαρμογή της αξίας των ακινήτων, σύμφωνα με πρόσφατη νομοθετική ρύθμιση για τη μετάβαση στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Σε αντίθεση με τη παραπάνω, πιωτικές τάσεις εμφάνισε η πασχαλινή αγορά στα φάρια, στα όσπρια, στα κατεψυγμένα λαχανικά, στα αντηλιακά και στα χριστουγεννιάτικα δέντρα. Αρκετά προστέτες, αν και υψηλότερες από πέρυσι, πάντα και οι τιμές στα αμνοερίφια τρίπτην πλικίας και στα μικρά αιλουροειδή, ενώ οι κονσέρβες χοιρινού λίπους δεν αναπτύχθηκαν πέραν του 22%, όπως είχε δεσμευτεί το Υπουργείο Ευημερίας και Μακροπέρευσης. Οι δυσμενείς καιρικές συνθήκες του Φεβρουαρίου μείωσαν την παραγωγή των πρώτων αρνιών που καλλιεργούνται με τη σούβλα σε θερμοκήπια στην Κρήτη.

Την κίνηση στην αγορά διευκόλυνε σημαντικά η χορήγηση ψωμιού με έξι άτοκες δόσεις και δώρο μια πτυσσόμενη σούβλα-CD, καθώς και το λαϊκοδάνειο των 3.000 ευρώ για το γιορταστικό τραπέζι. Για τις μπίρες και τα κλαρίνα υπάρχει ξεχωριστό δάνειο.

Υπ.: Πολύ καλά πήγε και η αγορά εντοσθιών μέσω Internet. ●

ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΤΕ ΓΙΑΤΙ... ΧΑΝΟΜΑΣΤΕ!

Σε λίγο καιρό η ανακύκλωση θα μπει για τα καλά στη ζωή μας. Γυαλί, χαρτί, πλαστικό, αλουμίνιο, αλλά και λάστιχα, πλεκτρικές συσκευές, αυτοκίνητα, όλα θα πρέπει να ανακυκλώνονται και να επαναχρησιμοποιούνται. Τα ψέματα τελείωσαν, οι χωματερές φράκαραν. Ο νόμος πλέον προβλέπει συγκεκριμένες πνευρομηνίες «συμμόρφωσης» και όλοι μας θα πρέπει να ξεκινήσουμε εντατικά... μαθήματα καλής συμπεριφοράς προς το περιβάλλον



Τι θα μπορούσα να είχα πει στη φρικτή ταμία του Videorama της γειτονιάς μου, και γιατί δεν της το είπα όταν μου μίλησε χυδαία; Γιατί δεν ζήτησα λεφτά για τη δουλειά, και μήπως ο άνθρωπός μου βρήκε άλλη εκεί που καθόταν; Θα ξανασπάσουν οι σωλήνες του νερού μου; Σαν να τους ακούω να τρίζουν. Και τι είναι αυτή η σκιά στην μπαλκονόπορτα μιας και το ψεύτη που κουβέντα; Αυτά και άλλα πολλά σε απασχολούν όταν δεν κοιμάσαι τις νύχτες...

ΛΕΥΚΕΣ ΝΥΧΤΕΣ

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Οποιαδήποτε ώρα της ημέρας με τοποθέτηση σε επικλινές έδαφος κοιμάμαι – σχετικά εύκολα και σε καθιστή θέση επίσης. Οποιαδήποτε λογική ώρα της νύχτας, όχι. Δηλαδή δεν κοιμάμαι, εγώ και ο Νίκος Σεργιανόπουλος (που κάποτε ομολόγησε ότι δεν κλείνει μάτι), έστω και αν δεν είμαστε στο ίδιο σπίτι. Απλώς είναι μια παρηγοριά να ξέρεις ότι κάποιος διάσημος, ωραίος και πετυχημένος κάνει τα ίδια που κάνεις εσύ σε μια άλφα άγρυπνη νύχτα... Δηλαδή φτιάχνει πράγματα να φάει, ετοιμάζει κάτι να πιει, βγαίνει στη βεράντα να κάνει ένα (τελευταίο) τσιγάρο, κεντάει, οπιδήποτε εκτός από το αναμενόμενο δηλαδή, το να πέσει για ύπνο. Γιατί όταν πέφτεις για ύπνο στη μία, π.χ., και έχεις καταλάβει ότι δεν πρόκειται να κοιμηθείς έστω και αν αύριο πρέπει επιπλέους να πας στην εφορία ή στην τράπεζα, δεν το βάζεις εύκολα κάτω. Λες «απόψε ειδικά θα κοιμηθώ, διάσολε, αύριο έχω πρωινό γύρισμα!» – αν είσαι ο Σεργιανόπουλος. Αν δεν είσαι, λες κάτι ανάλογο. Είναι σκοτεινά, ο άνθρωπός σου κοιμάται του καλού καιρού, γιατί σύμφωνα με τον Νόμο του Μέρφι όλοι οι άγρυπνοι τα φτιάχνουν πάντα με άτομα που κοιμούνται σαν μπεκάτσες, δεν υπάρχει κάτι χρήσιμο να κάνεις και δεν μπορείς να πάρεις κανέναν τηλέφωνο. Επομένως τριγυρνάς μέσα στο σπίτι σαν την άδικη κατάρα. Γιατί;

● Γιατί σκέφτεσαι την ταμία του βιντεοκλάμπ που σου είπε κάτι απείρως προσβλητικό επειδή καθυστέρησες τα «Βρομερά μωρά», και αντί να της απαντήσεις κατάλληλα, αντί να τη βάλεις στη θέση της («ποια νομίζεις ότι είσαι, κούκλα μου; επειδή έχεις σκουλαρίκι στη μύτη προσβάλλεις τον κόσμο; πόσα βγάζεις είπαμε; χα, εγώ βγάζω περισσότερα!» κτλ. κτλ.), σποκώθηκες κι έφυγες. Σκέφτεσαι όλα τα issues που έχεις με τον άνθρωπό σου και με άλλους ανθρώπους και πώς κάποια στιγμή θα πρέπει να τα συζητήσεις αναλυτικά. Σκέφτεσαι ότι έχεις ένα τράβηγμα στον αστραγάλο και μήπως είναι καρκίνος του αστραγάλου. Σκέφτεσαι ότι έχεις να παραδώσεις δουλειά την οποία δεν έκανες. Σκέφτεσαι τι θα φορέσεις αύριο για να πας στην εφορία νωρίς ώστε να μην πληρώσεις τζερεμέδες μόνο και μόνο επειδή δεν καταφέρνεις ποτέ να ξυπνήσεις νωρίς.

● Γενικά σκέφτεσαι διάφορες μπούρδες. Σε καμία δεν βρίσκεις λύση, απλώς παίζεις και ξαναπαίζεις τα σενάρια μέσα στο μυαλό σου μέχρι να πάει 2.00.

- Στις 2.00, και επειδή το άτομο δίπλα σου ροκαλίζει βαθιά, σπιώνεσαι από το κρεβάτι. Σαν να ψιλοπεινάς κιόλας. Βάζεις ένα ποτό για να νυστάξεις, πράγμα που σε πεινάει περισσότερο, και ετοιμάζεις κάτι υγιεινό να φας, π.χ. τους με ντυτικάτας (το ντυτικάτο έχει θερμίδες). Μετά λες, δεν πάει στον διάλο το υγιεινό; Θα φτιάχω κέικ, σαν τη Σύλβια Πλαθ που όποτε δεν είχε έμπνευση έφτιαχνε κέικ.
- Μέχρι να ετοιμαστεί το κέικ πάει 3.00. Οι γειτονες σε μισούν λόγω μίξερ, εσύ τους μισείς λόγω του ότι κοιμούνται.
- Το μπάνιο σου φαίνεται λέσι, οπότε καθαρίζεις το μπάνιο.
- Έχεις ένα παντελόνι για κόντυμα, το Χρυσό Ψαλίδι είναι κλειστό τέτοια ώρα, άρα κάθεσαι να το κοντύνεις, με χυδαία αποτέλεσμα (ψα-

ράδικο ή clam diggers), και την επομένη το χαρίζεις στην καθαριστριά να πάει για μύδια.

- Τρως μερικές φέτες κέικ και βάζεις άλλο ένα ποτό – με πολλή σόδα γιατί σου έχει κάτοι πο το κέικ. Αν είσαι του Internet, τοεκάρεις τι πληροφορίες υπάρχουν για καρκίνο του αστραγάλου και νομίζεις ότι έχεις όλα τα συμπτώματα. Παίρνεις μια ασπρίνη.
- Αν είσαι του δημιουργικού, γράφεις κάτι: την επομένη αυτό που έγραψες σου φαίνεται αυτό που είναι, δηλαδή παπαριές. Γιατί είναι αδύνατον να γράψεις κάτι της προκοπής στις 4.00, όταν δεν έχεις περάσει τη μισή μέρα σου στο κρεβάτι ώστε να είναι καθαρός ο κεφάλης σου. Το ίδιο ισχύει αν χωραφίζεις, φτιάχνεις πίλινα χωάκια, πλέκεις ψηφούνια ή κατασκεύαζεις κέρινα ομοιώματα (βουνού). Όλα βγαίνουν στραβοχυμένα γιατί βασικά νυστάζεις.
- Δεν θέλεις να κάνεις ζεστό μπάνιο, έκανες στις 12.00 και ορίστε πού κατέληπες.
- Δεν θέλεις να πιεις ζεστό γάλα γιατί θα ξεράσεις με τις ανδίες που έφαγες.
- Κάνεις όμως εκκαθάριση στη περιοδικά/βιβλία/CD/δίσκους σου, με άθλια αποτελέσματα: την επομένη ψάχνεις στις σκουπιδοσακούλες για κάτι που μάλλον πέταξες, μάλλον χρειάζεσαι, και σίγουρα δεν το βρίσκεις.
- Έχεις την αιοθηση ότι χρειάζεσαι ένα χόμπι. Κοιτάζεις στο Internet τι υπάρχει για τα χόμπι, βρίσκεις όλο μαλακίες, τελικά καταλήγεις να κοιτάζεις κάτι ξεβράκωτους σε ένα gay site.
- Στέλνεις mail σε πρώην συμφοιτήτρια στην Ιταλία/Αγγλία/Αμερική που έχει να ακούσεις από σένα κάτι εδώ και αιώνες και σ'

έχει χειμένιν. Το κείμενο είναι γεμάτο ορθογραφικά λάθη. Ναι, ε; Δεν της φτάνει που γράφω, τα θέλει και τοίλικα.

● Σαν να πεινάς και ετοιμάζεις κατίτις να τοιμπόσεις. Όλα όσα υπάρχουν μέσα στην κουζίνα σου είναι συχαμένα, όχι αφ' εαυτών, απλώς επειδή τα μελετάς από τη 1.00, έχεις φτάσει στο σημείο να μη θες ούτε να τα δεις πλέον.

● Τα ράφια της κουζίνας σου φτιάνονται χάλια. Αποφασίζεις να τα φτιάξεις και –αυτό συμβαίνει πάντα– ρίχνεις τη ζάχαρη. Μετά πρέπει να μαζέψεις τη ζάχαρη από το πάτωμα, πρώτον, γιατί θα κάνει κρίτοι κρίτοι το παρκέ, δεύτερον, γιατί δεν θα έχετε για το καφέ σας την επομένη.

● Φυσικά, μπορείς να διαβάσεις ένα βιβλίο... Άλλη δεν έχεις κανένα κατάλληλο για το ακατάλληλο της ώρας. Μπορείς να κάνεις σεξ, αλλά το άτομο (αν υπάρχει) στην κρεβατοκάμαρα θα σου κόψει την καλημέρα έτσι και το ξυπνήσεις στις 5.00 σαν την τρελή («ποιος πέθανε;») Ξεφυλλίζεις κάτι περιοδικά ίσα για να μπορείς να πεις «χάλια έγιναν, απανά, για πέταμα είναι όλα».

● Τελικά δεν περνάς καλά. Στις 6.00 δεν υπάρχει λόγος να κοιμηθείς, θα πας στην εφορία/στο γύρισμα κατευθείαν. Σαν ζόμπι, με μάτια ως τον αστράγαλο –όπου έχεις κάτι επικίνδυνο, είσαι σιγουρός – και με διάθεση δολοφονική. Ένα τσακ αρκεί για να σπάσεις και να πεις στον εφοριακό/σκηνοθέτη όλα όσα σκεφτόδουν ότι θα έπρεπε να είχες πει στην πλήθια τημία του βιντεοκλάμπ. Που αυτή φταιει για το χάλι σου, εδώ που τα λέμε... ☺

ΟΤΑΝ ΕΣΥ ΚΟΙΜΑΣΑΙ...

Του ΜΙΧΑΛΗ ΔΡΑΚΑΚΗ

Όταν εσύ κοιμάσαι η τύχη σου δουλεύει. Όταν εσύ κοιμάσαι η Έλλη Κοκκίνου πηγαίνει για βάφλες στο «Queens» στη Γλυφάδα. Όσο εσύ κοιμάσαι η άνοιξη σκέφτεται τι θα φορέσει και η φύση αλλάζει χιλιά χρώματα. Όταν κοιμάσαι το σώμα σου ξεκουράζεται από τις αμφατίες της ημέρας. Όταν εσύ φοράς τις ωτασπίδες σου κάποιοι ξαγρυπνούν κάνοντας όνειρα ή στήνοντας σχέδια δράσης. Κάποιοι άλλοι στριφογυρνάνε άσκοπα στο κρεβάτι τους και τρώγονται με τα ρούχα τους, ενώ κάποιοι άλλοι σχολάνε από τη δουλειά. Στη Μύκονο έχουν ήδη αρχίσει να βγαίνουν τα τραπεζάκια έως και καταστρώνται τα πάρτι για το Πάσχα. Η Αθήνα αλλά και η επαρχία ολόκληρη σερφάρουν για γνωριμίες στα chats – οι πιο προχωρημένοι τη βρίσκουν με web cam. Η «Athens Voice» κρυφοκοιτάζει τα νυχτερινά snapshots την ώρα που –μάλλον– οι περισσότεροι από μας έχουμε αναποδογύρισει τα σκεπάσματα ήδη καμιά δεκαριά φορές. Love me in the morning, baby.

INSOMNIA REPORT

Όταν εσύ κοιμάσαι κάποιοι ανήσυχοι άνθρωποι «ξαγρυπνούν» δουλεύοντας για το αυριανό τους όνειρο. ● Ο αρχιτέκτονας και καλλιτέχνης Ανδρέας Αγγελιδάκης σχεδιάζει installations για την ατομική του έκθεση στο ΕΜΣΤ. ● Ο επιχειρηματίας Λάκης Γαβαλάς ίσα που ξαπο-

σταίνει μεταξύ Αθήνας και Milan Fashion Week.

- Ο καλλιτέχνης Μίλτος Μανέτας συζητάει με τον Άγγλο μουσικό Gnas για τη διασκευή του «Ne me Quitte Pas» (Νίνα Σιμόν) από τον Έλληνα «sound artist» Nanogod.
- Η Βίκυ Βαλάνος της Track7records δουλεύει για να βγει το νέο CD-εκπλήξη της Αλέξια στην ώρα του.
- Ο Πάνος Κούτρας μοντάρει τη νέα του ταινία «Αληθινή ζωή» με τη διεθνούς βεληνεκούς ηθοποιό Ανά Μουγκλαλίς.
- Ο Άγγελος Πλέσσας επιλέγει τα website έργα του που θα μπουν στο artist's book που του εκδίδει η Colette στο Παρίσι.
- Ο Γρηγόρης Βαλιανάτος ηγείται των union parties της ομάδας Temptation στη Ρίλκα της Θεσσαλονίκης, βλ. strippers, dancers και resident djzz.
- Οι νυχτερινές σημειώσεις της Αθήνας στην περιοχή της Αγ. Μελετίου για μπίρες.
- Άλλοι αναφωτιύνται για τον αυριανό καιρό πίνοντας ντεκαφεΐνε καπουτσίνο στο «Perro's» της πλ. Κολωνακίου.
- Κάποιοι ξαγρυπνάνε στα δωμάτια των νοσοκομείων – εκεί που δοκιμάζονται τα όνειρα και οι αληθινοί εφιάλτες.
- Κορίτσια περιμένουν πελάτη καπνίζοντας. ☺

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΞΕΧΑΣΕ

Tou Πάνου Κουτρουμπούσον

Tous καιρούς που ο λαός είχε πάψει να δίνει βάση στην πενιά ήταν ένας κάτοικος της πρωτεύουσας σαρανταπεντάρης που είχε γεννηθεί εκεί από μικρός και εκεί είχε μεγαλώσει και είχε zήσει όλη τη ζωή και πολλές φορές είχε μετακομίσει ανά τα έτη σε διάφορες συνοικίες απόκεντρες αλλά και στο κέντρο της πόλης – ή μετά της οικογενείας μικρός ή και μόνος του, όταν εμεγάλωσε.

Στο μεταξύ, η εργασία που είχε διαλέξει ήτο συγγραφέας σλόγκαν για μπλουζάκια καθότι τότε είχε παντού πλημμυρίσει ο τόπος από υπερπληθυσμό συγγραφέων ανδρών και γυναικών, μέχρι που και πολλοί από αυτούς εξαναγκάζονταν, από την απελποία που δεν έβρισκαν να βολευτούν κάπου ως συγγραφείς, να πέρνονταν στον εγκληματικό βίο ή και ακόμη και να πιθάνουν από τις ταράτσες πολυκατοικών, που εκεί στεγάζονταν με τα γραφεία τους διαφόρων ειδών εταιρείες συγγραφέων. Άλλοι και άλλες πάλι ενομίζανε πως θα ξεφύγουν την αφόρητη κατάσταση εφόσον επήγαιναν στην Αμερική, μονάχα που ούτε έτσι βρίσκαν ανακούφιση αλλά, μετά από λίγον καιρό, και αυτοί όλοι κατέληγαν περίπου το ίδιο, ήτοι επιδούσαν από ταράτσες ουρανούστων όπου εστεγάζονταν τεράστιες εκδοτικές εταιρείες, πλην όμως ήταν επιδούσαν ήταν με τις τζέπες τους γεμάτες ντάλλαρς και φοράγανε και χρυσά δαχτυλίδια με ρουμπίνια και χρυσές καδένες στον λαιμό.

Τελοσπάντων, για να μη μακρυγορούμε, ο συγγραφέας λοιπόν δεν είχε ούτως ή άλλως ικανότητα να συγγράφει μυθιστόρημα ας πούμε, και ούτε καν διήγημα ή ποίημα. Τουρχόνταν όμως διάφορες φράσεις στον νου και κατάφερνε, σαν γυρολόγος από το ένα εργαστήριο στο άλλο που εφτιάχναν μπλουζάκια, να πουλάει τις φράσεις του και να οικονομάει τον επιούσιον. Αυτά τα σλό-



ΠΑΝΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΟΥΣΟΝ

να εκπληρώνει τις συγγραφικές του υποχρεώσεις, και παρ' όλον το ότι ήταν γέννημα και θρέμμα, το μνημονικό του άρχισε να τον προδίνει και, εκτός από τις περιοχές όπου εκυκλοφορούσε –και κάτι λίγες άλλες πασίγνωστες τοις πάσι–, ανακάλυπτε πως μπέρδευε φύρδην μιγδην πολλά ονόματα συνοικιών με το πού βρίσκονται αυτοί οι τόποι και ακόμη,

Σκεφτόταν ο συγγραφέας των σλόγκαν: ποιος ξέρει· μήπως όλα αυτά τα μέρη που τον αγάπησαν σιωπηλά πριν τόσα χρόνια υπήρχαν ποτέ τελικά; Και μήπως υπήρχαν ακόμη;

γκαν ήταν κοινότοπα και ούτε και τόσο έξυπνα, ήταν δε κάτι τέτοια: «Άβυσσος η Ψυχή του Ανθρώπου» στο στήθος και «Αιώνιος Φοιτητής» στην πλάτη ή «Βγάλτα Μωρό» ή «Μόνον οι Νέοι Πεθαίνουν Νέοι» ή «Ο, τι Έχετε Ευχαριστηθεί» –ετούτον είχεν πολλήν επιτυχίαν καθότι εβδόλευε πολύ τους αναριθμητούς ζητιάνους που τ' αγόραζαν συνέχεια–, ή «Τάδε Έφη Τσαταφατούστρας» που επουλόθηκαν μόνο δύο, ή «Εξωγήινοι, Φυλαχτή!» από μπροστά και «Φουσιόν τε Φουσιόν» (;) στην πλάτη.

Έτσι όμως που, λόγω πιάτσας, ήταν εξαναγκασμένος να κινείται σχεδόν πάντα εις τις ίδιες γειτονιές του κέντρου των Αθηνών για

οι κάτοικοι και οι επισκέπτες; όλοι με βήμα στρατιωτικό; όλοι αξιωματικοί;) ή ο Κολωνός, η Γούβα, η Λυκόβρυση και το Μοσχάτο. Ιδέαν δεν είχεν.

Και να σκεφτεί κανείς ότι πιστικάς, σε περιπάτους ή και εκδρομές με τους γονείς, είχεν επανειλημμένα επισκεφθεί σχεδόν όλες τις συνοικίες και τα προάστεια προς όλες τις κατευθύνσεις. Και ως έφηβος και νέος είχεν πάλι αλωνίσει και πάρει σβάρνα τα πάντα, μέχρις και Σκαραμαγκά –που τώρα επ' ουδενί δεν μπορούσε να θυμηθεί αν ήταν κοντά ή μακριά, ανατολικά ή δυτικά ή βόρεια ή νότια– με παρέες και με ραντεβουδάκια.

Δικαιολογούσε όμως κάπως τον εαυτό του, ότι όλες οι γειτονιές και τα προάστεια είχανε χάσει τελείως όλους τους ιδιαιτερούς χαρακτήρες τους και είχανε καταλήξει σε μια οροιομορφία, παντού κακορίζικες πολυκατοικίες βρώμικες, και ότι μια και δεν είχε υποθέσεις του μακριά απ' το κέντρο –κι εξάλλου ζούσε κι ο ίδιος σε κεντρικό δρόμο– εξυπακούεται ότι θα οιβύναν απ' τη μνήμη του οι τοποθεσίες των συνοικιών. Δεν επέρασε πολὺς καιρός όμως και η κατάστασή του έβαινε απ' το κακό στο χειρότερο! Η ανηυχία που είχε στην αρχή άρχισε να γίνεται κατάθλιψη. Δεν είχε πρόβλημα με Εξάρχεια, Ψυρρή, Πλάκα, Σύ-

νταγμα, Γκύζη –ακόμη και Πολύγωνο– και Καλλιθέα και Παγκράτι και Βύρωνα, γιατί σ' αυτές τις γειτονιές, όπως και στο τετράγωνο Ομόνοια-Μεταξουργείο-Κεραμεικός-Μοναστηράκι, ήταν οι πάτοις του με τα εργαστήρια και τα μαγαζιά με τα μπλουζάκια, αλλά μετά απ' αυτά ίσα ίσα μπορούσε πλέον να εντοπίσει Αμπελόκπους, Πατήσια, Ψυχικό,

Κηφισιά – και Ακρόπολη ακόμη, αν δεν την έβλεπε.

Άλλα, όπως Πετράλωνα, Ηλιούπολη, Φραγκοκλησία, Νέα Ιωνία, Νέα Φιλαδέλφεια, Μαρασλούσι, Μαρούσι και μερικά ακόμη προάστεια και γειτονιές, ήταν σχεδόν σίγουρος ότι υπήρχαν, αλλά πού πέφτουν όμως! Όσο για μέρη όπως Προφήτης Δανιήλ, Χαροκόπου, Άγιος Παύλος, Μελίσσια, Φιλοθέη, Άνω –ή και Κάτω – Λιόσια, Νέα Ερυθραία, Νέα Χαλκηδόνα κι άλλα κι άλλα, άλλοτε επίστευεν ότι υπήρχαν κάπου κοντά, μόνον που είχε τελείωσε άγνοια για την τοποθεσία τους, κι άλλοτε είχε σοβαρές αμφιβολίες για την ύπαρξή τους.

Υπήρχαν λοιπόν όλα αυτά τα μέρη, όλες αυτές οι γειτονιές και συνοικίες της Αθήνας και των προαστείων; Υπήρχαν άνθρωποι που εζούσαν εκεί; Είχανε δέντρα στους δρόμους και τίποτα πλατείες μικρές όπου να παιζουν και να ουρλιάζουν τα μικρά παιδιά; Είχανε μαγαζάκια και τίποτε ήσυχα στενά; Τίποτε μικρές αυλές;

Ούτε που το σκεφτόταν όμως να ωρτήσει άλλους ανθρώπους για να βεβαιωθεί κάπως, γιατί φοβόταν τόσο πολύ μην αποκαλυφθεί το κουσούρι του. Έτσι συνέχιζε τα καθημερινά του τρεχάματα με τις παραγγελίες και τα παραστατικά για τα μπλουζάκια με τα σλόγκαν, φοβισμένος και καταθλιμμένος, στον κεντρικό μόνον τομέα της πρωτεύουσας.

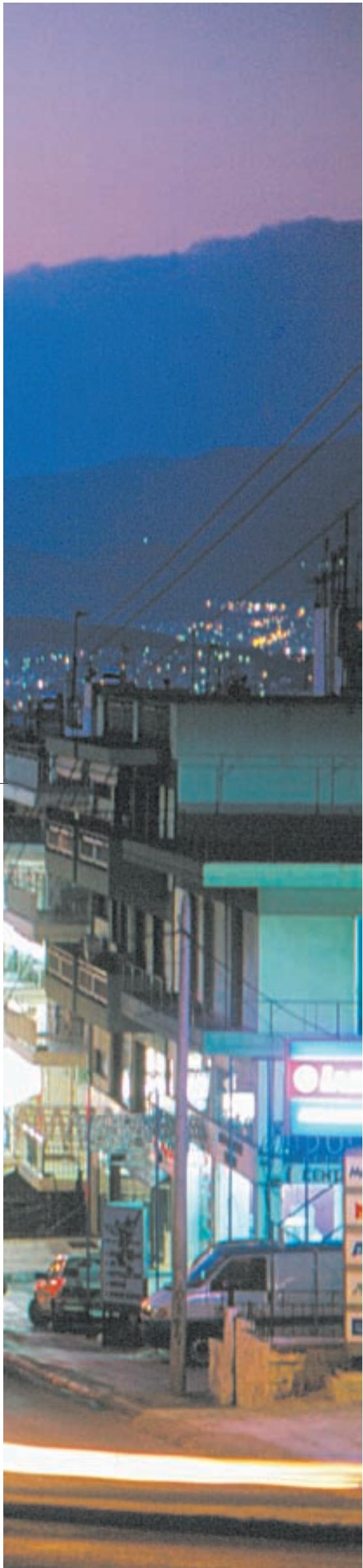
Και ξεπρόβαλουν στο μυαλό του, σαν μέσα από ππητή ομίχλη, κι άλλα ονόματα συνοικιών, και γι' αυτά ήταν τελείως σίγουρος πως πρόκειται για γεννήματα της φαντασίας του. Όπως Μεταμόρφωση, Ανακασά, Λαμπρινή, Κουκουβάουνες, Ποδονίφτης, Καλογρέζα, Κοπανάς –σιγά μην υπήρχε! – Κολοκυνθού, Θρακομακεδόνες και Δουργούτη. Πλην όμως εν τούτοις, αν και γι' αυτό το τελευταίο, το Δουργούτη, επίσης ήταν πειοματικά βέβαιος ότι το εφεύρε σε όνειρο ή φαντασία του, όμως μαζί με τ' όνομα τουρχόταν και εικόνα ένα σοκάκι περίπου μεσαιωνικό, με χαμόσπιτα πλινθίνα και ρυάκι στη μέση κι ένα κοντοστούπικο ουζάδικο με χαμπλή έύλινη πόρτα και μικρά παράθυρα δεξιά. Σκεφτόταν ουρητό το συγγραφέας των σλόγκαν: ποιος ξέρει· μήπως όλα αυτά όμως που τον αγάπησαν σιωπηλά πριν τόσα χρόνια υπήρχαν ποτέ τελικά; Και μήπως υπήρχαν ακόμη; □

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ
ΠΑΠΟΥΑ,
ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ
ΑΠΑΤΣΙ,
ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΑΓΡΙΑ
ΦΥΛΗ ΑΠΟ ΤΟ

ΓΑΛΑΤΣΙ

Διαχρονικό σύνθημα σχολείων
Γκράφας στην πενταήμερη





Της ΜΑΡΙΑΣ ΣΑΛΩΜΙΔΗ

(επιμέλεια: ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΑΠΤΗΣ)

Η μόνη περιοχή που δεν χτυπάει στον ταξιτζή καμπανάκια Παβλόφ «τα-ρέστα-δικά-μου» ή «πάρ'-τον-επόμενο-εγώ-σχόλασα», το Γαλάτσι, είναι μια μεγάλαλη περιοχή που απλώνει την κυριαρχία της πολύ πέρα από τα νοτιά της όρια και «υιοθετείται» ακόμα και από συνοριοφύλακες κατοίκους Πατποίων, Λαμπρινής, Κυψέλης. Είμαστε όλοι Γαλατσιώτες (αν και ποτέ δεν κατάλαβα πού οφείλεται αυτή η ακαταμάχητη, άμα και δυσδιάκριτη, γοντεία!)

Έλα, έλα, έλα, βρε Γαλάτσι! Οι φήμες θέλουν την περιοχή να αποκτά υπόσταση όταν κάμποσοι κτηνοτρόφοι από τα περίχωρα της Στερεάς έφεραν εδώ τα γιδιά και τα πρόβατά τους να ξεκαλοκατράσουν. Πολύ πιθανό. Όσοι κοντεύουν τα 30 θυμούνται σίγουρα στο Γαλάτσι διάσπαρτες περιοχές με ζωντανά – βελάζοντα ή κακαρίζοντα, συχνά μάλιστα ξέφραγα. Κατά καιρούς παίζουν διάφορες θεωρίες σχετικά με την προέλευση του περιέργου αυτού ονόματος. Η πιο σπρτόζικη θέλει την κρυπτική φαμίλια Γαλάκη να εγκαθίσταται στις αρχές του αιώνα και να «βαφτίζει» την περιοχή λόγω της χαρακτηριστικής προφοράς της. Γαλάτσι πάντως υπάρχει και στη Ρουμανία.

Γαλάτσι, οχυρωμένη πόλη Το Γαλάτσι είναι χτισμένο πάνω σε μια συστοιχία λόφων. Κάτι σαν το Επτάλοφον της Ρώμης ένα πράμα. Ανηφόρα, κατηφόρα, κατσάβραχο, Γκράβαρα κανονικά! Ως εκ τούτου κάθε σοκάκι και βουνό, κάθε βουνό και πανόραμα. Τα ζευγαράκια έχουν την καλύτερή τους εδώ πέρα – γι' αυτό όποιον άντρα και αν ρωτήσεις αν ξέρει κατά πού πέφτει το Γαλάτσι, θα σου απαντήσει: «Μα βέβαια, τα είχα παλιά με μια Γαλατσιώτισσα». Πέρα από τη φυσική γοντεία των αυτόχθονων θηλέων, ισχυρό παράγοντα του τοπικού αυτού σουεξέ αποτελεί η ιδιαίτερη γεωγραφία/χωροταξία της περιοχής, που προσφέρεται για ειδύλλιο. Ένα πανόραμα σε βγάζει πάντα ασπροπρόσωπο: ρομαντικό, προσιτό, διακριτικό και οπωσδήποτε φτηνό. Ανακάλυψε κι εσύ το δικό σου, μπορείς. (Φιλική συμβουλή: Τον Νου Σου. Κάποιος οφθαλμολογόμενος το έχει σίγουρα ανακαλύψει πριν από σένα για σένα).

Απ' τα αλώνια στα σαλόνια Το Γαλάτσι διαθέτει μέρη σχεδόν απάτητα. Αν και –δυστυχώσ-σχι ακόμα οργανωμένα, εδώ μπορείς να κάνεις ορειβασία, trekking, αναρρίχηση πλαγιών, bird watching, tourkovounia hand gliding..., ακόμα και ράφτινγκ στη λεωφόρο Γαλατσίου όταν βρέχει (όχι, δεν υπερβάλλω, κύριε δήμαρχε, ας εκμεταλλευτούμε τουλάχιστον τον εναλλακτικό τουρισμό).

Για τους πιο συγκρατημένους υπάρχει και το πικ νικ. Ολόκληρο Αττικό Άλσος –ό,τι εν πάσῃ περιπτώσει έχει απομείνει από τις καταπτήσεις – δεν είναι και λίγο. Αμ, το Άλσος Βεΐκου! Μεγαλεία σού λέω... Λιγά μόλις χρόνια πριν ήταν από τις ελάχιστες περιοχές της Αττικής που μπορούσαν να καυχώνται για την πίστα moto cross. Δυστυχώς μας πρόλαβε η Ολυμπιάδα. Την ισοπέδωσε και ήδη αντικαταστάθηκε από τις νέες μεγαλοπρεπείς Ολυμπιακές εγκαταστάσεις



επιτραπέζιας αντισφαίρισης και ρυθμικής γυμναστικής (Τι; Πάνω σε αναδασωτέα περιοχή; Σιλάνς, αχάριστοι!) Δυστυχώς, εκτός του σχολικού συγκροτήματος της Γκράβας, η περιοχή υπερεί σε ευυπόληπτα κολέγια-τύπου-Αθηνών και για τον λόγο αυτό ποτέ δεν γυρίστηκε εδώ τατινία όπως «Το ξύλο βγήκε απ' τον Παράδεισο». Θυμήσου όμως εφιαλτικές σκηνές με τον πρωικό Κούρκουλο (senior) στα wild 60s να σαπακιάζεται από λογιών λογιών ναρκέμπορους, νονούς και συναφείς αλητάμπουρες εις-το-βουνό-ψηπλά-εκεί, στο γαλατσιώτικο νταμάρι. Λιαν προσφάτως εδώ γυρίστηκε και το ριάλιτι «Bag» και επιτέλους η περιοχή μπήκε και στον τηλεοπτικό χάρτη. Προτιμούσα τον Κούρκουλο.

Γκράβα: Το τελευταίο σύνορο Το απόλυτο σημείο αναφοράς στην περιοχή. Χιλιάδες μαθητές γυμνασίου-λυκείου κατακλύζουν καθημερινά τον τοιμενένιο ιστό τους. Παλιότερα η Γκράβα θύμιζε φυλακή, ώσπου μπήκαν τα κάγκελα και η σύγκριση στέρειται πλέον φαντασίας. Ψυχοπλάκωμα. Οι μαθητές έχουν τον τρόπο τους να περνάνε καλά. Δεν δέρνουν (πια), δεν τυραννούν τους καθηγητές (όχι όλους), δεν τρομοκρατούν τη γειτονιά

(καλού κακού έχετε τον νου σας όταν περνάτε από το νηπιαγωγείο της Γκράβας, είναι λιγό τόρικα τα πιτσιρίκια, τους αρέσει να πετάνε κουτάκια μπίρας γεμάτα νερό στα κεφάλια των περαστικών – μικρό το κακό, αρκεί να μην είχαν ήδη πει την μπίρα).

Έξοδος στο Γαλάτσι; Καλό! Το άλλο με τον Παλαιοτίνιο που σκάει σε ένα μπαρ το άκουσες; Το Γαλάτσι θεωρείται ο ναός της καφετέριας. Τα κομβικά σημεία του προσκυνήματος εντοπίζονται κυρίως στο νέο τέρμα της λεωφόρου Βεΐκου (age groups: 20+ και 20- εκατέρωθεν της διασταύρωσης με Χριστιανούπολεως) και οπωσδήποτε στα περίχωρα της Γκράβας (με το ζόρι 17-18). Ένα ακόμα ρεύμα έχει δημιουργηθεί κάπως πιο πρόσφατα στην Αγ. Γλυκερίας. Παρά τις ειλικρινά φιλότημες προσπάθειες των ιδιοκτηών, εδώ οι μέσες πλικίες εκτοξεύονται στα ύψη. Ιδιαίτερα μετά την κυριακάτικη λειτουργία του παρακείμενου τερρού ναού, όπου οι «ελληνικοί με έξτρα καϊμάκι» και οι «πορτοκαλάδες χωρίς ανθρακικό, κορίτσι μου» δίνουν και παίρνουν. Για κοντινές εξορμήσεις οι Γαλατσιώτες έχουν υιοθετήσει τη Άνω Πατήσια. Το «Έμπλεων» είναι ίσως το αξιοπρέπεστερο κλαμπ-ποτάδικο σε ακτίνα πολλών χιλιομέτρων. Άντε και το «Kibibu». Στην ίδια περιοχή θα βρείτε πολλά μουσικά μεζεδοπωλεία, κάποια μάλιστα αξιόλογα. Για σουβλάκι στον «Κάβουρα» (όχι των Εξαρχείων) και για πραγματικό φαγητό στις «Λεύκες» (εγγύος). Οι ξεχασμένοι ροκάδες πάντως θα ξαναβρούν θαλπωρή στα πηγαδάκια του «Le Roi».

Οι λούμπεν στο ουζερί «Ιανθος» στον Αγ. Ανδρέα (με την προϋπόθεση ότι είναι αρκετά λούμπεν ώστε να μην εκνευρίζονται με τα πιτσιρίκια που παραληρούν γύρω τριγύρω). Οι οικογενειακοί και ζευγαρωτοί τύποι, πάλι, έχουν αρκετές πιθανότητες να μη φρικάρουν στο ακανές «Zeppelin», ίσως μάλιστα να βρουν και ενδιαφέρουσα τη θέα προς την περιφρέουσα μπετοθάλασσα. Γούστα είναι αυτά.

Γαλατσιώτες, ικανοί για όλα! Το Γαλάτσι ανθίσταται οθεναρά σε προκαταλήψεις και στερεότυπα. Διαθέτει ισχυρή διαβαθμισην κουλούρας τέτοια ώστε από το διαμέρισμα του τρίτου να ακούγεται η «Άνοιξη» του Βιβάλντι την ίδια στιγμή που στον δεύτερο η Κοκκίνου διδάσκει κοσμοθεωρίες τοίτα τα γκάζια, στην τηλεόραση της πιμικωφης γιαγιάς ωρύονται οι καλεομένοι της Ταπάνας και παραδίπλα οι μαλλιάς με τη Les Paul τζαμάρει παρέα με τον Beck στο πικάπ. Ένα πράγμα για το οποίο σύσσωμοι οι αυτόχθονες υπερηφανεύονται δεν έχω καταφέρει ακόμη να το εντοπίσω. Αν και οι εποχές της ουσιαστικής ποικιλομορφίας έχουν πλέον περάσει ανεπιτρεπτί, όλο και κάτι έμεινε ακόμα εδώ γύρω να μας θυμίζει το Γαλάτσι που γέννησε πάνκνηδες σαν τους Αδιέξιδο και τους Deus X Machina. Ή μήπως είναι ιδέα μου; □

BRITISH COUNCIL

image designed by MARK TITCHNER / Courtesy: Vlora Gold, London

ΕΚΘΕΣΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ - 29 ΜΑΪΟΥ 2004

KENTRO ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΙΛΕΑΝΑ ΤΟΥΝΤΑ,
Αρματολών & Κλεφτών 48, Αθήνα

XIPAS GALLERY,
Σοφοκλέους 53Δ, Ψυρρή, Αθήνα

THE BREEDER,
Ευμαρητούπολη 6, Ψυρρή, Αθήνα

BRITISH COUNCIL,
Πλάται Κολωνακίου 17, Αθήνα

Kindly supported by

get the whole picture...

Για περισσότερες πληροφορίες απευθυνθείτε στο British Council.

Αδριανούπολη: Πλ. Κολωνακίου 17 | Τηλ.: 210 3692 333

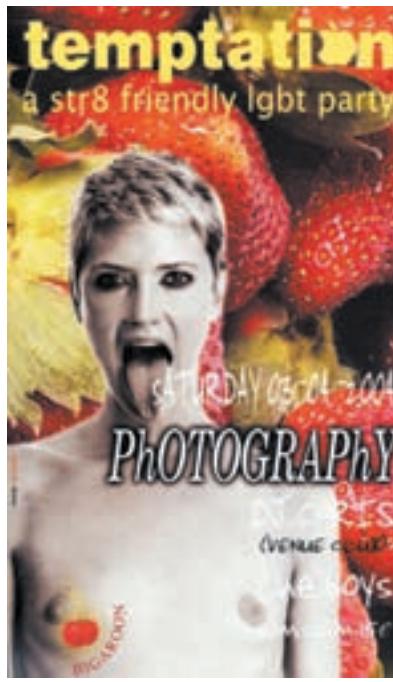
ΘΕΣΣ-alone-ΝΙΚΗ

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Θα μου λείψεις, πολύποδα

Θερμοīcalling

Στην αρχή ήταν βραχνάδα προς φαρυγγίτιδα. Είχε πλάκα. Μ' έκανε να ακούγομαι σαν Μαστοράκης, να γρυλίζω σαν τον γέρο μαφιόζο στην «Τιμή των Πρίτζ». Μέχρι που ο πολύποδάς μου έγινε δεινόσαυρος. Τον ένιωθα να κάνει τραμπάλα στις φωνητικές μου χορδές. Τα βράδια μού έφερνε δύσπονεις. «Πρέπει να τον βγάλεις», πήγα να τον βγάλω. Άγιος Λουκάς, Πανόραμα, νοσοκομείο των Ευαγγελιστών. Φυλλάδια με τον Ιησού στην αναμονή, γλυκές μελωδίες από αόρατα πνεύματα, «Lord, ήμουν μια χαμένη ψυχή, αλλά εσύ είσαι φιλαράκι, ας πούμε, και ξέρω ότι θα με βοηθήσεις». Νάρκωση, μαχαίρι, ξενάρκωση, «Ξύπνηα επιτέλους», «τρως μόνο ζελέ και σούπες», όχι κάπνισμα, αντιβίωση, σιρόπι, εξιτήριο και πού 'σαι: Α-φ-ων-ι-α. Για δέκα μέρες. Κι έτσι ξεκιάσει το ραπόρτο από Θεσσαλονίκη. Υπό συνθήκες πλήρους σιωπής, hello, μουγκοθόδωρος εδώ, διάβασα τον Βέρνον, τον «Μικρό θεό» του DBC Pierre, ένιωσα σαν να έσπασε ο Σάλιντζερ τη σιωπή του και ο Χόλτντεν Κόλφιλντ να επέστρεψε στα 00s ορεζάτος όσο ποτέ να κλέψει κοριτσιστικά βρακάκια από τις μπουγάδες. Βρομερά αθλητικά παπούτσια Nike –άσχετα αν στο εξώφυλλο της ελληνικής έκδοσης φωτογράφισαν Adidas–, εγκλεισμός σε συνθήκες μικρόψυχης επαρχίας ονόματι Μαρτύριο, σκοτωμένα παιδιά, ποιος τα έφαγε; Ο Βέρνον που ήταν φρικιό, η μαμά του κι οι φίλες της, ημίτρελες, ψόφιες για σεξ με λαμόγιους δημοσιογράφους του CNN που τον έστειλαν στη φυλακή μέσω διαπλανητικής live μετάδοσης. Σαν Αγγελική Μπιρμπίλη σε ανάρρωση ένιωθα, DBC Pierre, Ίαν Ράνκιν, «Οι αναστημένοι» και εγκλήματα του Εδιμβούργου, Τρούμαν Καπότε, «Πρόγευμα στο Τίφανι», μια Μπιρμπίλη με ολιγή από Νένε, αν εννοείτι λέω. Ό,τι άκουσα δηλαδή το άλμπουμ του Dim d.j., που κυκλοφορεί από τη θεσσαλονικιά Relax Records. «Drive Lost» το ονόμασε ο παλιόφιλος ο Dim, που όποτε ανταμώνυμε στο espresso «Local» bar της Παύλου Μελά όλο συζητάμε για το deep tech και το dub και το πόσο σουρεαλιστικά είναι όλα στη Σερβία, όπου τακτικά ο Dim παίζει στα κλαμπ της, αλλά θέλει κότσια για να πας: οι τελωνειακοί επιφθαλμούν τους δισκους σου, ερπιμιά, τεράστιες αγροτικές εκτάσεις με παρατημένα αμάξια (σαν κάποιος να τα έκλασε από τον ουρανό, θα έλεγε ο Βέρνον). Ατμοσφαιρικός, ονειρομελωδικός, μινιμαλάκος, άλλο ένα γενναιό θεσσαλονικόπουλο που εντυφερεί



ΠΕΙΡΑΣΜΟΙ ΜΕ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΓΡ. ΒΑΛΙΑΝΑΤΟΥ

στο groove και στα φαντασιακά τοπία. Θα μου λείψεις, πολύποδα, ξαναμπήκα στην πρίζα με μισή καρδιά. Τα παιδιά της «Athens Voice» δεν θεωρούσαν τον πολύποδά μου ικανοποιητική αιτία λούφας για την εργασιακή κουλτούρα της «Voice». «Στείλε», είπαν.

Ενώ εσύ κοιμόσουν

...Ενώ εγώ δηλαδή, έχω η πόλη οργιάζει. Τρόπος του λέγειν βέβαια, γιατί τι ποτα δεν οργιάζει στη Θεσσαλονίκη, όλα συμβαίνουν γιατί πρέπει να συμβούν, όπως θα έλεγε και ο επιθεωρητής Ρέμπους. Ο Ντίνος Χριστιανόπουλος ανάρρωσε (συνάδελφε!) από το πρόσφατο καρδιακό επεισόδιο και στο «Underground Εντευκτήριο» της οδού Δεσπεραίη διάβασε αποσπάσματα από το Ιερό Ευαγγέλιο σε δική του μετάφραση. Καλά τον περιποιήθηκε τον Ματθαίο (Κατά) ο Ντίνος. Η ολική επιναφορά του ποιητή βέβαια ουδόλως επηρέασε τους θαμώνες του «Kitchen Bar». Δεύτερος όροφος, άραξα στην πολυθρόνα δίπλα στον d.j. Αλέξην Πεταλίδην. Πώς φαίνονται όσοι πήγαν στη Ρωσία; Φορούν T-shirt με στάμπα τον Λένιν, άσχετα αν στα ντεκ αντί για καλίνκες βάζουν Vanessa Dau. Διπλά ο κόσμος έπινε τοάγια και ένα κορίτσι με μπλουζάκι που έγραψε «Σαν Ντιέγκο» κάπνισε Ντουκάντος. Τα ισπανικά στούνκα δηλαδήν. Συμπέραν ότι πέρασε το Πάσχα στη Μαγιόρκα, εκεί τα κάπνισα κι εγώ. Έμενε στο hotel «Riu Palace», έτρωγε στο «Ασαντίτο», μπεκρόπινε στο «Bogart's Bar» και στοίχημα; Μ' ένα Mégane cabrio έκανε τον γύρο του νησιού. «Δεν πας καλά», είπε ο Αλέξης. «Τράβα τοίμπα κάνα βιβλίο γιατί όταν διαβάζεις είσαι μουγκός, και ό-

ταν δεν μιλάς υποφέρεσαι». Ξέχασα να σας πω πως στο «Kitchen Bar», εκτός από ωραία μουσική, θέα, σπρτόζικο κοτόπουλο γαρνιρισμένο με σάλτσα μέλι και μουστάρδα, τώρα τη βλέπω τελείωση σεφ, «στην κυρία θα τολμούσα να συστήσω για επιδόρπιο ένα σιροπιαστό σεκέρ παρέ με παγωτό», εκτός απ' όλα αυτά, έχει και βιβλιοθήκην. «Voice», αφού είναι σημείο διανομής, «Vanity Fair», Κούντερα, Τσέζαρε Παβέζε, εντελώς κουλός, διάλεξα το «Ταξίδι στο Ανάπλι» της Ελένης Βαλαβάνη. Λες να 'χει σχέση με τον d.j. Valavanis 2310; Αλέξης: «Όλο μαλακίες λες». Δεν έκανα τσαμπουκά γιατί έβαλε OutKast και θυμόθυκα τη Βαρκελώνη και το ισπανικό MTV, αλλά κανένας δεν ήθελε να ακούσει τις ιστορίες μου.

Τι βλέπω, τεμπελιάζουμε;

'Όχι, μην το λες, μην το εκστομίζεις, σε παρακαλώ, τρία εκατομμύρια δολάρια στον προσωπικό σου λογαριασμό για να μην το μάθει ο «Athens Voice». Και επειδή σκέφτεσαι για μένα κακίες, φάε ένα στούντιο με πληροφορίες: «Photography», Παύλου Μελά, κάθε πρώτο Σάββατο του μήνα πάρτι με κωδικό «Temptation». Γκέι mood, υπογραφή Γρηγόρης Βαλιανάτος, αλλά ξεκόλλα με τις ταμπέλες της σεξουαλικότητας, είναι μουσική και χορός, βρε χαζό, άσε που ο Γρηγόρης λέει ότι είναι και straight friendly. Σωστός ο Γρηγόρης, όταν έκανε εκπομπές κάποτε στην ΕΤ3 προκαλούσε απανωτά εγκεφαλικά στο χριστεπώνυμο πλήθος. Γιατί εδώ είναι Σαλονίκη, Μακεδονία ζακουνότη, του Ψωμάδων χώρα, πολέμησε τους βάρβαρους, γκέι για να 'σαι τώρα;

Εντάξει, δεν λουφάρεις. Τελείωνε!

Ευχαριστώς. Άλλα προτύ φύγω, ως γνήσιος μακεδονόμαχός να πω ότι ο Psykicks (loud rock 'n' roll from Athens) δεν έχουν καμία τύχη ως support στους δικούς μας Bullets στο live του «Μύλου». Ο Στέφανος έρχεται φορτσαριστός μετά την περιοδεία της μπάντας στη Γερμανία και θα καίει το πελεκούδι με τη σερφ αλανιάρα Mary στο μικρόφωνο. Φεύγω, γαμώ την πουτάνα μου, όπως θα 'λεγε και ο Βέρνον, ο μικρός θεός, που νιώθω κοντά του γιατί και η Θεσσαλονίκη είναι όμοια με το Μαρτύριο όπου ζούσε. Εδώ βέβαια οι άνθρωποι αντί να κάνουν μπάρμπεκιου με κοτόπουλο πίνουν φραπέδες στην παραλία – μην το πείτε στη Σ. Π. που ζορίζει τον ανταποκριτή, γιατί κατά βάθος θέλει να μαθαίνει νέα από τη χώρα που θα ζήσει όταν συνταξιοδοτηθεί. Άλλα κατά βάθος ζέρεις ότι σε λατρεύω, Μπουμπού, συνέχισε να με πρεσάρεις στο ίδιο τέμπο. ▀

ΑΘΗΝΑ 20ΗΓΟΣ

ΤΕΧΝΗ / ΜΟΥΣΙΚΗ / ΘΕΑΤΡΟ / ΓΕΥΣΕΙΣ / ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ / ΣΙΝΕΜΑ



«ΟΙ ΤΥΦΛΟΙ»

Βίντεο-θέατρο από την Έλενα Πέγκα και τη νέα της σκηνοθετική δουλειά. Ένα εντελώς πρωτότυπο ανέβασμα του έργου του Μαρίς Μέτερλινγκ «Οι τυφλοί».

Θέμα του έργου η ανθρώπινη επικοινωνία. Σε ένα σκοτεινό μεταφυσικό τοπίο τα 12 πρόσωπα του έργου, που έχουν χάσει τον δρόμο τους και τον προσανατολισμό τους, χάνουν σταδιακά και την αίσθηση του χρόνου. Η φύση γύρω τους απειλητική. Από στιγμή σε στιγμή πικαστούν ανατρέπεται. Η ένταση κορυφώνεται. Μνήμες, ερωτήματα, προσμονή. Φόβος, πανικός, αδιέξοδο, ελπίδα και γύρω τους η κυρίαρχη φύση που άλλοτε τους καθησυχάζει και άλλοτε τους τρομάζει. Τι θα κάνουν;

Στον χώρο της γκαλερί «Gazon Rouge», σε ένα ειδικά διαμορφωμένο περιβάλλον από τον Βαλεντίνο Μαρένγκο, η Θεοφανία Παπαθωμά, ο Γιώργος Καραμίχος και η τραγουδίστρια Έλενα Τζαβάρα –τα πρόσωπα του έργου– αναδύονται για να επικοινωνήσουν την αγωνία της ανθρώπινης επαφής. Όλα αυτά με τον πόχο της πρωτότυπης μουσικής του συγκροτήματος Film.

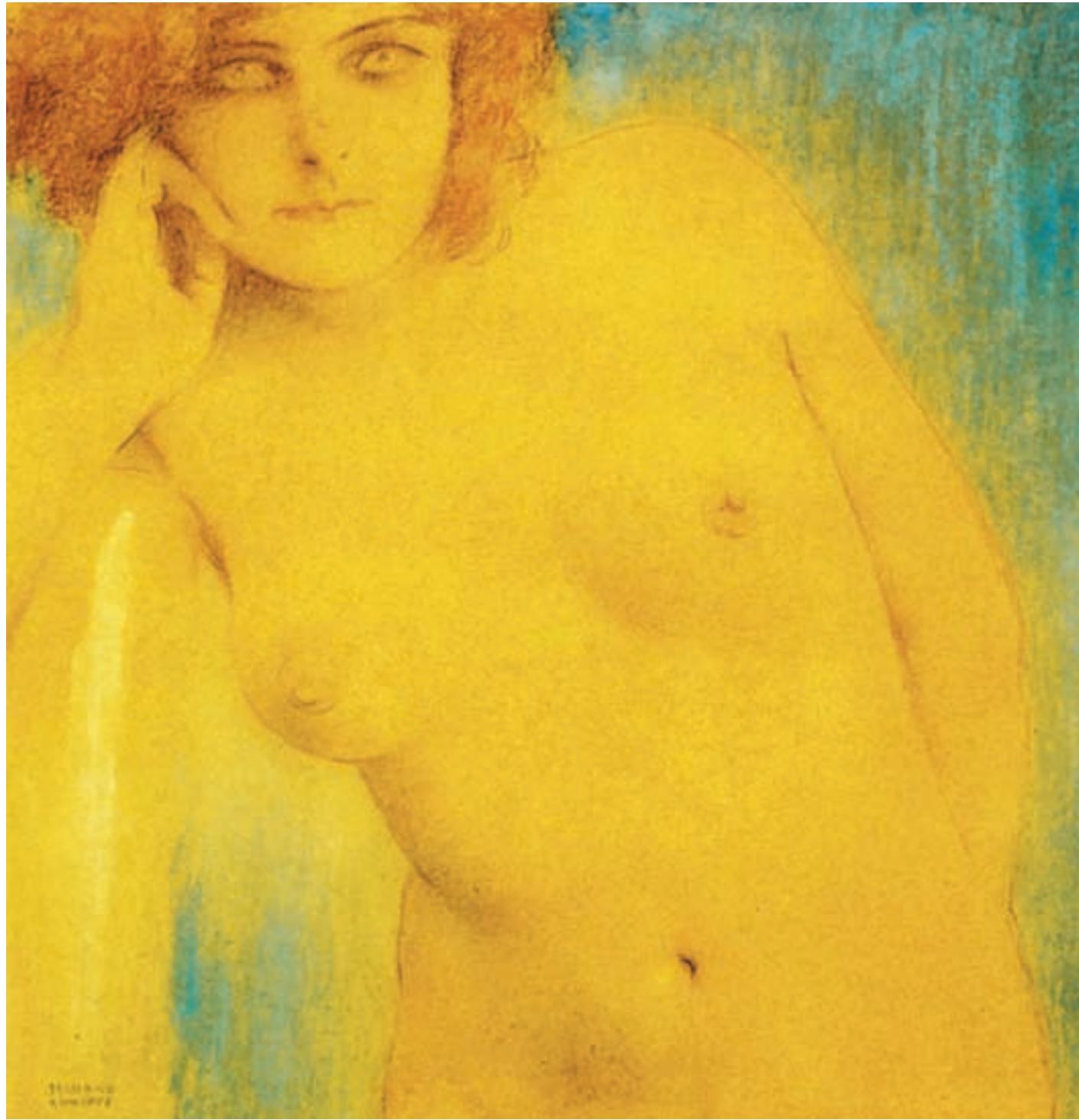
Χορηγός επικοινωνίας της παράστασης είναι η «Athens Voice». ●

«Gazon Rouge», Κολοκοτρών 57,
210 3319.101. Από τις 18 Απριλίου

the blind



ΕΠΙΛΟΓΕΣ



«ΣΠΟΥΔΗ ΓΙΑ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΜΕΔΟΥΣΑΣ», FERNAND KHNOOPFF (ΒΕΛΓΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ)

ΤΕΧΝΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ FELICIEN ROPS ΣΤΟΝ JAN FABRE - ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΑΣ ΒΕΛΓΙΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ Στο Βέλγιο, με τον ιδιαίτερο πολυπολιτισμικό και εθνικό του χαρακτήρα και την παράδοση που δημιουργήθηκε απ' αυτόν, οι καλλιτέχνες συχνά χάραξαν ξεχωριστή πορεία, πέρα και έξω από τα αναγνωρισμένα ρεύματα της διεθνούς ιστορίας της τέχνης. Η έκθεση πραγματεύεται αυτή την πορεία, από τον Rops, τον Khnopff και τους συμβολιστές του τέλους του 19ου αιώνα στον σουρεαλιστή Magritte, στην ομάδα Cobra, στους νεορεαλιστές και στους pop artists. **Μουσείο Φρυσίρα**, Μονής Αστερίου 3 & 7 και Κυδαθηναίων, Πλάκα, 210 3234.678. Μέχρι 30/6

PARA/SITE - ART AS DISEASE Υπογράφοντας ένα Do It Yourself μανιφέστο, πέντε νέοι καλλιτέχνες και ένας αρχιτέκτονας-spatial

designer «καταλαμβάνουν» ένα διαμέρισμα μιας τυπικής αθηναϊκής πολυκατοικίας του '70, zώνας «παρασιτικά» εκτός του κυκλώματος των αναγνωρισμένων χώρων και κριτικών της τέχνης και μεταμορφώνοντας ένα καθαρά ιδιωτικό «φρούριο» σε δημόσιο χώρο. Η Λουκία Αλαβάνου, η em.kei, ο Απόστολος Ζερδέβας, η Ελένη Καμμά και ο Ramsey Williamson χρησιμοποιούν κυρίως νέα μέσα: βίντεο, φωτογραφία, περφόρμανς, εγκαταστάσεις, εξερευνώντας ο καθένας ένα διαφορετικό πεδίο δημιουργικότητας, άλλοτε πο προσωπικό και άλλοτε κοινωνικό, με τις δικές τους εμπνεύσεις, ανηψυχίες και απόψεις, καθώς ο αρχιτέκτονας Μανόλης Ηλιάκης οργανώνει τους χώρους και τους «αλλάζει τα φώτα», κυριολεκτικά και μεταφορικά. **D.I.Y. project space**, Αετορράχης 50 (κάθετη στη λεωφ. Γαλατσίου), 2ος όροφος, Κυπριάδου, 210 2015.605. Εγκαίνια: 16/4, 8.30 μ.μ. Μέχρι 18/4 και 23-25/4

ΘΕΑΤΡΟ

«ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΑΓΙΟΣ» Εκεί που το θέατρο σημίγει με τις απαρχές του, εκεί που η ιστορία συνομιλεί με τη φιλοσοφία και ο δημόσιος βίος τέμνεται με τον ιδιωτικό ακροβατεί στην παραγωγή της ομάδας Rόδα. Η ομάδα με την παράσταση-ψυχόδραμα «Αλκιβιάδης Άγιος» του Δημήτρη Περετζή επιχειρεί να αποκαταστήσει τη φήμη του μεγάλου πολιτικού της αρχαιότητας. Μέσα από τη σκηνοθετική ματιά της Marias Peretzή, τα αρχαία μυστήρια, η πλατωνική παράδοση, η σκηνή Αλκιβιάδη-Σωκράτη συνθέτουν μια εναλλακτική βιογραφία του Αλκιβιάδη, άλλα και μια απόπειρα διερεύνησης του μύχου ψυχισμού μας. Παίζουν: Δημήτρης Γασπαράτος, Σταύρος Κάππας, Γεωργία Ψαρρά κ.ά. **Θέατρο Πειραιώς 131**, 210 3450.922. Καθημερινά 9.15 μ.μ., € 20, € 15 (φοιτ.) Από τις 16/4 μέχρι τις 2/5

«ΣΧΟΛΕΙΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ» Διατηρώντας στοιχεία της φάρσας από την κομέντια ντελ' άρτε, ο Μολιέρος έγραψε ένα κλασικό πα κωμικοτραγικό έργο για τον έρωτα σε σχέση με την κοινωνική πραγματικότητα. Ο πρωταγωνιστής Αλφόνσο αποφασίζει, ενάντια στην πθική της εποχής, να σιγουρέψει τη μελλοντική συνυγική του ζωή παίρνοντας υπό την προστασία του ένα μικρό κορίτσι για να το μεγαλώσει και να το παντρευτεί. Ο Λευτέρης Βογιατζής, μετά τη Σάρα Κέιν και αλλάζοντας φαινομενικά τελείως διαδρομή, σκηνοθετεί και πρωταγωνιστεί σε αυτή την παράσταση, έχοντας διπλα του μεταξύ άλλων την Αγγελική Παπούλια και τον Νίκο Κουρή. Τα σκηνικά και τα κοστούμια έφτιαξε ο Έλλη Παπαγεωργακόπουλος. **Θέατρο Οδού Κυκλάδων**, Κεφαλληνίας και Κυκλαδών 11, Κυψέλη, 210 8217.877. Τρ.-Σάβ. 9.30 μ.μ., Κυρ. 8.00 μ.μ., € 20, € 14 (φοιτ.)

ΟΠΕΡΑ

«LA FINTA GIARDINIERA» Πανελλήνια πρεμιέρα της όπερας buffa «La Finta Giardiniera», γραμμένη το 1774 από τον Μότσαρτ, με τις Μαρία Μπροσούλου και Μυρτώ Παπαθανασίου να ερμηνεύουν την πρωταγωνιστική ρόλο. Η κόμπος Βιολάντε Ονέστι θεωρείται νεκρή από το μαχαίρι του εραστή της Μπελφιόρε. Η εξαφάνισή του μετά το συμβάν συνηγορεί στην ενοχή του και η Βιολάντε, με ψεύτικη ταυτότητα, τον αναζητά. Σε μουσική διεύθυνση των Ρότζερ Ρόσελ και Χρύσανθου Αλισάφη, σκηνοθεσία της Νικαΐτης Κοντούρη. Με τους Niko Στεφάνου, Γιάννη Χριστόπουλο, Σοφία Μπροσούλου. **Θέατρο Ολύμπια, Εθνική Λυρική Σκηνή (κεντρική σκηνή)**, Ακαδημίας 59-61, 210 3614.433, 3600.697. Ήρες λειτουργίας ταμείων: Καθημερινά 9.00-21.00. Στις 18, 21, 23, 25, 27 Απριλίου

JESUS CHRIST SUPERSTAR Τελευταία ευκαιρία για να παρακολουθήσετε τη ροκ όπερα των Weber-Rice όπως την ανέβασε η καλλιτεχνική ομάδα του Ωδείου Τέχνης Γ. Β. Φακανάς, σε σκηνοθεσία Β. Ρίτσου. **Ωδείο Τέχνης Γ. Β. Φακανάς**, Λ. Ποσειδώνος 3, Παραλία Μοσχάτου, Ν. Φάληρο, 210 4813.605. Έναρξη: 22.00. Στις 16 και 17/4

ΜΟΥΣΙΚΗ

ATRIA - «IN MOTION» «Τα παιδιά της πόλης» ξαναχτυπούν. Η Δάφνη Γερογιάννη, μια από τις καλύτερες Ελληνίδες performers, και ο Ηρακλής Αναστασάδης, που αναλαμβάνει τα beats με εξαμελή μπάντα και με παρέα του Θεοσαλονικής Universal Trilogy, ξεκινούν την περιοδεία τους παρουσιάζοντας τη νέα τους δουλειά «Man in Motion» που κυκλοφορεί στις 19 Απριλίου. Θα παίξουν νέα τραγούδια, κομμάτια από το «Είμαι καρδιά», από το EP «Τα παιδιά της πόλης» αλλά και περιέργες διασκευές. Ακολουθεί d.j. set από τον Ηρακλή Αναστασάδην. **Stage Club**, Στήλες Ολυμπίου Διός. Έναρξη: 22.00. Είσοδος: € 12. Στις 16/4

JAMIE LIDELL LIVE Ένα συναρπαστικό solo live set από τον μουσικό και techno παραγωγό. Το '98 μαζί με τον Christian Vogel σχη-



μάτισ τους Super Collider –παίρνοντας το όνομά τους από το software μουσικού προγράμματος– που έπαιζαν ένα συνδυασμό παραμορφωμένου techno και καθαρού electro funk. Παράλληλα συμμετείχε με φωνητικά και στίχους στο Big Band project του ιδιοφυούς Matthew Herbert στο μοναδικό άλμπουμ «Goodbye Swingtime». Αναμένεται να παίξει κομμάτια από το προσωπικό του ντεμπούτο «Muddlin' Gear» (Warp) με ένα πρωτότυπο mix από techno, free jazz και εκπληκτικό funk. **Bios**, Πειραιώς 84, 210 3425.335. Έναρξη: 22.30. Είσοδος: € 5. Στις 16/4

THE MISSION Οι «αποστολικοί» υπρέτες του gothic rock και πρών Sisters of Mercy, Steve Wayne (ex Dead or Alive) και Craig Adams, σχημάτισαν στα μέσα των 80s τους The Mission μαζί με τον Simon Hinkler των Artery και τον Mick Brown των Red Lorry Yellow Lorry. Από το πρώτο τους άλμπουμ «God's Own Medicine» έχουν περάσει 18 χρόνια, με πολλές αλλαγές στη σύνθεσή τους και πάνος. Η επιστροφή έγινε στα τέλη του 2001 με το «Aura». Ο μόνος που έχει παραμείνει από τα αρχικά μέλη είναι ο Wayne Hussey. Μια progressive rock με νουάρ αισθητική συναυλία στο πλαίσιο της Breathen Tour, με line up τους Wayne Hussey (φωνή, κιθάρα), Rob Holliday (κιθάρα), Rich Vernon (μπάσο) και Steve Spring (ντράμ). Κάτι μεταξύ Cure, Sisters of Mercy και παλιών U2. Τη συναυλία ανοίγουν οι δικοί μας Past Perfect. **Gagarin**, Λιοσίων 205, 210 8547.600-2. Έναρξη: 21.30. Είσοδος: € 25. Στις 18/4

DROG_A_TEK Αθηναϊκή μουσική κολεκτίβα που επικοινωνεί μέσα από zontanές εμφανίσεις και αυτοσχεδιασμούς με αναλογικά και ψηφιακά όργανα. Συμμετοχή γκρουπ από την avant-garde αθηναϊκή σκηνή της electronica όπως οι Paranormale, Rhythmatic, Monochrome, Que Tempo, Myrto Belgrave. **Μικρό Μουσικό Θέατρο**, Βεΐκου 33, Κουκάκι, 210 9245.644. Ελεύθερη είσοδος. Στις 17/4

BOOMBASTIC! Τις Τρίτες το sound system του «Bar Guru Bar» βουτάει στις μαύρες επιλογές και ταξιδεύει από ακτή σε ακτή, από την Αμερική ως την Τζαμάικα, αναμειγνύοντας reggae, funk, soul, ska, rocksteady, dancehall, raggamuffin, mento, calypso σ' ένα μοναδικό χαρμάνι πάνω. Ο d.j. Idolos παίζει δίσκους και τρομπέτα, τον ακολουθεί ο χαρισματικός MC Yinka και μαζί τους νέοι μουσικοί σε zontanά jam. Guest n d.j. Anna Mystic. **Bar Guru Bar**, ground floor, πλ. Θεάτρου 10, Ψυρρή, 210 3246.530. Έναρξη: 21.30. Ελεύθερη είσοδος

CLUBBING

ANNA MYSTIC DRIVES JAMAICA BASS Το Jamaican bus πάλλεται κάθε Δευτέρα από το bass των T.H.C. Sound System. Προσκεκλημένης της Anna Mystic με επιλογές από ska και roots μέχρι regga και UK Dub. Μαζί της οι Music Selectors της ομάδας Rankin Johnny, Collie Youth & Dread Power. **Spirit**

Bar, Μιαούλη 13, Ψυρρή (στάση μετρό Μοναστηράκι). Έναρξη: 22.00. Στις 19/4

ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ

FOLLOW THE WOMEN! Εκατοντάδες γυναίκες από όλο τον κόσμο παίρνουν τα ποδήλατά τους και καταδεικνύουν έμπρακτα σε όλους το αβάσιμο της Δυτικής τρομούστεριας. Ξεκινούν στις 18/4 από τον Λίβανο, θα διασχίσουν τη Συρία και θα τερματίσουν στην Ιορδανία στις 25 του μηνός για να παρακολουθήσουν εκεί τη διάσκεψη γυναικών για την ειρήνη. Με αυτόν τον τρόπο θέλουν να δείξουν στους πολεμοχαρείς συνανθρώπους μας τους μύθους που έχουν δημιουργήσει γι' αυτές τις περιοχές και να μιλήσουν για την καταπίεση των γυναικών και των παιδιών σε περιόδους πολέμου. Πληρ.: www.followthewomen.com.

ΒΙΒΛΙΟ - ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

THOMAS MANN Με αφορμή την ελληνική έκδοση του «Δόκτωρ Φάουστος» από τις εκδόσεις Πόλις το Ινστιτούτο Goethe διοργανώνει μια μουσικολογικοτεχνική βραδιά με εισηγητή τον Joachim Kalka, όπου θα διαβαστούν αποσπάσματα του βιβλίου από τον θηροποίο Γιάννη Νταλιάνη. Ο Ερμην Θεοδωράκης θα παίξει στο πάνω έργα Beethoven και Schonberg, ενώ θα ακολουθήσει συζήτηση με συντονιστή τον Χρήστο Αστερίου. **Ινστιτούτο Goethe**, Ομήρου 14-16. Την Τρίτη 20/4, 8.00 μ.μ.

H JAN AUEL KAI «ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ» Για πρώτη φορά έρχεται στην Ελλάδα η συγγραφέας των μπεστ σέλερ βιβλίων που διαδραματίζονται στην προϊστορία «Τα παιδιά της Γης», με πρωταγωνίστρια τη διάσημη παίδα Άυλα. Η σειρά ήδη περιλαμβάνει πέντε βιβλία που έχουν πουλήσει εκατομμύρια αντίτυπα παγκοσμίως, ενώ η συγγραφέας γράφει αυτό τον καιρό και το έκτο. Μια καλή συκαιρία να την γνωρίσετε. **Στοι του Βιβλίου - Αίθουσα Λόγου και Τέχνης**, Πεσμαζόγλου 5 και Σταδίου. Την Πέμπτη 15/4, 6.00 μ.μ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Αν είστε γραφίστες με δυνατές ιδέες ξεκινήστε δουλειά. Ο διαγωνισμός του εικαστικού μέρους της έντυπης επικοινωνίας των εκδηλώσεων για την Παγκόσμια Ημέρα της Μουσικής φέτος θα πραγματοποιηθεί από τις 19 ως τις 21 Ιουνίου με συμμετοχή πολλών ελληνικών και ξένων ονομάτων όπως οι Μιχάλης Δέλτα, Fun-Da-Mental, Loop Guru κ.ά. Οι ενδιαφερόμενοι καλούνται να δημιουργήσουν το εικαστικό σχέδιο για την έντυπη επικοινωνία. Όλες οι συμμετοχές θα συμπεριληφθούν σε έκθεση στην Αθήνα. Συμμετοχές στη διεύθυνση: **M.E.S.O.**, Τζιραίων 13, Αθήνα 117 42. Οι τις 30/4. Πληροφορίες: www.musicday.gr και www.cityofathens.gr

Για να καταχωριθείτε στους στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη πμερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα, ή στο fax 210 3617.310, ή στο info@athensvoice.gr.

ANDY FLETCHER

Το επισημό ελληνικό fan club των Depeche Mode **Hysterika** παρουσιάζει την Αυτού depeche-ική Μεγαλειότητα Andy Fletcher για ένα special DM d.j. set. Ο ιδιοκτήτης της εταιρείας Toast Hawaii θα παρουσιάσει μόνο για τα μέλη του ελληνικού fan club τραγούδια από το νέο άλμπουμ του γκρουπ που θα κυκλοφορήσει το 2005. Τα πιο «υστερικά» μέλη του Hysterika θα έχουν την ευκαιρία να φωτογραφηθούν μαζί του και να πάρουν αυτόγραφα. Μαζί στα ντεκ οι d.j. του Hysterika. **Free2Go Club 22** Έναρξη: 23.30. Είσοδος με ποτό: € 15. Στις 21/4



ANDY FLETCHER (21/4, 23.30)

Free2Go Club 22, Βουλιαγμένης 22, Αθήνα, 210 9249.814
Η «A.V.» εξασφάλισε για τους αναγνώστες της πέντε (5) διπλά εισιτήρια για το πάρτι με τον μεγάλο των Depeche Mode την **Τετάρτη 21 Απριλίου**. Αν θέλεις κι εσύ ένα, στείλε σε SMS: **AVCLUB**, κενό και το ονοματεπώνυμό σου στο **4422** μέχρι την Τρίτη 20 Απριλίου στις 10.00 το πρωί.
Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με SMS
Κάθε μίνυμα χρεώνεται € 0,75 + 18% ΦΠΑ

«Η ΝΥΧΤΑ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ»

Το θεατρικό έργο του Κουβανού συγγραφέα **Χοσέ Τριάνα** «Η νύχτα των δολοφόνων» ανεβάζει η ομάδα **Πολυμήχανοι** του Γιάννη Πετσόπουλου για λίγες παραστάσεις στο Θέατρο του Νέου Κόσμου. Τρία αδέρφια, ο Λάλο, ο Κούκα και ο Μπέμπα, θέλοντας να ξεφύγουν από μια φανταστική βία στην πράξη τους, αλλάζουν διαρκώς τη συμπεριφορά και τη προσωπεία τους. Ένα έργο με επίκαιρες αντιθέσεις για τη σύγχρονη γονιών και παιδιών, ατόμου και εξουσίας, παλιού και καινούργιου. Η σκηνοθεσία είναι του **Γιάννη Πετσόπουλου** και τα οκνητικά του **Πάρι Φερράρο**. Ερμηνεύουν τα μέλη των Πολυμήχανων.



! «Η ΝΥΧΤΑ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ» (21 και 22/4) Θέατρο του Νέου Κόσμου, Αντισθένειους 7 & Θεατρούπολη, 210 9212.900

Εξαφαλίσαμε για τους αναγνώστες της «A.V.» 15 διπλά εισιτήρια για την παράσταση της **Τετάρτη 21 Απριλίου** και ακόμη 15 διπλά για την παράσταση της **Πέμπτη 22 Απριλίου**. Αν θέλεις κι εσύ ένα, στείλε σε SMS: **AVAV**, κενό, το νούμερο της επιλογής σου (1 για την Τετάρτη ή 2 για την Πέμπτη), κενό και το ονοματεπώνυμό σου στο **4422** μέχρι την Τρίτη 20 Απριλίου στις 10.00 το πρωί.
Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με SMS
Κάθε μίνυμα χρεώνεται € 0,75 + 18% ΦΠΑ



*σας το συστήνουμε

Πρεμιέρες

(*) ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΠΟΛΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ (CONFIDENCES TROP INTIMES) του Πατρίκ Λεκόντ. Με τους Φαμπρίς Λουκίνη, Σαντρίν Μπιονέρ. Μία γυναίκα που ζητά επαγγελματική βούθεια για τον γάμο της ανακαλύπτει ότι ο ψυχαναλυτής της είναι στην πραγματικότητα ένας απλός φορετικός! Ερεθιστική ιστορία σχέσεων από έναν εκεντρικό μάστορα του είδους.

ΑΡΟΛΛΟΝ, ΠΤΙ ΠΑΛΑΙ, ΤΡΙΑΝΟΝ

MORO NO BRASIL του Μίκα Καουρισμάκι. Ακρού ο Βέντερς είκε πιάσει την Κούβα, ο κολλητός του κύριος Καουρισμάκι καταπιάνεται με τη μουσική της Βραζιλίας σε ένα ντοκιμάντρ για μυημένους. ΑΤΤΙΚΑ, Δημ.
Κιν/φος ΟΝΕΙΡΟ

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ (BEYOND BORDERS) του Μάρτιν Κάμπελ. Με τους Αντζελίνα Τζόλι, Κλάιβ Όουεν. Παντρεμένη και ευκαπτάστηκε παρατάσι την αφελή αστική της πλήξη για να ζήσει πλήθος συγκίνησεων και το ρομάντζο αλά Γιατροί Χωρίς Σύνορα! Μα τα Ηνωμένα Έθνη, δεν κάνω πλάκι! ΑΕΛΛΟ Κινηματογράφος, ΑΘΗΝΑΙΟΝ, ΑΘΗΝΑΙΟΝ Κινηματογράφος, ΑΙΓΑΛΙ (Χαλάνδρι), ΑΣΤΟΡ, ΑΤΤΑΛΟΣ, VILLAGE CENTRE, VILLAGE PAGRATI, VILLAGE PARK, ΚΗΦΙΣΙΑ Κινηματογράφος, ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ, ΣΤΕΡ ΚΙΝΕΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ, ΤΡΙΑΝΟΝ, ΑΣΤΕΡΙΑ, ΦΟΙΒΟΣ, ΧΑΙΔΑΙΦ ΑΕΛΛΟ Κινηματογράφος, ΑΘΗΝΑΙΟΝ

Του Ηλία Φραγκούλη

ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ (TWISTED) του Φίλιπ Κάσουφαν. Με τους Αλεϊ Τζαντ, Άντι Γκαρσία. Νυμφομανής και αλκοολική... ντετέκτιβ του Σαν Φρανσίσκο αναζητά τα ίκνη του δολοφόνου ανδρών με τους οποίους εκείνη είχε κοιμηθεί. Βλέπεται μονάχα αν έχετε σκοπό να κάνετε σεξ με τον διπλανό σας στην αίθουσα... ΑΕΛΛΟ Κινηματογράφος, ΑΝΝΑ ΙΤΤΟΡ, ΑΤΤΑΛΟΣ, CINE CITY, VILLAGE CENTRE, VILLAGE PAGRATI, VILLAGE PARK, ΓΑΛΑΣΙΑΣ, ΕΜΠΑΣΙΑΣ, ΟΔΕΟΝ ΑΒΑΝΑ, ΟΔΕΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ, ΟΔΕΟΝ ΤΡΟΠΙΚΑΑ, ΣΤΕΡ ΚΙΝΕΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ, ΑΤΤΙΚΟΝ Δημ. Κιν/φος

Τι παιζεται

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΟΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ (ABERDEEN) του Χανς Πέτερ Μόλαντ. Με τους Στέλαν Σκάροβαρντ, Λένα Χέντε. Ύστερα από μακροχρόνια απουσία, μια γυναίκα ακολουθεί τα χνάρια του πατέρα της για να τον φέρει ξανά σε επαφή με την επιομόθαντη μπέρα της. Δράμα χαρακτήρων που παντρεύει το νορβηγικό τοπίο με τη θρετική σκηνοθέτηση του είδους.

ΑΕΛΛΟ Κινηματογράφος, ΑΤΤΙΚΟΝ, CINE CITY, VILLAGE CENTRE, VILLAGE PARK, ΓΑΛΑΣΙΑΣ, ΔΑΝΑΟΣ, ΚΑΛΥΨΟ, ΚΗΦΙΣΙΑ Κινηματογράφος, ΣΤΕΡ ΚΙΝΕΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ, ΦΑΛΗΡΟ, ΣΙΝΕΑΚ Δημ. Κιν/φος

GOTHIKA του Ματιέ Κασθότς. Με τους Χάλι Μπέρι, Ρόμπερτ Ντάουνι Τζουνιόρ. Ψυχίατρος συνέρχεται σε κελιά της ψυχιατρικής κλινικής στην οποία εργαζόταν, με την κατηγορία της δολοφονίας του συζύγου της. Υποβλητικό θρύλορ με μεταφορικά στοιχεία, ντεμπούτο για τον Κασθότη στις ΗΠΑ.

ΑΕΛΛΟ Κινηματογράφος, ΑΘΗΝΑΙΟΝ

Cinepolis, ΑΣΤΡΟΝ, ΒΑΡΚΙΖΑ, CINE CITY, VILLAGE CENTRE, VILLAGE PAGRATI, VILLAGE PARK, ΕΤΟΥΑΛ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ, ΚΗΦΙΣΙΑ Κινηματογράφος, ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ, ΟΔΕΟΝ ΟΠΕΡΑ, ΣΠΟΡΤΙΝΓΚ, ΣΤΕΡ ΚΙΝΕΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ, ΤΡΙΑΝΟΝ, ΑΣΤΕΡΙΑ, ΖΕΑ

ΓΟΝΤΕΥΤΙΚΟΙ ΤΑΞΙΔΙΩΤΕΣ (BON VOYAGE)

του Ζαν-Πόλ Ραπενό. Με τους Ιζαμπέλ Ατζάνι, Ζεράρ Ντεπαρντέ.

Βοηθώντας το ίνδαλμά του να ξεφορτωθεί ένα... πτώμα, νεαρός Παριζάνος πέφτει σε ένα γαίτανάκι από απυχείς συμπτώσεις στην υπό κατοχή Γαλλία του '40.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cinepolis, ΑΣΤΕΡΙΑ, ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

CENTRE, VILLAGE PARK, ΓΑΥΦΑΔΑ, ΟΔΕΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ, ΟΔΕΟΝ ΟΠΕΡΑ, ΟΔΕΟΝ ΤΡΟΠΙΚΑΑ, ΣΤΕΡ ΚΙΝΕΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΗΙΔΑΛΓΟ: ΚΑΛΠΑΖΟΝΤΑΣ

ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ του Τζό Τζόντον. Με τους Βίγκο Μόρτενσον, Όμηρο Σάριφ. Ατμόσφαιρα Φαρ Ουέστ στης ερημουσιας Σαουδικής Αραβίας, με αφορμή έναν έφιππο αγώνα αντοχής στα 1890. Παλιομοδιτική περιπέτεια με σύγχρονα ψηφιακά εφέ.

ΑΕΛΛΟ Κινηματογράφος, ΑΘΗΝΑΙΟΝ, ΑΙΓΑΛΙ (Πλαφόδρο), ΑΙΓΑΛΙ (Χαλάνδρι), CINE CITY, ΣΙΝΕΡΑΜΑ, VILLAGE CENTRE, VILLAGE PAGRATI, VILLAGE PARK, ΕΤΟΥΑΛ, ΣΙΝΕ ΧΟΛΑΡΓΟΣ, ΣΟΦΙΑ, ΣΤΕΡ ΚΙΝΕΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ, ΚΑΣΤΕΛΛΑ

ΑΝΤΙΡΙΕ ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕ: Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ (LA GRAN AVENTURA DE MORTADELO Y FILEMON) του Χαθιέ Φεσέρ. Με τους Μπενέντο Ποσίνο, Πέτε Βιγούέλα. Το εξωφρενικό κόμικ ζωντανεύει στην οθόνη με γκροτεσκά εικονογράφηση και ασυνάρτητο σενάριο.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cinepolis, ΑΤΤΙΚΟΝ, ΒΙΛΛΙΑΓΚΑ, ΕΤΟΥΑΛ, ΙΑΙΟΝ, ΟΔΕΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ, ΠΛΑΖΑ

ΑΝΤΙΡΙΕ ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕ: Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ (LA GRAN AVENTURA DE MORTADELO Y FILEMON) του Χαθιέ Φεσέρ. Με τους Μπενέντο Ποσίνο, Πέτε Βιγούέλα. Το εξωφρενικό κόμικ ζωντανεύει στην οθόνη με γκροτεσκά εικονογράφηση και ασυνάρτητο σενάριο.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cinepolis, ΑΤΤΙΚΟΝ, ΒΙΛΛΙΑΓΚΑ, ΕΤΟΥΑΛ, ΙΑΙΟΝ, ΟΔΕΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ, ΠΛΑΖΑ

ΑΝΤΙΡΙΕ ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕ: Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ (LA GRAN AVENTURA DE MORTADELO Y FILEMON) του Χαθιέ Φεσέρ. Με τους Μπενέντο Ποσίνο, Πέτε Βιγούέλα. Το εξωφρενικό κόμικ ζωντανεύει στην οθόνη με γκροτεσκά εικονογράφηση και ασυνάρτητο σενάριο.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cinepolis, ΑΤΤΙΚΟΝ, ΒΙΛΛΙΑΓΚΑ, ΕΤΟΥΑΛ, ΙΑΙΟΝ, ΟΔΕΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ, ΠΛΑΖΑ

ΒΑΘΥ ΜΠΛΑ (DEEP BLUE)

των Άντι Μπάιατ, Άλαστερ Φόθεργκιλ. Από τους κοραλλένιους υφάλους στην παγυμένη αρκτική θάλασσα, ένα ντοκιμαντέρ για την ομορφιά και τους κινδύνους του υγρού στοιχείου.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cinepolis, ΑΤΤΙΚΟΝ, ΒΙΛΛΙΑΓΚΑ, ΕΤΟΥΑΛ, ΙΑΙΟΝ, ΟΔΕΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ, ΠΛΑΖΑ

ΒΑΘΥ ΜΠΛΑ (DEEP BLUE)

των Άντι Μπάιατ, Άλαστερ Φόθεργκιλ. Από τους κοραλλένιους υφάλους στην παγυμένη αρκτική θάλασσα, ένα ντοκιμαντέρ για την ομορφιά και τους κινδύνους του υγρού στοιχείου.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cinepolis, ΑΤΤΙΚΟΝ, ΒΙΛΛΙΑΓΚΑ, ΕΤΟΥΑΛ, ΙΑΙΟΝ, ΟΔΕΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ, ΠΛΑΖΑ

ΒΑΘΥ ΜΠΛΑ (DEEP BLUE)

των Άντι Μπάιατ, Άλαστερ Φόθεργκιλ. Από τους κοραλλένιους υφάλους στην παγυμένη αρκτική θάλασσα, ένα ντοκιμαντέρ για την ομορφιά και τους κινδύνους του υγρού στοιχείου.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cinepolis, ΑΤΤΙΚΟΝ, ΒΙΛΛΙΑΓΚΑ, ΕΤΟΥΑΛ, ΙΑΙΟΝ, ΟΔΕΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ, ΠΛΑΖΑ

ΒΑΘΥ ΜΠΛΑ (DEEP BLUE)

των Άντι Μπάιατ, Άλαστερ Φόθεργκιλ. Από τους κοραλλένιους υφάλους στην παγυμένη αρκτική θάλασσα, ένα ντοκιμαντέρ για την ομορφιά και τους κινδύνους του υγρού στοιχείου.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cinepolis, ΑΤΤΙΚΟΝ, ΒΙΛΛΙΑΓΚΑ, ΕΤΟΥΑΛ, ΙΑΙΟΝ, ΟΔΕΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ, ΠΛΑΖΑ

ΒΑΘΥ ΜΠΛΑ (DEEP BLUE)

των Άντι Μπάιατ, Άλαστερ Φόθεργκιλ. Από τους κοραλλένιους υφάλους στην παγυμένη αρκτική θάλασσα, ένα ντοκιμαντέρ για την ομορφιά και τους κινδύνους του υγρού στοιχείου.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cinepolis, ΑΤΤΙΚΟΝ, ΒΙΛΛΙΑΓΚΑ, ΕΤΟΥΑΛ, ΙΑΙΟΝ, ΟΔΕΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ, ΠΛΑΖΑ

ΒΑΘΥ ΜΠΛΑ (DEEP BLUE)

των Άντι Μπάιατ, Άλαστερ Φόθεργκιλ. Από τους κοραλλένιους υφάλους στην παγυμένη αρκτική θάλασσα, ένα ντοκιμαντέρ για την ομορφιά και τους κινδύνους του υγρού στοιχείου.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cinepolis, ΑΤΤΙΚΟΝ, ΒΙΛΛΙΑΓΚΑ, ΕΤΟΥΑΛ, ΙΑΙΟΝ, ΟΔΕΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ, ΠΛΑΖΑ

ΒΑΘΥ ΜΠΛΑ (DEEP BLUE)

των Άντι Μπάιατ, Άλαστερ Φόθεργκιλ. Από τους κοραλλένιους υφάλους στην παγυμένη αρκτική θάλασσα, ένα ντοκιμαντέρ για την ομορφιά και τους κινδύνους του υγρού στοιχείου.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cinepolis, ΑΤΤΙΚΟΝ, ΒΙΛΛΙΑΓΚΑ, ΕΤΟΥΑΛ, ΙΑΙΟΝ, ΟΔΕΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ, ΠΛΑΖΑ

ΒΑΘΥ ΜΠΛΑ (DEEP BLUE)

των Άντι Μπάιατ, Άλαστερ Φόθεργκιλ. Από τους κοραλλένιους υφάλους στην παγυμένη αρκτική θάλασσα, ένα ντοκιμαντέρ για την ομορφιά και τους κινδύνους του υγρού στοιχείου.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cinepolis, ΑΤΤΙΚΟΝ, ΒΙΛΛΙΑΓΚΑ, ΕΤΟΥΑΛ, ΙΑΙΟΝ, ΟΔΕΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ, ΠΛΑΖΑ

ΒΑΘΥ ΜΠΛΑ (DEEP BLUE)

των Άντι Μπάιατ, Άλαστερ Φόθεργκιλ. Από τους κοραλλένιους υφάλους στην παγυμένη αρκτική θάλασσα, ένα ντοκιμαντέρ για την ομορφιά και τους κινδύνους του υγρού στοιχείου.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cinepolis, ΑΤΤΙΚΟΝ, ΒΙΛΛΙΑΓΚΑ, ΕΤΟΥΑΛ, ΙΑΙΟΝ, ΟΔΕΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ, ΠΛΑΖΑ

ΒΑΘΥ ΜΠΛΑ (DEEP BLUE)

των Άντι Μπάιατ, Άλαστερ Φόθεργκιλ. Από τους κοραλλένιους υφάλους στην παγυμένη αρκτική θάλασσα, ένα ντοκιμαντέρ για την ομορφιά και τους κινδύνους του υγρού στοιχείου.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cinepolis, ΑΤΤΙΚΟΝ, ΒΙΛΛΙΑΓΚΑ, ΕΤΟΥΑΛ, ΙΑΙΟΝ, ΟΔΕΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ, ΠΛΑΖΑ

ΒΑΘΥ ΜΠΛΑ (DEEP BLUE)

των Άντι Μπάιατ, Άλαστερ Φόθεργκιλ. Από τους κοραλλένιους υφάλους στην παγυμένη αρκτική θάλασσα, ένα ντοκιμαντέρ για την ομορφιά και τους κινδύνους του υγρού στοιχείου.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cinepolis, ΑΤΤΙΚΟΝ, ΒΙΛΛΙΑΓΚΑ, ΕΤΟΥΑΛ, ΙΑΙΟΝ, ΟΔΕΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ, ΠΛΑΖΑ

ΒΑΘΥ ΜΠΛΑ (DEEP BLUE)

των Άντι Μπάιατ, Άλαστερ Φόθεργκιλ. Από τους

TWO-DISC SPECIAL EDITION

ΡΑΣΕΛ ΚΡΟΟΥ
MASTER AND COMMANDER
ΣΤΑ ΠΕΡΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Master & Commander: The Far Side Of The World

Ο ΣΚΑΡ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΙΧΗΤΙΚΩΝ ΕΦΕ

dts

ODEON
20th Anniversary

Κυκλοφορεί σε **VHS**® και **DVD** VIDEO

www.odeon.gr



ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Οριζόντια

1. Καπακοπίκος ρόλος της θείας Γκρέτα. **2.** Η πρώτη λέξη ταινίας του Ταραντίνο (αντιστρ.) - Αμερικανός σκηνοθέτης της ταινίας «Σκοτώνουν τα άλογα στα γεράσουν». **3.** Το όνομα πρώνυμου συζύγου του Σινάτρα και του Γούντι Άλεν (αντιστρ.) - Κοντός φαλακρός Ντάνι, συνήθως κωμικός. **4.** Ιζαπέλ..., Γαλλίδα ιθοποίος (αντιστρ.) - Το όνομα μιας από τις λίγες μελαχινιές γύρουσες του Χόλιγουντ, η οποία διετέλεσε επίσης ουζύγιος του Σινάτρα. **5.** «...κινηματογράφου», τίτλος εκπομπής της ελληνικής τηλεόρασης. - Εκεί ασφαλισμένοι οι Έλληνες ιθοποίοι. **6.** Τζέμις ..., σύγχρονος Άγγλος σκηνοθέτης. **7.** Το όνομα Έλληνα ιθοποίου σε ρόλους κακού - Αρχικά Έλληνη ιθοποίου και βουλευτή. **8.** ... Μάργκαρετ, μια γραφή του ονόματός της. - Το όνομα

Σιμενόν, συγγραφέας αστυνομικών πολλά από τα οποία γιρίζθηκαν ταινίες (αντιστρ.). **9.** Ο Γάλλος σκηνοθέτης της ταινίας «Οι διακοπές του κυρίου Ιάνο». - Γνωστό αρκουδάκι ήρωας της Disney. **10.** Το όνομα ενός από τους κορυφαίους Ιάπτων σκηνοθέτες. - Σε αυτό αποτυπώνεται ο κινηματογράφος (αντιστρ.).

Κάθετα

1. Ελληνίδα ιθοποίας με... υδραύλικο όνομα και πληθωρικές αναλογίες. - Τα αρχικά του 6 οριζόντια. **2.** Τίτλος ταινίας επιστημονικής φαντασίας με μεγάλη επιπυκά. - Αμερικανός ιθοποίος με συμμετοχή στο «Dogville» (αντιστρ.). **3.** Ήμερας κινουμένων σκηδώνα, φιλος της μικρής Λουλού. - Το όνομα του «Μιτάσου του Μπέθερλ Χίλζ». **4.** Τα αρχικά μεγάλου Εγγέζου ιθοποίου πρωταγωνιστή στο «Ψυχώ». - Το όνομα

έγχρωμου Αμερικανού ηθοποιού, συμπρωταγωνιστή του Σινάτρα και του Μάρτιν (αντιστρ.). - Τα αρχικά Ιταλίδας ιθοποιού, κόρης δάστικου σκηνοθέτη. **5.** Από αυτό υπέφερε ο Ροκ Χάστον και ο 4α κάθετος. **6.** Και όμως η χώρα αυτή έρχεται δεύτερη στην παραγωγή ταινιών μετά την Ινδία (αντιστρ.). - Στιβ ..., κάτι σαν τον Σβαρτσενέγκερ της Τσινετσιά τη δεκαετία του '60 (αρθρο). **7.** Η μοιοική του συνδέεται άμεσα με τον ιταλικό νεορεαλιστικό κινηματογράφο. - Το επίθετο του πρωτονύτου του ΠΑΟ που δηλώσε ζήτησε να γίνει σκηνοθέτης (με άρθρο). **8.** Παλιός γνωστός κινηματογράφος της Θεσσαλονίκης που δεν υπάρχει πια (αντιστρ.). - Ευθέως ίνομα γνωστού σκηνοθέτη, αντιστρόφως όνομα διάσημης Αγγλίδας ιθοποιού. **9.** Τίτλος ταινίας του Αλμιδόβαρ (αντιστρ.). - Αρχικά διάσημης χορεύτριας, ηρωίδας πολλών ταινιών (αντιστρ.). **10.** ... Σακελλαρίδης, νέος Έλληνας ιθοποιός (γεν.). - Το επίθετο ενός από τον «Καλό, τον Κακό και τον Άσχημο».

**ΚΑΝΤΙΚΕΝΤΡΟ - ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΕΡΕΥΝΑ & ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ
ΕΝΑΠΑΝΤΙΚΟ ΜΕΘΟΔΟΣ & ΕΦΑΡΜΟΓΗ
Υποδένη Κέντρο: Βούλα Σύνη**

**3ΜΗΝΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ
ΤΕΧΝΙΚΗΣ SHIATSU MASSAGE**

**ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ
ΓΝΩΣΗΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ**

**Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΠΝΟΗΣ
ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΙΣΟΔ. ΧΑΜΟΓΕΛΟΥ
Σ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΗΧΟΙ**

15 χρόνια πορνοίσις στον χώρο την Ευάλλεκτην

**ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΕΣ
Bowtech - Σιάτσου - Craniosacral**

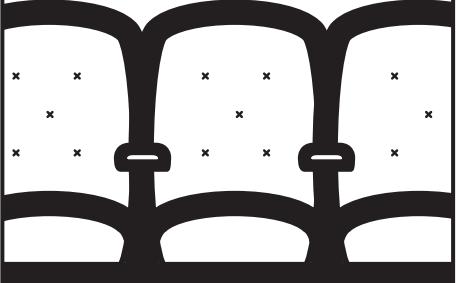
Πληροφορίες - Εγγραφές - Ρεγιόν
ΚΛΕΙΤΟΥ 19 - ΑΝΔΙ ΙΑΣΣΙΑ - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ / FAX: 210 - 77 91 913 / 69 77 70 77 46
www.alter-art.gr e-mail: alterart@hol.gr

ATHENS to

ΣΙΝΕΜΑ

Για διαφήμιση
τηλεφωνήστε:
(210) 36 17 530

88% των αναγνωστών μας,
πηγαίνουν σινεμά.



T Z O N I N T E P

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ 'ΔΩΜΑΤΙΟ ΠΑΝΙΚΟΥ'

ΜΥΣΤΙΚΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

SECRET WINDOW

ΚΑΠΟΙΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΝΟΥΝ ΚΛΕΙΣΤΑ.

Βασισμένο σε μία ιστορία του Σπίθεν Κινη.

ΑΠΟ 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ



...και μαζί θείτε πρωτοι το τρείονερ:
ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΣΤΙΣ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ!



MARVEL

Editing: GEORGIA SKAMAGA

ART

FROM FELICIEN ROPS TO JAN FABRE 100 years of transition, constant evolution, change and progress in political, economical and social fields. How could Art, that reflects or even explains those fields in real life and can only be translated into "great treasure", be left behind? In Belgium, a country that demonstrates a multi-cultural interior, most artists have differed themselves from the recognizable trends of international art history. This Belgian course in the history of art, from Rops, Khnopff and all symbolists of late 19th century, to the surreal Magritte and the Cobra group, the neo-surreal and pop-artists, is treated by a big exhibition organized in an effort to grasp the meaning of such "variety", the conflict between this obstinacy and the imposed by history of art currents. **Fryssiras Museum**, 3-7 Monis Asteriou & Kidathineon Str., Plaka, 210 3234.678 runs until 30/06

PARA/SITE - ART AS DISEASE By signing a "do it yourself" manifesto, five young artists and an architect-spatial designer "occupy" a typical urban apartment of a 70s athinean building and live "parasitically", undermining the pre-determined limits of space and the art critics network and transforming a fairly private "fort" to a public ground. Loukia Alvanou, em.kei, Apostolos Zerdevas, Eleni Kamma and Ramsey Williamson use mostly contemporary media, such as video, photography, performance and installation, each

exploring different creative paths, focusing on different concerns, either personal or social, and each driven by their inner selves. Architect Manolis Eliakis constantly alternates the surrounding atmosphere. **D.I.Y. project space**, 50 Aetorahis Str., 2nd floor, Athens, 210 2015.605, opening on 16/04 at 20.30, until 18/04 (also on 23-25/04)

FOLLOW THE WOMEN! Hundreds of women from all around the globe join forces against the idle western terror-hysteria. Starting on 18/04 from Lebanon, they will cross Syria on their bicycles to reach Jordan on the 25th where they will participate in the women's conference for peace. This is, in deed, a unique and courageous way women have chosen to show all trigger-happy fellowmen the existing leaguering myths swarming over these countries, protest against women's and children's oppression in times of war and eventually find the "highway" to peace. If you feel like bike riding, check for more information at www.followthewomen.com. 18-25/04

JAN AUEL AND THE CHILDREN OF THE EARTH For the first time, the writer of best seller series "The Children of the Earth" with the pre-historic "scenery" and the notorious Ayla character, will come to our city. The series already numbers five books that sell millions of copies all over the world, and the gifted writer is now preparing her sixth. Don't miss this opportunity for a face-to-face meeting with the top "commissioner" of popularized science. **Stoa tou**

Vivliou, Aithousa Logou kai Texnis, 5 Pesmazoglou & Stadiou Str., on Thursday 15/04 at 18.00

MUSIC

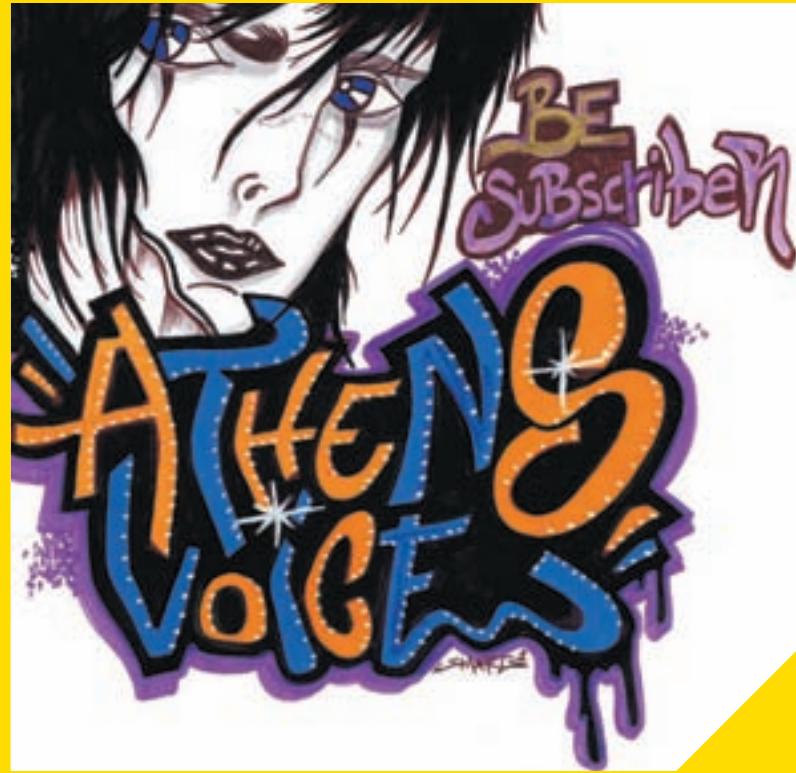
MONSTER MAGNET The multi-talented Dave Wyndorf (singer, composer, writer and guitar player) and his band have a strong reputation for their energy and power on stage. Old fashioned hard rock, metal and psychedelic influences. After a short break in their career, some member changes and some albums of medium quality, they come back determined to stir the still waters of pop culture. They have a new unquestionably rock 'n' roll sixth album, "Monolithic Baby", and two new members: Jim Baglino (bass) and Bob Pantella (drums). Are you ready? **Rodon**, 24 Marni Str., 210 5247.427, starting at 21.30, entrance fee: € 33, on 15 and 16/04, get your tickets from the Ticket House, 42 Panepistimiou str., 210 3608.366

THE CITY "IN MOTION" "Atria" with Dafni Gerogiorgis, one of our best performers, and Heraklis Anastasiadis and "Universal Trilogy", the band from Thessaloniki who came back after long-drawn-out silence with a brand new project "Man in Motion", put the city on fire! The perfect "on stage" combination. Strong, peal beats and progressive electronica sounds all wrapped under 80s pop and chill-out wimble. A dj set will follow by Heraklis Anastasiadis. **Stage Club**, Olympian Zeus' Temple (στήλες) starting at 22.00 on 16/04

JAMIE LIDELL LIVE An enthralling solo live set performed by Brighton's wonder musician and techno producer. With Christian Vogel he formed in 1998 "Super Collider" – a name borrowed by a music program software – and launched a combination of distorted techno and pure electro funk. In the same time, he participated with vocals and lyrics in the Big Band project of genius Matthew Herbert at the exceptional album "Goodbye Swingtime". Coming up with some new pieces from his personal debute album "Muddlin' Gear", released by Warp, in a source mix of techno, free jazz and funk. **Bios**, 84 Pireos Str., 210 3425.335, starting at 22.30, on 16/04, € 5 on the door

THE MISSION Impossibly true! The missionary servants of gothic rock, and ex-Sisters of Mercy, Steve Wayne and Craig Adams have surely come a long way since middle 80s when they set up their "Mission" with Simon Hinkler of Artery and Mick Brown of Red Lorry Yellow Lorry. By the end of 2001 only Wayne Hussey had remained from the old members of the band. However their album "Aura" gave a strong comeback signal. Within the content of their "Breathe" Tour, The Mission will be for one night in Athens at Gagarin 205, to pass on the "noir" aesthetic of progressive rock. Something like Cure, Sisters of Mercy and old U2 sound altogether. Support by our own Past Perfect. **Gagarin 205**, 205 Liosion Str., 210 8547.600, starting at 21.30, on 18/04, € 25 **A**

Kάντε δώρο ΜΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ



Εμεις, εκτός από τα 52 τεύχη, σας επιστρέφουμε και τα λεφτά σας με δώρα μεγαλύτερης αξίας!

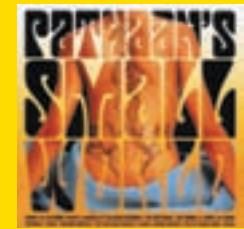
H «A.V.» διανέμεται δωρεάν σε 170 σημεία της Αθήνας. Αν όμως φοβάστε ότι δεν θα τη βρείτε εύκολα και τη θέλετε κάθε εβδομάδα σπίτι σας ή μένετε εκτός Αθηνών, μπορείτε να γραφτείτε συνδρομητής με € 99 για δώδεκα μήνες ή με € 50 για εξι μήνες

1



Ένα DVD με την cult ταινία «No Budget Story» του Ρένου Χαραλαμπίδη

2



Διπλό CD Pathaan's Small World

Μια εξαιρετική συλλογή world music σε ένα διπλό CD του d.j. Pathaan που μας χάρισε ο Ηλίας Αστλανόγλου από την EROS Music

3



Διαλέξτε 1 DVD από τις παρακάτω βραβευμένες ταινίες: «Ghost Dog, Ο τρόπος του Σαμουράϊ» του Τζιμ Τζάμιους με τον Φόρεστ Γουίτακερ, ή «Αγαπημένο μου περολόγιο» του Νάνι Μορέτη, ή «Το καλοκαίρι του Σαμ» του Σπάκι Λι

4



1 μπλουζάκι Reef σε τρία χρώματα, άσπρο, κόκκινο και σκούρο γκρι

Επίσης, γίνεστε αυτόματα μέλος του A.V. Club και κερδίζετε προσκλήσεις, εισιτήρια, εκπτώσεις σε θεάματα και καταστήματα. Τηλ. επικοινωνίας: 210 3617.369

Η Σοφοκλέους έγινε Brick Lane και το Brixton Ψυχικό

LONDON CALLING

«BRITANNIA WORKS»

Xippas Gallery, Ιλεάννα Τούντα, The Breeder Επιμελήτρια: Κατερίνα Γρέγου Διοργάνωση: Βρετανικό Συμβούλιο Μέχρι 29/5

Ανεβαίνοντας τις σκάλες για την Xippas Gallery, έναν από τους τρεις χώρους όπου παρουσιάζεται η έκθεση «Britannia Works» που επιμελήθηκε η Κατερίνα Γρέγου, περνάς από πακιστανικά κομμωτήρια και ινδικά παντοπωλεία με αφίσες δημοφιλών Ασιατών τραγουδιστών κολλημένες στους τοίχους. Το υποτίθέμενο μέλλον μιας πολυπολιτισμικής Αθήνας αντιπαρατίθεται με την πραγματικότητα μιας πολυπολιτισμικής μετα-αποικιακής Αγγλίας. Η επιμελήτρια της έκθεσης υπό την αιγιδα του Βρετανικού Συμβουλίου δηλώνει στο κείμενο που διανέμεται στην έκθεση πως προσπάθησε να απαλλαγεί από οποιαδήποτε στενή έννοια της «βρετανικότητας» και αντ' αυτού να εστιάσει σε καλλιτέχνες που εργάζονται με έδρα τη Βρετανία αλλά με καταγωγή διαφορετική, όπως η Περσία, το Μπανγκλαντές και το Λούτον. Αυτό όμως δεν αποτελεί από μόνο του και μια έννοια της βρετανικότητας; Ενδεικτικά, οι νέοι καλλιτέχνες που αυτή

τη στιγμή ωριμάζουν στον απόχο της εμπορικής επιτυχίας της γενιάς του Damien Hirst και της Tracey Emin φαίνεται να επεξεργάζονται ακριβώς αυτή την πολυπολιτισμική ταυτότητα μαζί με άλλα τρέχοντα κοινωνικοπολιτικά θέματα. Για παράδειγμα, μια ασπρόμαυρη ταινία της Rosalind Nashashibi, «The States of Things» (Οι Καταστάσεις των Πραγμάτων), μας δείχνει ένα παζάρι του Στρατού Σωτηρίας ντυμένο πνημάτικά με ένα παλιό αιγυπτιακό τραγούδι της Ουμ Καλσούμ, αποπροσανατολίζοντάς μας με τα παράταρα στοιχεία διαφορετικών παραδόσεων που όμως συγχωνεύονται στον σύγχρονο βρετανικό πολιτισμό.

Το χιούμορ και η αισθηση του παραλόγου παραπέμπουν στους Μόντι Πάιθον ή στον Μπένι Χιλ. Οι φωτογραφίες «Connotations Performance Images» των φανταστικών δράσεων της Hayley Newman απαθανατίζουν ακριβώς τέτοιες στιγμές. Η φωτογραφία «Lock Jaw Lecture Series» αφηγείται μια επίσκεψη της στον οδοντογιατρό, που της κάνει τοπική αναισθησία στα ούλα η οποία καταλήγει σε μια υποτίθεμενη μουδιασμένη διάλεξη. Φωτογραφίες ζύπνιες, αστείες, που φλερτάρουν με το παράλογο, σχολιάζο-



ΕΡΓΟ ΤΟΥ JEREMY DELLER

ντας συνάμα την πολύ σοβαρή υπόθεση της ίδιας της ουσίας της φωτογραφικής πραγματικότητας.

Το «Britannia Works» όμως παραμένει μια απλή καταγραφή της βρετανικής πραγματικότητας. Δεν μετουσιώνει την ίδια την άναρχη εγρήγορση, τον δυναμισμό που θα περιμένει κανείς από Αγγλούς καλλιτέχνες. Οι καλλιτέχνες εί-

ναι ωριμάζουν εμφιβολία αξιόλογοι, αλλά φαντάζουν ευνούχισμένοι, η δύναμη των έργων τους περιχαρακωμένη και η επιθετική ζωντάνια του Μπριξτον μετατρέπεται σε καλοσιδερωμένο καθωμπρεπόμπο του Ψυχικού. Τα βαθιά ειρωνικά έργα του David Shrigley κορνιζαρισμένα έτοιμα για πώληση, η ενδιαφέρουσα εγκατάσταση του Shahin Afrasiabi, που θα έπρεπε να έχει άμεση σχέση με τον χώρο, φαίνεται υπερβολικά συγκροτημένη, και θα περιμένει κανείς μια δυναμική έκρηξη στα ποπ φλούδα γλυπτά του Gary Webb, τα οποία όμως στον επιλεγμένο χώρο μοιάζουν διακοσμητικά.

Δεν μπορεί παρ' όλα αυτά να παραβλέψει κανείς ορισμένες πολύ ευαισθητές και δυναμικές παρουσίες. Ανάμεσα σ' αυτές το βίντεο της Runy Islam, που με αχνά χρώματα ταξιδεύει από ένα μυθικό τοπίο σε μια γυναίκα με μελαγχολικά μάτια και ένα δαχτυλίδι που γυρίζει και ξαναγυρίζει σε ένα άδειο ζύλινο τραπέζι, ή το μαγικό βίντεο της Marine Hugonnier, που καταγράφει ένα ταξίδι σε μια πόλη του Αφγανιστάν πάχνοντας για εποπτικά σημεία απ' όπου μπορεί να δει κανείς όλη την πόλη. Ο Jeremy Deller συλλέγει καυστικά ενθύμια μιας φυγής στην αμερικανική απλοϊκότητα, ενώ ο George Shaw με σκοτεινούς πίνακες αποτυπώνει εργατικές κατοικίες με σήμα κατατεθέν τα κόκκινα τούβλα και το τοιμεντένιο πάτωμα μούσκεμα από την καθημερινή αγγλική βροχή. Καθαρά Britannia works... □

BΙΒΛΙΟ

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Μια εξαιρετική έκδοση για τον χορό

ΤΕΧΝΗ ΣΕ ΚΙΝΗΣΗ

«ΧΟΡΟΣ / DANCE»
Εκδ. Κοάν, σελ. 459, € 50

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ»,
του Αρίσταρχου Παπαδανιήλ, εκδ. Αρίσταρχος
Παπαδανιήλ (αυτοέκδοση), σελ. 240, € 45

Όταν είδα για πρώτη φορά την Ομάδα Εδάφους πίστεψα ότι μπορείς να πετάξεις. Τα παιδιά αυτά δεν πάταγαν έδαφος, παρόλο που το όνομά τους έλεγε το αντίθετο. Από τότε κόλλησα και ακολουθώντας τα βήματά τους πήρα σβάρνα τα χοροθέατρα, που και αυτά όλο και πολλαπλασιάζονταν και γέμιζαν κόσμο σαν να πίστεψαν κι άλλοι το ίδιο μ' εμένα. Και όσο περνούσε ο καιρός οι χορογραφίες γίνονταν πιο σύνθετες, πιο θεατρικές, πιο εικαστικές, οι καλλιτέχνες συνεργάζονταν και πειραματίζονταν με ξένους σημαντικούς δημιουργούς, οι παραστάσεις εμπλουτίζονταν με video art και μουσικές φαγμένες, άνοιγαν ένα παράθυρο στον κόσμο. Η Αθήνα γίνεται Λονδίνο, η Πίνα γίνεται 20χρονα Ελληνάκια που στριφογυρίζουν στη σκηνή και απογειώνονται. Έτσι, τώρα που μιλάμε, οι εν δράσει ομάδες χορού έχουν αισίως φτάσει τις 50. Από την πρωτόπορο της ελληνικής χορογραφίας Ζουζού Νικολού-



δη και την πρώτη ελληνική ομάδα χορού της Ραλλού Μάνου το μακρινό 1951 οδηγήθηκαμε στην άνθηση της δεκαετίας του '80 και στην απογείωση της τρίτης γενιάς σήμερα. Το Σωματείο Ελλήνων

Χορογράφων αποφάσισε να καταγράψει την αέρινη πορεία τους, γι' αυτό μάζεψε υλικό. Οι χορογράφοι τριών γενιών συναντώνται για πρώτη φορά στις σελίδες ενός εξαιρετικού λευκώματος-εργογραφίας που μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Κοάν. Το who is who των ελληνικών ομάδων χορού, χρήσιμο όχι μόνο για τη χορευτική κοινότητα αλλά και για όλους όσουις ενδιαφέρονται για την πορεία της ελληνικής χορευτικής σκηνής, περιέχει φωτογραφίες και κείμενα στα ελληνικά και στα αγγλικά, όλες τις παραγωγές των ομάδων, σύντομα βιογραφικά των σύγχρονών Ελλήνων χορογράφων και τις διευθύνσεις τους, μαζί με ένα DVD.

» Ένας φαντάρος στα τεθωρακισμένα ήρθε στα γραφεία μας. Λιτόχωρο, είμαι σε άδεια, μου αρέσει πολύ η εφημερίδα σας, να σας δείξω το βιβλίο μου; Κομίστας εικονογράφος, γραφίστας και για το πάθος του έγινε ακόμα και επιμελητής και εκδότης του λευκώματος που κρατούσε στα χέρια του, για τη σοβαρή πλευρά μιας «αστείας» τέχνης, ή μάλλον για την αστεία πλευρά μιας σοβαρής «τέχνης», της πολιτικής. Ο Αρίσταρχος έχει δουλέψει. Έχει πάει και έχει ξετρυπώσει συλλογές από τη Βουλή των Ελλήνων, τη Γεννάδειο Βιβλιοθήκη, το ΕΛΙΑ, το Ίδρυμα Μπότση, την Εθνική Πινακοθήκη και αλλού για να κάνει μια ολοκληρωμένη έρευνα για το έργο

των Ελλήνων γελοιογράφων από τα μέσα του 19ου αιώνα ως τις μέρες μας. Το βιβλίο του είναι απολαυστικό όπως και η τέχνη της «γραφής του γελοίου», ή για να το πούμε αλλιώς, το να μπορείς να διηγηθείς την ελληνική πολιτική ιστορία δίνοντας ταυτόχρονα το στίγμα κάθε εποχής με μια λεζάντα χιούμορ. Θα το βρείτε στο βιβλιοπωλείο Χριστάκη, Ιπποκράτους 10, 210 3614.652 ●



Ολα για το χορό!
Η συλλεκτική έκδοση «ΧΟΡΟΣ / DANCE» από το ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΟΡΟΓΡΑΦΩΝ και τις έκδοσεις ΚΟΑΝ

βιβλίο + DVD
στα κεντρικά βιβλιοπωλεία

Παιχνίδια μυστηρίου στο ντιβάνι του ψυχαναθυτή

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΓΙΑ... ΦΠΑ

Του ΗΛΙΑ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ

«ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΠΟΛΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ»

Σκηνοθεσία: Πατρίς Λεκόντ
Σενάριο: Ζερόμ Τονέρ
Παιζουν: Φαμπρίς Λουκινί, Σαντρίν Μπονέρ

Η Άννα έχει συνυγικά προβλήματα και πρέπει να εξομολογηθεί πράξεις και επιθυμίες που τη βασανίζουν. Περι θροσκείας δεν τίθεται ζήτημα, οπότε απευθύνεται σε έναν ψυχαναλυτή, ο οποίος την ακούει με ιδιαίτερη προσοχή από το πρώτο τους ραντεβού κιόλας. Με τη διαφορά ότι κάτι έχει πάει στραβά από την αρχή: η Άννα εμπιστεύτηκε τα πάντα σε ένα φοροτεχνικό, κάνοντας λάθος στις πόρτες! Ο σοκαρισμένος Γουίλιαμ όμως δεν τολμά να της πει την αλήθεια, κυρίως γιατί η όλη εμπειρία των ερεθίζει ως περιπέτεια και ελπίζει να υπάρξει συνέχεια...

Προφίλ χαρακτήρων. Εκείνη δείχνει να έχει φαντασία και ποτέ δεν μπορεί να είσαι σιγουρός για το ποια είναι στην πραγματικότητα. Ό,τι γνωρίζουμε γι' αυτή βασίζεται σε αυτά που δηλώνει για τη ζωή της, και θέλουμε να πιστεύουμε ότι σκοπός της είναι να σώσει τον γάμο της. Εκείνος είναι ένα μικρό πει-



Η -ΑΚΟΜΑ ΠΑΝΕΜΟΡΦΗ- ΣΑΝΤΡΙΝ ΜΠΟΝΕΡ ΠΑΡΑΣΥΡΕΙ ΣΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥΣ ΠΑΝΤΕΣ

θαρημένο παιδάκι που κληρονόμησε το γραφείο του πατέρα του, μαζί με μια γερασμένη γραμματέα, δίχως άλλη ζωή πέρα από τους αριθμούς του, την αγαπημένη του συλλογή παιχνιδών και μια πρώην ερωμένη, τέρας αναποφασιστικότητας, που τον γυροφέρνει διαρκώς και ας μνη τον θέλει για πά-

ντα. Εκείνη θέλει να μιλήσει σε κάποιον, εκείνος αναζητά μέσω των εξομολογήσεών της ένα έναυσμα για να εξωτερικευτεί ή να δηλώσει παρών σε αυτό τον κόσμο. Επόμενο είναι η Άννα και ο Γουίλιαμ να διορθώνουν τις μεταξύ τους παραφωνίες και να αναπτύξουν μια ιδιαίτερη επαφή, ακόμη και ύ-

στερα από μια σειρά αποκαλύψεων για τις ζωές τους που ενιότε απειλεί την καθαρά πλατωνική τους σχέση.

Όπως πάντα, μια ταινία του Πατρίς Λεκόντ ξεκινά από μια υπέροχη, αλλόκοτη ιστορία καθημερινότητας, σκοτεινών παθών, υπόγειας θλίψης και... του συστατικού που απογειώνει το φιλμικό του σύμπαν αλλά απουσίαζε από αυτή την ταινία: την τραγική ειρωνεία. Κατά κάποιο τρόπο στης Εξομολογήσεις έχουμε ένα χιουμοριστικό μακρινό συγγενή του *Kyriou Iρ* (1989) στο πρόσωπο του Γουίλιαμ και η σχέση εθισμού του πρωταγωνιστικού ζεύγους παραπέμπει στο τότε. Από συνήθεια, περίμενα μια παράδοξη και σχέδιον μισανθρωπική ανατροπή προς το φινάλε, κάτι που θα δικαιολογούσε και το λανθάνον στοιχείο του σασπένς (γύρω από την αληθινή ζωή της Άννας) το οποίο αναπτύσσει παράλληλα στην αφήγηση ο Λεκόντ. Εξαιτίας αυτού του ανολοκλήρωτου και της «υγιούς» κατάληξης ρουτίνας γι' αυτούς τους δύο στερημένους χαρακτήρες, δυσκολεύτηκαν να εκμαιεύσουν μια υποψία συναισθήματος που θα οδηγούσε στην τελειότητα. Οι αποχώρουσις ψυχισμού του φιλμ εμμένουν στο γκρι και π οπι-

ΧΑΛΙ ΜΠΕΡΙ

ΞΥΠΗΣΕ Σ' ΕΝΑΝ ΕΦΙΑΛΤΗ,
ΆΛΛΑ ΔΕΝ ΘΥΜΑΤΑΙ ΝΑ ΚΟΙΜΗΘΗΚΕ...

Gothika

ΡΟΜΠΕΡΤ ΝΤΑΟΥΝΙ ΤΖΟΥΝΙΟΡ ΠΕΝΕΛΟΠΕ ΚΡΟΥΖ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

proopsis

ΟΣΚΑΡ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ ΣΕΝΑΡΙΟΥ

ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ
ΣΟΦΙΑ ΚΟΠΟΛΑ

Χαμένοι Στη Μετάφραση

LOST IN TRANSLATION

ΜΠΙΛ ΜΑΡΕΪ ΣΚΑΡΛΕΤ ΓΙΟΧΑΝΣΟΝ

3 ΧΡΥΣΕΣ ΣΦΑΙΡΕΣ
ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ - ΚΩΜΩΔΙΑ
ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΣΕΝΑΡΙΟΥ
ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ Α' ΚΩΜΙΚΟΥ ΡΟΛΟΥ



FOCUS
FEATURES

www.odeon.gr

ODEON

Κυκλοφορεί σε **VHS**® και συλλεκτικό **DVD** με δύο εξώφυλλα

ΤΟ ΘΕΛΜΑΤΙΚΟ ΤΕΛΟΣ
ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΓΑΣΤΙΚΗΣ ΤΡΙΑΟΓΙΑΣ
"THE MATRIX"

ΓΙΑ ΚΑΦΕ ΑΡΧΗ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑ ΤΕΛΟΣ...
ΣΠΛΟ DVD ΜΕ FULL EXTRAS

(ASPECT RATIO 2.35:1, 5.1 DOLBY SURROUND, ETC)

REVOLUTIONS RECALIBRATED - Τα παρασκήνια, οι πρωτότυπες ειδές και το Making Of του τελευταίου μέρους της τριλογίας.

CG REVOLUTION

- Τα εκπληκτικά όμικρα έφερε της τριλογίας.
- SUPER BIKER BRAWL** - Ο ακέδιασμός και το γύρισμα της τελικής αναμέτρησης των Neo & Smith.
- FUTURE GAMER: THE MATRIX ONLINE**

 - Ο ανθρώπινος κόσμος του αναρενόμενου multiplay μακρινίδιου.

- BEFORE THE REVOLUTION**

 - Ένα τριεβδίστατο αρχικό της ιστορίας που εξελίσσεται στις 3 ταινίες.

- 3-D EVOLUTION** - Τα ακέδια και η κατασκευή των Ειδικών Έφερ.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΤΕ ΤΗΝ ΤΡΙΑΟΓΙΑ "THE MATRIX"

ΑΠΟ ΤΙΣ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2004 ΣΕ ΣΠΛΟ DVD ΚΑΙ VHS

WARNER BROS. PICTURES PRESENTS
A CO-PRODUCTION OF VILLAGE ROADSHOW PICTURES AND MPTV ENTERTAINMENT A SILVER PICTURES PRODUCTION. KEANU REEVES, LAURENCE FISHBURNE, CARLO-BRUNO MUSS, "THE MATRIX REVOLUTIONS".
PROD. MURRAY, JADA PINKETT SMITH, JOSEPHINE BARRETT, PHAROAH SANTA, STEPHEN DAVIS, TONI STARKER, ALLI, "THE MATRIX REVOLUTIONS". MUSIC BY ROBBIE ROPE, ALLI, JEFFREY MICHAELSON, LARRY MICHAELSON, GARY HILL, ANGELA WILSON AND BRUCE BENNETT. "THE MATRIX REVOLUTIONS".
PROD. STAROS FILM, INC. © 2003 STAROS FILM, INC. ALL RIGHTS RESERVED. WWW.MATRIXREVOLUTIONS.COM

VILLAGE ROADSHOW PICTURES
A SILVER PICTURES PRODUCTION
WARNER BROS. PICTURES
A CO-PRODUCTION OF VILLAGE ROADSHOW PICTURES AND MPTV ENTERTAINMENT

TAINIES

κή του μας δίνει το δικαίωμα να παρατηρούμε και μόνο τους δύο ήρωες. Σαν ινδικά χορίδια κλεισμένα σ' ένα δωμάτιο. Δεν είναι ανάγκη να τα πονάμε, να τα φροντίσουμε ή να τους δείξουμε στοργή. Αρκεί που τα ψυχαναλύουμε. Μέσα από κινήσεις χεριών, παιξιμάτα του ματιού, τη γλώσσα του σώματος και λακωνικές ατάκες υπερσυντροπισμού που εκλαπούν για ένα μειδίαμα.

Κομψές στην επιφάνεια, παραδομένες στα διερευνητικά κοντινά πλάνα της Άννας και του Γουιλιάμ, οι Εξόμολογίσεις είναι αδύνατο να μη σε παρασύρουν στο παιχνίδι αλληλέξαρπτος των πρώων, που υποδύονται με εξαιρετική άνεση οι Λουκινί και Μπονέρ. Η χημεία τους φορτίζει και ισορροπεί το φιλμ ανάμεσα στο πληκτικό και το σκοτεινά μυστηριώδες. Πιθανά να λείπουν οι εντάσεις και το συγκινοισιακό κρυφτούλι με την επιθυμία μας να κάνουμε αυτούς τους χαρακτήρες να αναπνέουν ιδανικά ρεαλιστικά. Το ξεπερνάμε όμως γιατί αυτός ο σεβαστός κανόνας... ηθικής στη σχέση θεατή-ταινίας ορίζεται ευχάριστα πδονοβλεπτικός για άλλη μια φορά. Αδυναμία δική μας και του σκηνοθέτη. Ευχαριστούμε, κύριε Λεκόντ... ▀

ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ

Από τις υπόλοιπες νέες ταινίες που θα δοκιμάσουν την τύχη τους με το κοινό ξεχωρίζει το «ειδικό» περιεχομένου ντοκιμαντέρ του Μίκα Καουρισμάκι *Moro no Brasil* για τη μουσική της Βραζιλίας, στα χνάρια του βεντεριστικού *Buena Vista Social Club*. Προς αποφυγή του ρομαντικό δράμα *Πέρα από τα σύννορα*, με την Αντζελίνα Τζολί να αγωνίζεται για τους μη έχοντες και βασανισμένους από πολέμους σε Αιθιοπία, Καμπότζη και Τσετσενία (!), το οποίο δεν προσφέρεται ούτε καν για trash απολαύσεις... Στο πλαίσιο του κανιβαλισμού, κάτι πάει να γίνει με το θριλεράκι *Στη σκιά του δολοφόνου*, όπου η ντετέκτιβ Άσλεϊ Τζαντ τυγχάνει και νυμφομανής, και ύποπτη για μια αλυσίδα δολοφονιών με θύματα άντρες που «ψώνισε» για σεξ της μιας νύχτας. Τρεις οι άρρενες ύποπτοι που θα ξεχωρίσετε με την πρώτη, μπαμ κάνει ο αληθινός ένοχος και... είναι σύμπτωση το γεγονός ότι για δεύτερη συνεχόμενη εβδομάδα σε αμερικανικό θρύλερ το κάπνισμα σκοτώνει; ●

DVD

The Matrix Revolutions των αδελφών Γουατσόφσκι. Σίγουρα περιμέναμε περισσότερα. Κι απάντηση δεν πήραμε επίσηση! Το κακό με την τριλογία του *Matrix* είναι ότι φούσκωσε τόσο πολύ από τους φαν της πρώτης ταινίας, σε βαθμό να ανέβει ο πήχης των απαιτήσεων όχι ως προς την προσμονή κάποιων σίκουελ αλλά όσον αφορά μια νέα θρησκεία που θα επαναπροσδιόριζε την κουλτούρα του φανταστικού! Το τρίτο και τελευταίο (προσωρινά) μέρος είναι μεν βελτιωμένο ως δράση από το δεύτερο φιλμ, η επίθεση των μηχανών στη Ζάιον αποτελεί σκηνή ανθολογίας, αλλά αποφύγετε την ανάπτυξη της όποιας φιλοσοφίας, εδώ είναι Χόλιγουντ. Η διπλή έκδοση σε DVD περιέχει άπειρα ντοκιμαντέρ που αφορούν περισσότερο την ψηφιακή τεχνολογία και τα εφέ. Να δούμε τι θα βγάλουν ως κασετίνα τριών ταινιών στο μέλλον... (AV) ●

Ο Έλληνας αντιστάρ μιλάει στην «Α.Β.»

ΗΛΙΑΣ ΚΟΤΕΑΣ

Της ΝΑΤΑΣΑΣ ΤΡΙΒΙΖΑ

Την πρώτη φορά που προσπάθησα να πάρω συνέντευξη από τον Elias Koteas, μου είπε ότι το πρόγραμμά του ήταν πολύ φορτωμένο. Τη δεύτερη πέρασαν μήνες μέχρι να καταφέρουμε να κανονίσουμε την πμερομνία. Στην αρχή νόμιζα πως ο λόγος που είναι τόσο δύσκολο να μιλήσεις μαζί του είναι ότι στο κάτω κάτω είναι σταρ, όταν όμως του μίλησα κατάλαβα ότι κυρίως δεν του αρέσει καθόλου να δίνει συνεντεύξεις

Ο ηθοποιός που έκανε περήφανους τους Έλληνες όταν το όνομά του εμφανίστηκε στους τίτλους της *Λεπτής κόκκινης γραμμής*, έχει παίξει σε πάρα πολλά έργα, σχεδόν περισσότερα από τα χρόνια του. Άλλα διάσημα φιλμ, ανάμεσα σε μια σειρά εκαιρητικών ερμηνειών, συμπεριλαμβάνουν το *Exotica* και το *Ararat*, βραβευμένα φιλμ του Ατόμ Εγκογιάν, και το *Crash* του Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ.

'Evas Καναδός φίλος μου, που ήταν κομπάρος στο σετ της *Λεπτής κόκκινης γραμμής* και έτρωγαν μαζί μερικά μεσημέρια, μου λέει ότι ο Ηλίας Κοτέας είναι περήφανος για την καταγωγή του και αναφέρει συχνά ότι είναι Έλληνας.

Έχετε παίξει Έλληνες, τον νέο Ωνάση στο *Onassis*, το Captain Staros στη *Λεπτή κόκκινη γραμμή*. Σας ζητάθηκε να χρησιμοποιήσετε την ελληνική σας καταγωγή σε αυτά τα φιλμ, πώς νιώσατε γι' αυτό;

Τα ελληνικά είναι ο πρώτη μου γλώσσα, οπότε την αισθάνομαι πιο αυθεντική. Πάντα όταν αυτοσχεδίαζα με τον εαυτό μου, τα ελληνικά τα ένιωθα πολύ βαθύτερα. Για παράδειγμα, αν τραγουδάς στα ελληνικά, ακούγεται βαθύτερο.

Άρα μιλάτε ελληνικά;

Ναι. Για τον Staros το γεγονός ότι ήταν δικηγόρος και η γλώσσα μου δεν ήταν «λόγια» ελληνική, με έκανε να ανησυχώ περισσότερο μήπως δεν ακουγόμουν σωστά. Δεν υπήρχε καμιά άλλη διαφορά,



«ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΛΟΙ ΟΣΟ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΑΣ»

προσπαθούσα να είμαι ειλικρινής και αληθινός, και οι περισσότερες απ' αυτές τις λέξεις ήταν αυτοσχεδιασμός της στιγμής.

Υπήρχε τίποτα ελληνικό στην ανατροφή σας;
Μεγάλωσα στην ελληνική κοινότητα του Μόντρεαλ, οι γονείς μου έμεναν απέναντι

από μια εκκλησία που την έλεγαν Sacred Heart και όλοι οι πασχαλινοί εορτασμοί γίνονταν μπροστά στον κήπο μας. Οπότε, όταν δεν είμαι μέρος αυτού του πράγματος, νιώθω σαν να είμαι αποκομμένος από τις ρίζες μου. Είναι σημαντικό, και είμαι περήφανος γι' αυτό.

Εμφανίζεστε συχνά στα φιλμ του Καναδού σκηνοθέτη Ατόμ Εγκογιάν, έχετε πρωταγωνιστήσει στο φιλμ του επίσης Καναδού Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ Crash και έχετε παιξει στο Fallen, ένα φιλμ το σενάριο του οποίου έγραψε ο ελληνικής καταγωγής Νίκολας Καζάν. Είστε και φίλος με αυτούς τους ανθρώπους με τους οποίους μοιράζεστε κοινές ρίζες ή απλώς σας αρέσει το είδος των φιλμ που κάνουν;

Με τον Ατόμ πρωτογνωριστήκαμε το 1990 και είμαστε φίλοι από τότε, με τον Ντέιβιντ μιλάω συχνά, η τελευταία φορά ήταν πριν από μερικούς μήνες. Είναι και οι δύο πολύ αυθεντικοί σε αυτό που κάνουν. Στο Ararat ήταν ενδιαφέρον να παίξω έναν Τούρκο, ήμουν τυχερός που συμμετείχα σε αυτή την ταινία. Το σενάριο του Kazān ήταν πολύ καλό. Δεν τον έχω δει από τότε.

Πώς αισθάνεστε να παίζετε στο πλευρό μεγάλων ηθοποιών όπως ο Άλ Πατσίνο, ο Νίκ Νόλτε κτλ.; Τι μάθατε απ' αυτούς;

Στη δουλειά σου μαθαίνεις περισσότερα απ' αυτούς που θαυμάζεις. Όταν δοκιμάζεσαι και όταν δουλεύεις με τους καλύτερους, αυτό βοηθάει στη δημιουργία ενός μείγματος φόβου και επιθυμίας που είναι σαν πλεκτρισμός στο σετ. Ο Άλ Πατσίνο γνωρίζει τους χαρακτήρες του πολύ καλά και προσαρμόζεται σε ό,τι κάνει. Ήταν εξαιρετικό να δουλεύω και με τον Τζέιμς

Σπέιντερ (στο Crash). Όταν είμαι δίπλα σε μεγάλους ηθοποιούς νιώθω ότι είμαι ικανός να ξεπεράσω τις δικές μου κακές συνήθειες και να προσπαθήσω να παιξω.

Σε ποιο από τα φιλμ όπου συμμετείχατε το διασκεδάσατε περισσότερο;

Το Crash είχε πολλή πλάκα, πλεπτή κόκκινη γραμμή ήταν πολύ δύσκολο φιλμ, αλλά το ήξερα από πριν. Μερικές φορές περνάω καλά, μερικές μέρες είναι «ευκολότερες» από άλλες. Να είσαι ηθοποιός σημαίνει να δίνεις, αυτό είναι δώρο, αν είσαι ικανός να είσαι ανοιχτός, να μοιράζεσαι και να δείχνεις την ψυχή σου χωρίς μάσκες. Πράγμα δύσκολο, γιατί πάντα έχουμε την τάση να κρυβόμαστε. Σέβομαι αυτούς που είναι σταθερά αυθεντικοί και αληθινοί, είμαστε καλοί όσο και οι επιλογές μας.

Έχετε επισκεφτεί την Ελλάδα; Ποιο είναι το αγαπημένο σας ελληνικό φαγητό;

Όλα τα ελληνικά φαγητά της μαμάς μου είναι φοβερά, μ' αρέσουν όλα όσα φτιάχνει.

Με τι ασχολείστε τώρα;

Με την τηλεόραση, ένα ή δύο πράγματα που θα γίνουν στο μέλλον και δεν μπορώ να μιλήσω γι' αυτά τώρα, μια μίνι τηλεοπτική σειρά που λέγεται Traffic και παίχτηκε στο USA Network. ▀

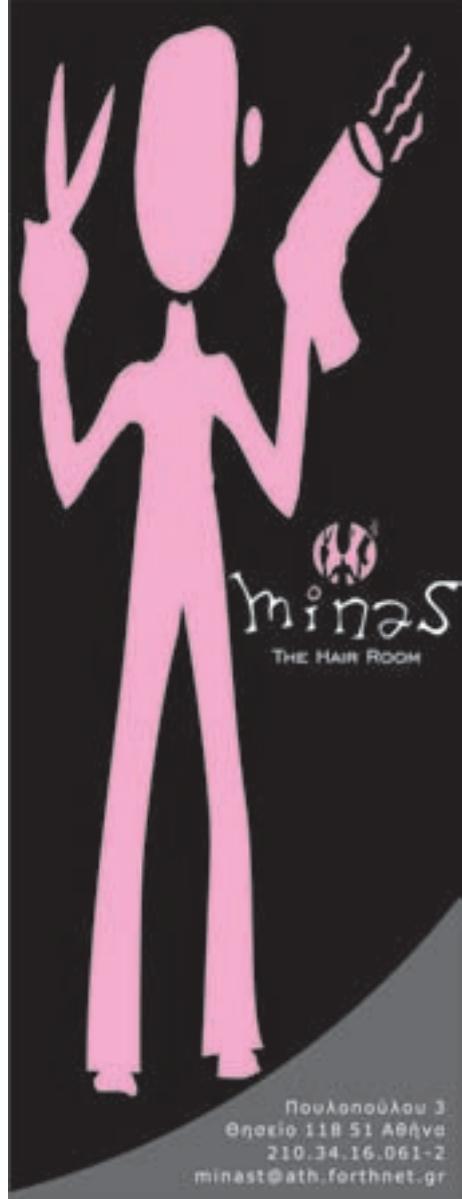
ΠΑΝΙΚΟΒΑΛ ΤΩΝ 500

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (neneyanis@yahoo.gr)

E-mail από τον Joan από τη Βαρκελώνη:

Άντε πότε θα έρθεις; Μετά θα πλακώσουν οι ζέστες πάλι και δεν θα σου αρέσει

* Στη Βαρκελώνη, όπως και στις δύο άλλες καλύτερες πόλεις του κόσμου, γαμάτο, Νέα Υόρκη και Ρώμη, το καλοκαίρι ο αέρας είναι ζεστός και υγρός – σαν καλό σεξ. Βέβαια υπάρχουν μερικά σημεία στην πόλη όπου αναπνέεις δροσερό άνεμο: Εγκλωβισμένος στη στενή σκάλα και βλέποντας από ψηλά ανάμεσα από τους φεγγίτες της Σαγράδα Φαμίλια... Στις πολεμιστρες του κάστρου στον λόφο του Μονζούικ, χαρτογραφώντας την πόλη... Στις ορεινές παρυφές του ίδιου πάρκου, δίπλα στη μεγάλη αρένα των Ολυμπιακών Αγώνων και στην αντένα του δορυφόρου με το κόκκινο μάτι (ποιο διαφημιστικό για ποτό έχει γυριστεί εκεί να δεις; όλο το ξεχνώ)... Στους ελικοειδείς ψηφιδωτούς σαν ζαχαρωτά πέτρινους πάγκους του Γκαουντί στο Πάρκο Γκουέλ, άκρη, εκεί όπου φυσάει πολύ και τα παιδάκια των νηπιαγωγείων παίζουν ουρλιάζοντας ισπανικά γκιλι γκιλι... Στο τέρμα της προβλήτας



του Πορτ Βελ, στο γλυπτό του Λιχτενστάιν, 20 τόσα μέτρα ύψος, ο αέρας να σου παίρνει τα νεκρά κύτταρα και να μυρίζει παέγια και παγωτό... Στην καλύτερη fnac της Ευρώπης, στην Πλάζα Καταλούνια, ακριβώς κάτω από τη σχάρα του κλιματιστικού μπροστά στις νέες κυκλοφορίες euro-lounge, κοκαλώνεις, κανονικό freeze frame, γίνεσαι αρχαίος, κατεψυγμένος σαν τη Σιγκούρνι στο «Alien».

* Η υγρασία της Βαρκελώνης έχει άμεση σχέση με τη μελίχια σοβαρότητα στα πρόσωπα των Βαρκελωνέζων. Είναι ένα είδος πολιτισμού – «Θα υποστούμε αυτή τη νότια ζέστη που έρχεται σαν υπενθύμιση της Μαροκάνιας προγιαγιάς μας, θα την αφήσουμε αξιοπρεπώς να ιδρώσει τις μέρες μας». Έτσι κι αλλιώς, το να περπατάς στα πεζοδρόμια της πόλης σου επάνω σε ψηφιδωτά του Μίρο εμπνέει μια αναπόφευκτη κουλτούρα στην καθημερινότητά σου. Η Βαρκελώνη είναι μια σοβαρή πόλη που αρνείται τις ταυρομαχίες, πίνει γλυκά κρασιά, ακούει τα φλαμένκο της στην πόλη και αγέρωχη, κατανοεί πλήρως το δράμα και το πάθος όπως η ελληνική μουσική – ίσως και γι' αυτό αγαπάει τόσο τους Έλληνες (εκαποντάδες εσπιατόρια στα οποία σερβίρονται μουσακάδες και τζατζικιά από Αλβανούς σερβιτόρους που μιλούν σπαστά ελληνικά), τη γλώσσα μας (φροντιστήρια ελληνικών σε όλη την πόλη) και τα τραγούδια μας. Οι Ισπανοί – και ειδικά οι Βαρκελωνέζοι – λατρεύουν την Ελευθερία και τον Χατζηγιάννη. Στις συναυλίες της πρώτης ψελλίζουν κατανυκτικά τους στίχους των τραγουδιών της και χρησιμοποιούν το όνομά της σαν κώδικα αναγνώρισης όταν προσπαθούν να επικοινωνήσουν με Έλληνα. *Hola guapo, Elefteria!* Όσο για τον δεύτερο, υπάρχει ένα link που συνδέει το φαν κλαμπ του με το fan base της Eurovision, τον λάτρεψαν προτού γίνει πρώτο όνομα σε μας εδώ. Λένε Mihalis και ιδρώνει το μέτωπό τους όπως όταν περπατάς μεσոμέρι στην Ντιαγκονάλ.

* «Έμαθα για τα Μουσικά σας Βραβεία», συνεχίζει ο Joan στο e-mail του. «Σε ένα chat στο Internet συζητούσαν για τον Fotis, τον παρουσιαστή, που ήταν ντυμένος στα roz. Πες μου περισσότερα».

* **Βλέπεις που σου λέω ότι λατρεύουν την Ελλάδα;**

* Στα κλαμπ της Βαρκελώνης, σε ένα ξεχωριστό δωμάτιο, τις τρελαμένες νύχτες αγόρια και κορίτσια και ξανά αγόρια, στοιχισμένοι σε ένα είδος line dancing παραδοσιακής καντρίλιας, χορεύουν παθιασμένα φλαμένκο κτυπώντας τα πόδια και τινάζοντας ψηλά το κεφάλι σαν άλογα. «Πάμε να δούμε τις σεβιλλιάνας», λένε τα creatures of the night και μαζεύονται ντίρλα χαμογελώντας στον αέρα να δουν αυτή τη μουρλή τεροτελεστία λαϊκής διασκέδασης και πρωτι-

HACEMUCHOCALOR

Στη ζέστη του flamenco fusion



κού κίτς – σας θυμίζει κάτι μήπως;

* Τα λαϊκά φλαμένκο προκαλούν το ίδιο εκστατικό δέος όπως κάθε μεσογειακή μουσική στους ανθρώπους της. Και ταυτόχρονα μια περήφανη χαρά που μοιάζει πολύ χρωμητική και κατακερματισμένη, σαν τα κεραμικά με τις ζαλισμένες τους αραβικές ψηφίδες. Το στακάτο κτύπημα των τακουνιών στο πάτωμα επιβεβαιώνει το τετελεσμένο του ήχου που αντέχει στον χρόνο, του πάθους (*tórra tha se skotώow n̄ tha peθānw eγώ apό ayápπi*), την τρέλα που ματώνει τα δάχτυλα στις χορδές της κιθάρας και την άγρια τοιγγάνικη καρδιά της περιπέτειας. Όμως η ζέστη της Ισπανίας, zόντας τη βιομηχανική της επανάσταση της δύο τελευταίες δεκαετίες, προσπάθησε να αναμείξει τη φλογισμένη μουσική με μια global τεχνοκρατική άποψη. Ό,τι δεν έγινε techno trance για παραλιακές ντισκοτέκ πέρασε από το blender νέων μουσικών που είδαν την παγκοσμιοποίηση απλώς σαν μια άλλη

ΑΝΑΒΩ ΤΑ ΣΤΙΚ ΜΕ ΑΡΩΜΑ ΓΕΡΑΝΗ
TOY SAN GIOVANNI DI DIO
ΠΟΥ ΑΓΟΡΑΖΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΓΑΖΙ
ΜΕ ΤΙΣ ΜΑΝΤΟΝΕΣ

λέξη για μια πολύ παλιά συνήθεια: την **TUXO-ΔΙΩΚΤΙΚΗ αγάπη για ταξίδια**.

* «*Na ακούσεις τους Ojos de Brujo, θα σ' αρέσουν. Κάνουν ένα είδος που λέγεται flamenco fusión και γίνεται όλο και πιο δημοφιλές εδώ. Εγώ προτιμώ τους Chambao και τις Las Ninas επειδή έχουν πολύ καλούς στίχους και είναι petardas*», λέει το e-mail.

* Οι **Ojos de Brujo** (Τα Μάτια του Μάγου) είναι μια ανεξάρτητη παρέα Βαρκελωνέζων μουσικών που υπάρχουν εδώ και 12 χρόνια και «σέβονται τη Μπέρα Γη αλλά και τη λαϊκή σοφία». Πρόσφατα κυκλοφόρησαν το δεύτερο δίσκο τους «Bari» και την έξτρα εκδοχή του, «**Remezclas de la Casa**», με remixes (στην Ελλάδα κυκλοφορούν από τον Σείριο). Σιγοβράζοντας με το πάθος τους τις νέες επρροές, δίνουν πραγματικά ένα fusion δολοφονικού ρομαντισμού – ένα **flamenkillo** είδος με αμαρτωλά κόνγκας, κακών και τάμπλας, λειο hip hop, funk, σκοτεινά electro περάσματα, τη μαγική φωνή της Marina 'la Canillas σε γενναίους λυγμούς, τοιγγάνικες κιθάρες με αραβικά βιολιά, ελαφρύ ρέγκε, ροκ ρούμπες, ινδικό συναξάρισμα ρατ-τατ-τατ-τατ μέχρι και γιαπωνέζικες νοσταλγίες γεμάτες τύμπανα και τρυφερό σαματά. Οι **Ojos de Brujo** έχουν μαζεψει γύρω τους μια κολεκτίβα καλλιτεχνών με την ίδια αισθητική αντίληψη για την ζέστη της Ελλάδας με το όνομα **La Fabrica de Colores**. Εικαστικά, βιντεοκλίπ, comics, fanzines, πειραματικές ταινίες μικρού μήκους, video installations, θεατρικές παραστάσεις, φωτογραφία. Το Εργοστάσιο των Χρωμάτων, γεμάτο ιδέες, μπχανικά σχέδια, εικόνες fashion design, παιδικές εικονογραφίες, γιαπωνέζικη καλλιγραφία, κεραμικά διακοσμητικά, grafics, afro art, είναι μια πανδαισία καλλιτεχνικού overdose, μια φλύαρη, παθιασμένη, υπέροχη καταγιδά στον εγκέφαλο που αξίζει να τη γευτείτε. (www.ojosdebrujo.com)

* Ανάβω τα στικ με άρωμα γεράνι του San Giovanni di Dio (σημείωσε, γιορτάζει στις 8 Μαρτίου) που αγόρασα από το μαγαζί με τις Μαντόνες, δίπλα στον καθεδρικό ναό της Βαρκελώνης, αλλά νιώθω το σπίτι να μυρίζει παέγια και θάλασσα. Χάλια. Ανοιγώ τα παράθυρα. Έχει νοτιά και υγρασία. ▀



πώνυμό σου στο 4422 μέχρι την Τρίτη 20 Απριλίου στις 10.00 το πρωί. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με SMS

Κάθε μίνινγκα χρεώνεται € 0,75 + 18% ΦΠΑ

1) **Ojos de Brujo - «Bari»**

(Σείριος)

2) **Ojos de Brujo - «Bari: Remezclas de la Casa»** (Σείριος)

! Η «A.V.» εξασφάλισε για τους αναγνώστες της 5 CD από το καθένα. Αν θέλεις και εσύ κάποιο, στείλε σε SMS: **AVCD**, κενό, το νούμερο της επιλογής σου (1 για το πρώτο ή 2 για το δεύτερο), κενό και το ονοματε-

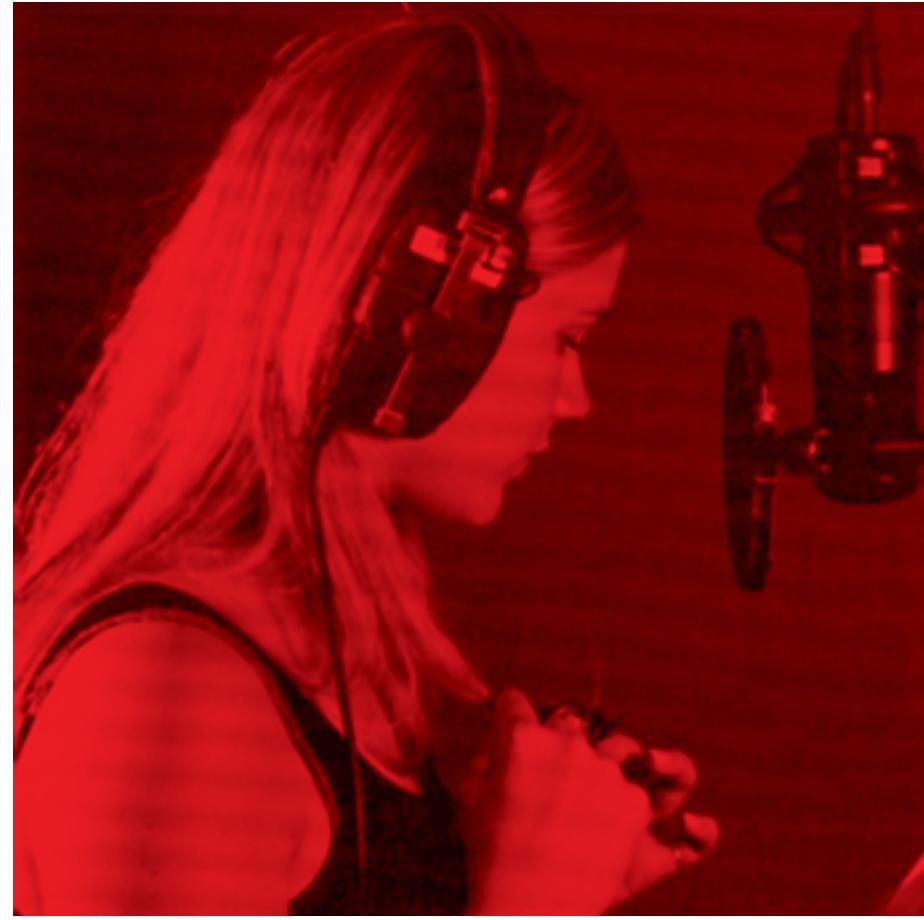
Η επιστροφή της soul

BLACK IS BEAUTIFUL

Του ΜΑΧΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Ο εμφύλιος της γενιάς μου ήταν «καρεκλάδες VS ροκάδες». Υπήρχαν και τα πολιτικά σε έξαρση τότε, έπεφτε κι εκεί μπουνίδι, όπως και στις συνεδριάσεις των δεκαπενταμελών συμβουλίων. Ήταν γενικά η εποχή των αντιπαραθέσεων, με απαραίτητη προϋπόθεση το ξύλο, αλλά απ' όλες η αγαπημένη μου μάχη ήταν: «Ροκάδες-καρεκλάδες»

Μια βεντέτα που κανείς δεν ήξερε πώς άρχισε, όλοι όμως ήθελαν να συνεχίζεται και γι' αυτό την τριφοδοτούσαμε με κάθε τρόπο. Ήταν κάτι αντίστοιχο με το «mods VS rockers» που συνέβαινε στην Αγγλία 15 χρόνια πριν, αλλά τότε δεν το ξέραμε. Μου άρεσε γιατί αισθανόμουν πως ήταν μια δική μας αντιπαράθεση, χωρίς κόμματα από πίσω, χωρίς σοβαρό ιδεολογικό υπόβαθρο, χωρίς σκοπό. Ήταν μια κόντρα για τον χαβαλέ, ό, πρέπει δηλαδή ήταν είσαι έφηβος. Το ποτάμι που χωρίζει ακόμη την πόλη σε ανατολική και δυτική ήταν κάποιο είδος συνόρου και τότε, μια εμπόλεμη zōnē, ένα σημείο μαχών. Οι «δυτικοί καρεκλάδες» με προκεχωρημένο φυλάκιο την disco «Atomic» (που ήταν δίπλα στον σταθμό υπεραστικών λεωφορείων) προστάτευαν τα σύνορά τους από τους «ανατολικούς εισβολείς» (που στην ουσία ήταν από το κέντρο, δηλαδή Αμπελόκηποι, Εξάρχεια, Πατήσια, πλ. Βικτωρίας και Απτικής). Η μαύρη μουσική στην Ελλάδα βρέθηκε «υπό διωγμόν» κατά σύμπτωση. Αμέσως μετά τη μεταπολίτευση του '74 κυριάρχησε το λεγόμενο πολιτικό τραγούδι με τον Θεοδωράκη και τους επιγόνους, οι οποίοι οσα γνήσιοι «προοδευτικοί» δεν έκαναν ευκαιρία να κινδυνολογούν για το «ξενόφερτο» τραγούδι, υποστηριζόμενοι και από το ΚΚΕ, που δεν του άρεσε καθόλου η ίδεα να μπορεί η νεολαία να «διαβρώνεται» από τον ήχο της πλεκτρικής κιθάρας. Το ροκ έγινε ο ήχος της εγχώριας αντίστασης και διαμαρτυρίας με δέκα χρόνια καθυστέρηση (λόγω κούντας) απ' ό, τι στον υπόλοιπο κόσμο. Τον ίδιο καιρό συνέβην και η έκρηξη της ντισκο μουσικής που συνδέθηκε με ένα lifestyle κάπως φλώρικο, κάπως κομψό, κάπως κυριλέ, κάπως αποληπτικ και η ημιμάθειά μας συνέδεσε κάθε μαύρο ήχο με την ντισκο. Άρα στην πυρά όλα μαζί. Μερικά χρόνια μετά οι παρωπίδες μου έπεσαν, οι αντιπαραθέσεις κόπασαν. Η ίδια η μουσική με βοήθησε να τη δω με ευρύτερα και να καταλάβω ότι ροκ και σόουλ είχαν κοινό σημείο αναφοράς τα μπλουζ, ότι το rythm 'n' blues ήταν στην ουσία μαύρη



Η 16ΧΡΟΝΗ JOSS STONE ΞΑΝΑΖΩΝΤΑΝΕΙ ΤΟΝ ΜΥΘΟ ΤΗΣ SOUL

μουσική με λευκή ματιά. 'Evas καινούργιος κόσμος εμφανιστηκε μπροστά μου γεμάτος ρυθμό, σέξι διάθεση, πνευστά, σοκολατένιο χρώμα, αρχέγονες καταβολές. Η απόλυτη σχιζοφρένεια. Την ίδια ώρα που το πανκ γινόταν ο ήχος της επανάστασης για τη δική μου γενιά και δονούσε τη ζωή μου, ανακάλυπτα και τη γοητεία του ήχου της Stax, της Motown και της Atlantic. Ακριβώς αυτοί οι ήχοι φαίνεται να επιστρέφουν στο προσκήνιο, τώρα που η επιτυχία του σημερινού r'n'b ξαναθυμίζει σε όλους τον ήχο στον οποίο βασίζεται.

'Όπως ακριβώς η επιτυχία των neo-garage συγκροτημάτων άνοιξε την πόρτα στο rock 'n' roll του παρελθόντος, έτσι ακριβώς και το νέο r'n'b φέρνει πάλι στον αφρό τον μαύρο ήχο του παρελθόντος, ενώ η γενικότερη τάση για νοσταλγία ξαναζωντανεύει μύθους από τα παλιά.

Ο ξεχασμένος Solomon Burke επέστρεψε πέρυσι με έναν από τους καλύτερους δισκούς του είδους εδώ και χρόνια, με την υποστήριξη θαυμαστών του όπως ο Bob Dylan, ο Elvis Costello, ο Van Morrison και ο Brian Wilson. Συνεργάστηκε δε και με τους Blind Boys of Alabama, ένα εξαιρετικό φωνητικό σύνολο που υπάρχουν πάνω από 40 χρόνια και τώρα γνώρισαν ευρύτατη αποδοχή όχι μόνο με αυτή τη συνεργασία, αλλά και με τον προσωπικό τους, εξαιρετικό, δισκο και τις συνεργασίες τους με τον Lou Reed και τον Tom Waits. Υπέρτερα από χρόνια απραξίας ο Al Green επέστρεψε με έναν απόφιο σόουλ δισκο με

τον χαρακτηριστικό τίτλο: «I Can't Stop». Έτσι είναι. Κανείς δεν μπορεί να σταματήσει όταν γευτεί τη σοκολάτα.

Από το θρυλικό παρελθόν της σόουλ έρχεται και ο πολύς Smokie Robinson, που έχει έτοιμο καινούργιο δίσκο συνδυάζοντας τη σόουλ με τη γκόσπελ και τον χριστιανικό λόγο.

Η εμφάνιση της 16χρονης λευκής Joss Stone, η οποία με την καταπληκτική φωνή της θυμίζει την Janis Joplin αλλά και την Aretha Franklin (η οποία, παρεμπιπόντως, επέστρεψε κι αυτή για να ξαναδιεκδικήσει τον θρόνο της βασιλίσσας της σόουλ), δίνει στο νεανικό κοινό ένα teen είδωλο ικανό να προκαλέσει το ενδιαφέρον του για το ένδοξο παρελθόν στο οποίο άλλωστε και η ίδια αναφέρεται.

Η πρόσφατη επιτυχία των OutKast ανοίγει τη βεντάλια ακόμη περισσότερο, μιας και το συγκρότημα πατάει γερά όχι μόνο στη σόουλ της δεκαετίας του '60 αλλά και στο funk των 70s με τον Sly Stone και τους Funkadelic.

(Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές είναι ακόμη πιθανό να εμφανιστεί στο φετινό Rockwave η ένας από τους πατριάρχες του funk, ο πολύς George Clinton. Μακάρι!) Η επιστροφή του σόουλ ήχου ανοίγει την πόρτα και για μερικά καινούργια ονόματα με πολὺ ενδιαφέρον που αξίζει τον κόπο να τα αναζητήσετε, όπως είναι οι Frank McComb, Ledisi, The Soul of John Black και Sharon Jones and the Dap-Kings.

Σαράντα χρόνια μετά την πυρά δεν έχει αλλάξει και το «Black is beautiful» συνεχίζει να ισχύει. □

*	Αδιάφορος
**	Μέτριος
***	Καλός
****	Πολύ καλός
*****	Εξαιρετικός

JOSS STONE

The Soul Sessions (EMI) ****

Εδώ δεν έχουμε να κάνουμε ακριβώς με ταλέντο αλλά με θείο δώρο. Μια 16χρονη λευκή Αγγλίδούλα με «μαύρη» φωνή που σπάει κόκαλα. Από την εποχή της Τζάνις Τζόπλιν έχει να συμβεί, αν και εδώ η χροιά είναι πιο κοντά στη σόουλ, χωρίς να απουσιάζουν οι επιδράσεις από το ροκ και το μπλουζ. Όταν ο χρόνος θα εξατμίσει τα φτιασίδια της ερμηνείας της και θα απομείνει ο πυρήνας, η ουσία, τότε μπορεί να φτάσει σε μοναδικά επίπεδα. Για τον δίσκο συγκεντρώθηκαν σπουδαίοι παλαίμαχοι της σόουλ και ηχογραφήθηκε με τον παλιό «ζωντανό» τρόπο, με αποτέλεσμα να δικαιώνεται απόλυτα ο τίτλος «Soul Sessions». Απολαυστικός!

THE VINES

Winning Days (EMI) **

Παίρνουν με τη μία πίσω όσα μας είχαν υποσχεθεί με το προηγούμενο άλμπουμ τους. Εδώ εμφανίζονται συχνά αμήχανοι (και για να καλύψουν την αμηχανία τους θορυβούν άσκοπα), δεν εκμεταλλεύονται τη δύναμη τους που είναι οι μελωδίες με ψυχεδελική διάθεση, δείχνουν να μην έχουν κατεύθυνση και άποψη. Βέβαια, χρησιμοποιούν συνθέσεις τους από το παρελθόν –ίσως γιατί έπρεπε (;) να βγει σύντομα καινούργιος δίσκος – αλλά αυτό δεν είναι δικαιολογία που μας αφορά.

THE FALL

Live at the Witch Trials (V2) ****

Το σπουδαίο ξεκίνημα ενός γκρουπ μοναδικού για την εξέλιξη του ροκ. Μπορεί ο M. E. Smith να είναι «τρελός», μισάνθρωπος, δύστροπος και ό, τι άλλο, ως δημιουργός όμως ήταν και είναι πραγματικά καλός. Παρ' ότι κυκλοφόρησε εν μέσω της παν καταγίδας, το «Witch Trials» έχει ευρύτερο πνεύμα και δημιουργικές αναφορές στη ροκ ιστορία. Στην τωρινή έκδοση υπάρχουν 10 επιπλέον τραγούδια και ένα δεύτερο CD με ηχογραφήσεις τους του 1978 για το BBC. Συλλεκτικό και ανεκτίμητο.

K. BHATA

Άγρια χλόη (Eros) ****

Χωρίς να αφήνει τίποτε από όσα έχει κατακτήσει, ο K. B. γυρίζει σελίδα διευρύνοντας το πεδίο δράσης του. Οι νεανικές μουσικές αναμνήσεις του ανοίγουν δρόμο στις μπαλάντες, και εδώ υπάρχουν μερικές πραγματικά θαυμάσιες, χωρίς να απουσιάζει ο ηλεκτρονικός ήχος, που γίνεται ακόμη πιο μεστός και ευρηματικός. Οι στίχοι του είναι δυνατοί και καλογραμμένοι, η χροιά της φωνής του και η ερμηνεία του ιδιαίτερη, η εξέλιξη του διαρκής. Ξάπλωσε στην «άγρια χλόη» και δες τον K. B. ολόκληρο. ●



Τι θα σ' έκανε να σκοτώσεις;

Η ΙΣΟΒΙΤΙΣΣΑ

Της ΑΡΓΥΡΩΣ ΜΠΟΖΩΝΗ

«ΑΤΣΆΛΙ»

Της Ρόνα Μουνρό
Σκηνοθεσία: Έλλην Παπακωνσταντίνου
Παιζούν: Μάνια Παπαδημητρίου,
Λαμπρινή Αγγελίδου, Γιώργος Μωρόγιαννης,
Σοφία Καλεμκερίδου
Απλό Θέατρο, Χαριλάου Τρικούπη 4 (Πάντειος),
210 9229.605

Από τους 70.000 ανθρώπους που βρίσκονται στη μέρα στις φυλακές στη Βρετανία, οι 5.000 είναι ισοβίτες, αλλά από αυτούς μόνο οι 165 είναι γυναίκες. «Σπανιότερη και από μονόκερο», λέει για τον εαυτό της η Φέι, η αντιπροσώπη της Ρόνα Μουνρό στο «Ατσάλι», την παράσταση του Απλού Θέατρου.

Οι άνθρωποι που επισκέπτονται φυλακές εντυπωσιάζονται από το «πόσο συνηθισμένα» είναι όλα. Οι ισοβίτισσες τείνουν να έχουν μια συγκεκριμένη συμπεριφορά ρουτίνας μέσα στη φυλακή. Οι συζητήσεις που κάνουν είναι πολύ συνηθισμένες. Δεν μιλούν σχεδόν ποτέ γι' αυτό που έχουν κάνει. Συχνά αναφοριάμαστε και προσπαθούμε να καταλάβουμε τι είναι αυτό που αναγκάζει κάποιον να σκοτώσει. Και αυτή η ερώτηση είναι η αρχή για να ανοίξει η ποθική πλευρά του ζητήματος: «Τι θα έκανε εμένα να σκοτώσω;» Θα μπορούσε να το κάνει κανείς αυτό υπό φυσιολογικές περιστάσεις; Ή πρόκειται για συγκεκριμένο τύπο ανθρώπων; Και τι πετυχαίνει ο ισόβιος εγκλεισμός τους; Τι θέλουμε εμείς να είναι οι φυλακές; Είναι τόποι τιμωρίας ή τόποι αποκατάστασης;

«Στερώντας τον χρόνο από τον κατάδικο», γράφει ο Μισέλ Φουκό, «η φυλάκιση φαίνεται να εκφράζει συγκεκριμένα την ιδέα ότι η παράβαση έχει βλάψει, πέρα από το θύμα, την κοινωνία ολόκληρη. Πραγματικότητα οικονομικο-θική ενός ποινικού συστήματος που αξιολογεί την τιμωρία σε μέρες, μίνες, χρόνια και επιβάλλει ποσοτικές αντιστοιχίες αδικημάτων χρονικής διάρκειας. Από εδώ προέρχεται και η τόσο κοινή, η τόσο κατάλληλη για τη λειτουργία της τιμωρίας έκφραση – μόλις που έρχεται σε αντίθεση με την αυστηρή θεωρία του ποινικού δικαίου – ότι φυλακίζεται κανείς για να “ξεπληρώσει το χρέος του στην κοινωνία”. Η φυλακή είναι “φυσική”, όπως και “φυσική” είναι στην κοινωνία μας η χρησιμοποίηση του χρόνου για να καταμετρηθούν οι ανταλλαγές».

Το έργο της Ρόνα Μουνρό «Ατσάλι» είναι ένα σκοτεινό έργο. Τη συγγραφέα την απασχολεί ο εγκλεισμός, ο φόνος, ο σχέσης μπτέρας-κόρης, η ελευθερία, το σωφρονιστικό σύστημα. Διαλέγει τον ασφυκτικό χώρο του επισκεπτηρίου μιας φυλακής και περιγράφει τη συνάντηση μιας ισοβίτισσας φυλακισμένης για τον φόνο του συζύγου της με την κόρη της ύστερα από 15 χρόνια.

Ο φόνος σφράγισε την πόρτα επικοινωνίας αυτών των γυναικών, που ζουν απο-



Η ΜΑΝΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (ΜΗΤΕΡΑ ΙΣΟΒΙΤΙΣΣΑ) ΣΕ ΆΛΛΟ ΕΝΑ ΡΕΣΙΤΑ

μακρυσμένες, σχεδόν ξένες. Οι κόσμοι τους συγκρούονται αυτόμata. Μια νέα γυναίκα, ελεύθερη, που θέλει να αποκτήσει αναμνήσεις από την περιορισμένη παιδική της πλικία, και μια σαρανταπεντάρα ισοβίτισσα που δεν έχει λόγους να θυμάται. Η συζήτηση που ανοίγει μεταξύ τους μένει ανολοκλήρωτη τελικά για πάντα;

Διαρκεί όσο χρόνο διαρκούν τα επισκεπτήρια. Κυλά σε μια σύμβαση που καθορίζει ο χώρος, η απόσταση, ο χρόνος, σε κουβέντες καθημερινές, ανούσιες σχεδόν. Καθημιά από τις δύο κρύβει την απόγνωσή της και την περιέργειά της σε έναν προσωπικό εγκλεισμό πέρα από το όριο της συμβατικής φυλακής.

Σε όλη τη διάρκεια του έργου το συναίσθημα που επικρατεί είναι ο ζόφος.

Μπροστά στα μάτια του θεατή ξεδιπλώνεται μια δύσκολη σχέση, χωρίς ποτέ να δινονται απαντήσεις ή τουλάχιστον η βασική απάντηση που ήταν και η αφορμή για να γραφεί το έργο.

Πώς δηλαδή αυτή η γυναίκα έφτασε μια συνηθισμένη μέρα στην κουζίνα του σπιτιού της να μαχαιρώσει τον άντρα της. Και για τον θεατή δεν αρκεί η μπχανική διαπίστωση που κάνουμε πως όλοι μπορεί να φτάσουμε στο έγκλημα δι' «ασήμαντον αφορμήν». Έτσι η ατέλειωτη κουβέντα τους, όταν αρχίζει για νιοστή φορά να περιστρέφεται γύρω από το ίδιο θέμα χωρίς να το διαπερνά, εμφανίζει και τα δομικά προβλήματα του έργου. Η γεωμετρία της γραφής στο τελευταίο μέρος της κορύφωσης καταλήγει σε μια flatline εγκεφαλο-

γραφήματος.

Ότι συμπυκνώνεται νονματικά στο πρώτο μέρος αποδυναμώνεται στο δεύτερο, με αποκορύφωμα, σχεδόν αφελές, την κόρη να ομολογεί στον δεσμοφύλακα φορώντας ένα κατακόκκινο φόρεμα πως της θυμίζει τον πατέρα της.

Στη σκηνή η Μάνια Παπαδημητρίου (μπτέρα) και η Λαμπρινή Αγγελίδου (κόρη), ακόμα και μέσα στην υπερβολή μιας υποκριτικής όπου όλα πρέπει να φαίνονται της πρώτης και στη διαρκώς προβαλλόμενη αμπχανία της δεύτερης, καταφέρνουν και συνθέτουν

δύο ενδιαφέροντες ρόλους.

Αντίθετα, ο Γιώργος Μωρόγιαννης και η Σοφία Καλεμκερίδου περιορίστηκαν, κυρίως λόγω της σκηνοθεσίας, σε ρόλους διακοσμητικούς.

Το κλειστοφοβικό και με δύσχρηστο πάτωμα σκηνικό, αντί να δημιουργεί ατμόσφαιρα, φλυαρεί πάνω στο κείμενο άνευ λόγου.

Το «Ατσάλι» έχει εξαιρετική μετάφραση που την υπογράφει η Χριστίνα Παγκουρέλη, αλλά ο τίτλος «Ατσάλι» σαφώς δεν αποδίδει το νόημα του πρωτοτύπου «Iron». □

«ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΗΣ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ»

Ο ποιητικός μονόλογος της Αύρας Σιδοροπούλου «Τα δάκρυα της Κλυταϊμνήστρας» παρουσιάζεται για δεκαεπτά μόνο παραστάσεις στο θέατρο Δίπυλον.

Συναντάμε την πρωίδα σε ένα μεταφυσικό και επικίνδυνο τοπίο να πάλλεται από επιθυμίες, ενώ γνωρίζει το αναπόδραστο της μοίρας της. Σε μια αναδρομή στον χρόνο ανακαλεί και συγίζει τις τραγικές στιγμές της ζωής της, τη θυσία της Ιφιγένειας, την εγκατάλειψη του Ορέστη, τον φόνο του Αγαμέμνονα. Προσπαθεί να ξορκίσει τους δαιμόνες που στοιχειώνουν τους καθημερινούς της ειριάλτες. Προσπαθεί να εξιλεωθεί ενώ διαβάζει και περιμένει το δυσοίωνο μέλλον της.

Η Αύρα Σιδοροπούλου έχει κάνει και τη σκηνοθεσία, ενώ τον ρόλο της τραγικής πρωίδας ερμηνεύει η Θέμις Μπαζάκα.



! «ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΗΣ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ» (21/4, 9.30 μ.μ.)

Θέατρο Δίπυλον - Β' Σκηνή, Καλογήρου Μιχαήλ & Διπύλου, Ψυρρή, 210 3229.771

Εξασφαλίσαμε για τους αναγνώστες της «Α.Β.» 20 μονά εισιτήρια για την παράσταση της Τετάρτης 21 Απριλίου. Αν θέλεις κι εσύ ένα, στείλε σε SMS: AVP, κενό και το ονοματεπώνυμό σου μέχρι την Τρίτη 20 Απριλίου στις 10.00 π.μ. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με SMS

Κάθε μίνυμα χρεώνεται € 0,75 + 18% ΦΠΑ

Το ημερολόγιο της Πόλης

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ 2004

Του ΑΛΕΞΗ ΣΤΑΜΑΤΗ

Κυριακή

Από Θεοσαλονίκη με πούλμαν. Καμιά δεκαπενταριά συγγραφείς απ' όλες σχεδόν τις χώρες των Βαλκανίων. Στάσι στην Καβάλα. Από ψηλά τα χαμάμ σαν οριεντάλ προς ομπρέλα. Σε έξι ώρες στα σύνορα: Σύνορα, Κήποι, Ταλαιπωρία, θα λεγε ο Άρης. Τα τουρκικά δυο σκάλες ψηλότερα από τα μίζερα ελληνικά, οι γρανίτες έχουν ήδη πέσει στο νέο απαστράπτον duty free. Σε μια γωνία μια 30ιντση τηλεόραση μεταδίδει το ματς της Γαλατασαράι – την ώρα που από το ραδιόφωνο του κινητού ακούω με ανακούφιση το γκολ του Βάλλα στη Νεάπολη. Πρώτη επαφή με το τουρκικό κεμπάμπ – μια μαγεία. Σε όλες τέσσερις ώρες το πούλμαν μπαίνει στην Κωνσταντινούπολη. Οι άδειοι δρόμοι – είναι πα 2.00 το πρωί – φαρδείς με προεκλογική εσάν: δημοτικές εκλογές σε μια εβδομάδα. Το προεκλογικό φετίχ: κρεμάνε ένα κορδόνι κατά μήκος του δρόμου και το γεμίζουν τριγωνικές σημαίες του κόμματος. Το πιο «φρέγα» έμβλημα: ένας γλόμπος που φωτίζει! Το κόμμα: ΑΚ, δηλαδή οι εκσυγχρονιστές, οι Ευρωπαίοι, Ερντογάν. Πρώτη αισθηση αναπάντεκτη: science fiction, κάτι από το «Πέμπτο στοιχείο», μελλοντολογική συνύπαρξη τεχνολογίας και παραδοσιακού. Στο ξενοδοχείο, πώρα, πέφτω αμέσως στο ζεστό κρεβάτι. Αξέχαστο.



ΙΣΤΑΜΠΟΥΛ: «ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΗΝ» ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΤΙ ΤΟ ΜΑΓΙΚΑ ΟΙΚΕΙΟ

Δευτέρα

Η Πόλη ξυπνάει. Από το παράθυρό μου στον τρίτο όροφο ακουμπάω σχεδόν την εναέρια αφίσα ενός πολιτικού με την κλασική τουρκική φάτσα: φαρδύ μέτωπο, καλοζυρισμένα μάγουλα, μουστάκι. Μπαίνουμε στο πούλμαν και κατευθυνόμαστε στο μεγαλύτερο ιδιωτικό πανεπιστήμιο της Κωνσταντινούπολης, το Σαμπάνσι. Η διαδρομή, 50 χιλιόμετρα, κι είμαστε ακόμα εντός των ορίων της πόλης – 14 εκατομμύρια κάτοικοι είναι αυτοί! Ήδη το κυριαρχούμετο βίο είναι εκεί! Διπλά στα χαμόσπιτα τα αρχοντικά, κοντά στους μαχαλάδες οι ουρανοξύστες. Σταδιακά ενσταλάζει μέσα μου ένα αισθημα που με ακολούθησε σε όλη τη διάρκεια της διαμονής μου στην Πόλη: μια παράξενη οικειότητα, ένα δέjà vu του τύπου «I've been here»... Όταν φτάνουμε στο πανεπιστήμιο μένω με το στόμα ανοιχτό: ένα απίστευτο αρχιτεκτονικό κομψοτέχνημα με τεχνητή λίμνη και εκτάσεις επί εκτάσεων πρασίνου, που φιλοξενεί την crème de la crème των Τούρκων φοιτητών, οι οποίοι σπουδάζουν ανθρωποτικές επιστήμες στα αγγλικά! Οι γείτονες, στηριζόμενοι στα αμερικανικά κεφάλαια, έχουν φτιάξει ένα φυτώριο μελλοντικών «κεφαλών» που ξεπερνάει κάθε φαντασία! Και όλα αυτά σε ένα σεληνιακό τοπίο δίπλα σε βιοτεχνίες και φτωχοσυνοικίες. Μανικαϊσμός για-

χόρταση! Το βράδυ τρώμε παραδοσιακά, οι συνάδελφοι, Σλοβένοι, Κροάτες, Σέρβοι, Ρουμάνοι, Βούλγαροι, τη βοηθεία ρακής τραγουδάνε και λένε ανέκδοτα. Ο Μουράτ, αριστερός πανεπιστημιακός, αναπολεί τα τρία πακέτα Gitaneς που κάπνιζε, ενώ ο Αχμέτ, υποπρύτανς του Σαμπάνσι, μας μιλά για τη μπτέρα του που στα νιάτα της βουτούσε στον Βόσπορο για να πάσει ψάρια.

Τρίτη

Δεύτερη και τελευταία μέρα του συνεδρίου – γραμμή για ένα άλλο πανεπιστήμιο, στις όχθες του Βοσπόρου αυτή τη φορά. Από το αμερικανικό campus περνάμε στην... Οξφόρδη αλά τούρκα! Σε ανεπανάληπτο τοπίο, μπροστά από υπέροχα αρχοντικά αποικιακής αρχιτεκτονικής, ξαπλώνουμε στο γρασίδι καζεύοντας την εκπληκτική θέα. Το μόνο που με χαλάει είναι πανεπιστημιακό στην είσοδο, που αργότερα αποδεικνύεται πως είναι ιδιωτική, του πανεπιστημίου. Μας μιλάει ο Ηρακλής Μήλλας, πανεπιστημιακός που διδάσκει τουρκικά σε 'Ελληνες κι ελληνικά σε Τούρκους. Θέμα: Πώς περνάει ο εθνικισμός στη λογοτεχνία. Τούρκοι και Έλληνες αλληλοσφάζονται στα μυθιστορήματα κάθε χώρας, η καθεμιά προβάλλοντας τα δικά της στερεότυπα. Φανταστείτε την πλάκα που έπαθα γυρνώντας στην Ελλάδα όταν άκουσα πρώτη εί-

δηση το παραλήρημα του Τούρκου πρύταν για τους 135.000 νεκρούς που θα κοστίσει η... κατάληψη της Ελλάδας μαζί και με την Κύπρο. Η οποία Μεγαλόνησος, πρώτο θέμα στα κανάλια, τα διαδοχικά σχέδια Ανάν στο τουρκικό μικροσκόπιο... Μετά το τέλος των ομιλιών έρχεται η βραδινή κρουαζιέρα στον Βόσπορο. Περνάμε από παλάτια, τζαμιά, γέφυρες ενώ μας ξεναγεί ο πρόεδρος της Ελλάδας – του οποίου το ονοματεπώνυμο, Αλέξης Αλεξανδρής, πησε σαν ερυθρόλευκη μουσική στ' αυτά μου.

Τετάρτη

Περνάμε με τα πόδια τη γέφυρα Ατατούρκ και φτάνουμε στην απέναντι πλευρά του Κεράτιου Κόλπου, στην Παλιά Πόλη. Μπροστά μας το μεγαλύτερο θρησκευτικό κέντρο της Βιζαντινής Αυτοκρατορίας. Τζαμί μετά την Άλωση, μουσείο από το 1935 χάρις στον Κεμάλ, η Αγία Σοφία, θολή και μεγαλοπρεπής, στέκει επιβλητικά στη μέση του πανοράματος της Πόλης, ωστιμένη από τους μιναρέδες. Η απέραντη έκταση του εσωτερικού κάνει σχεδόν αδύνατη την παραδοχή ότι κτίστηκε μόλις σε 5 χρόνια, παρά τους 10.000 εργάτες που απασχολήθηκαν. Μπροστά στα βιζαντινά ψηφιδωτά, με τα γιγάντια καντπλέρια του Σουλτάνου να με περιστοιχίζουν, η αισθηση είναι απεριγραπτή, αταξιδόμητη. Στέκεται στην «Δέση»: ο Ινσούς, ο Παρ-

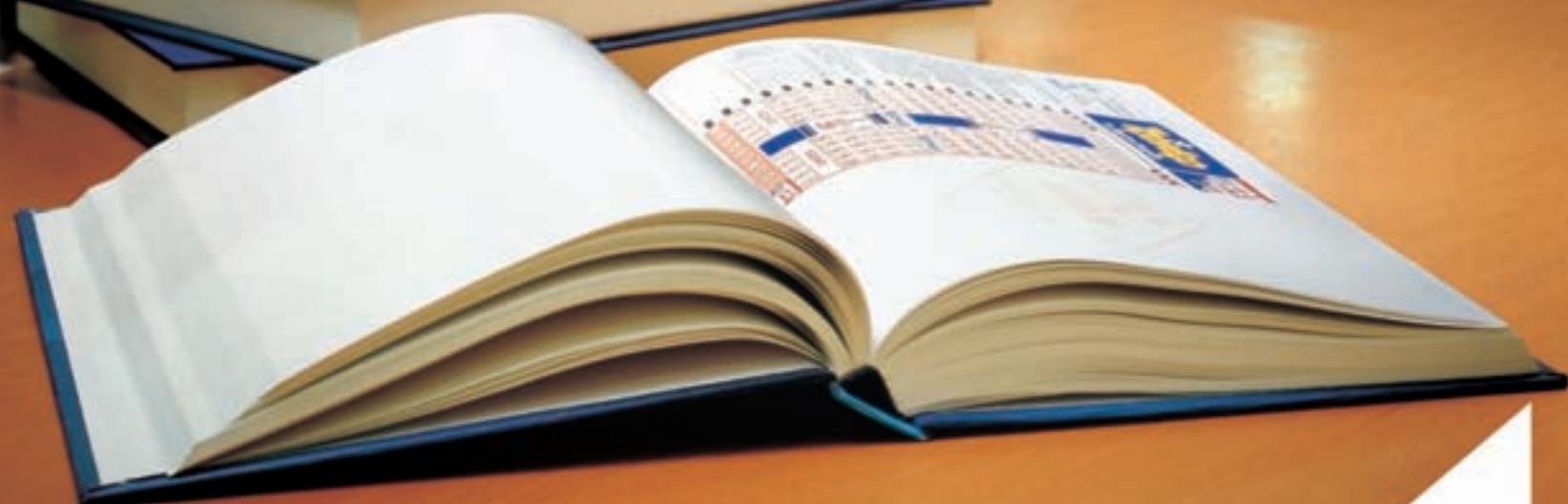
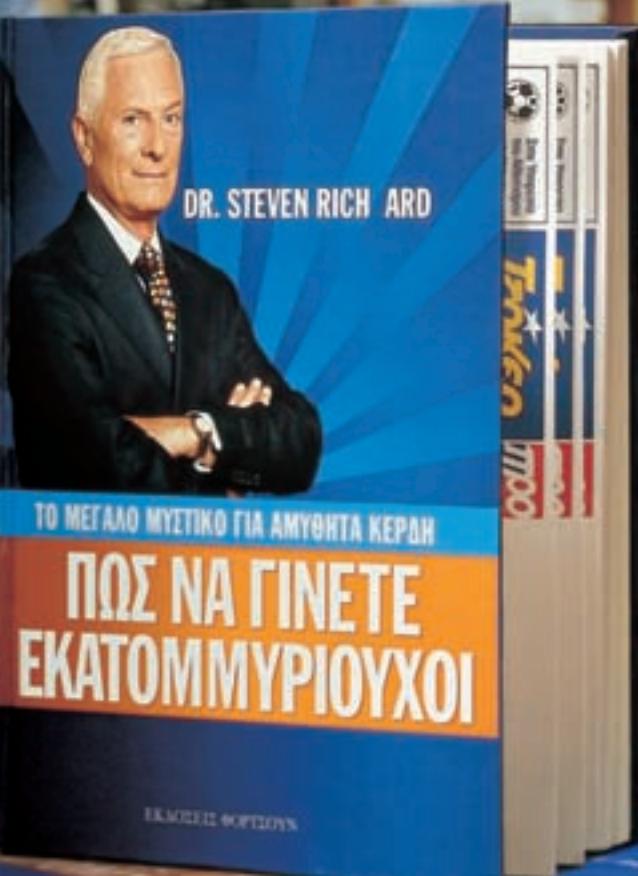
θένος και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής. Παύση. Μόνο παύση... Απέναντι στέκεται το Μπλε Τζαμί, το μόνο στον κόσμο με 6 μιναρέδες, που κατασκευάστηκε ως το αντίπαλο δέος στην Αγία Σοφία. Βιζάντιο-Ισλάμ, σημειώσατε 1... Μεσημέρι επίσκεψη στο Αιγυπτιακό παζάρι, από παντού φωνές, «Δημήτρη, Γιάννη, Μαρία, πάρε ναργιλέ, πάρε πασμίνα...» Οι πωλητές μιλάνε, κόβουν εύκολα τις φάτσες – προπονημένοι. Τα υφάσματα εξαιρετικά, τα πέτσινα επίσης. Το απόγευμα, όπως κάθε απόγευμα, κάνουμε βόλτα στη συνοικία Πέρα, πάνω κάτω στον πεζόδρομο. Νομίζω πως ζω τη μέρα της μαρμότας. Από τα δισκάδικα ακούγεται συνέχεια το ίδιο τραγούδι – ένας χιπ χοπ αμανές: «Ζάλεμ» του Γιάλτη, η ίδια κοπέλα στη βιτρίνα του ζαχαροπλαστείου ντυμένη παραδοσιακά πλάθει διαρκώς πίτες, ο ίδιος τρελός παραληρεί δημόσια επαναλαμβάνοντας την ίδια φράση... Το σουλτανάτο του replay. Τριγύρω καθαριότητα, αλλά και σκόνη, η μεταφυσική του άέρα, ενώ ανέμου παράξενου, διαφορετικού. Στην πλατεία Ταξίμ, στο βάθος της εκκλησία της Αγίας Τριάδας. Όσο και αν προσπαθούν να καλύψουν τη θέα με διαφραγμίσεις είναι ακόμα απίστευτο το ότι υπάρχει ελληνικός σταυρός φάτσα κάρτα στην κεντρική πλατεία της Πόλης. Φανταστείτε ένα μιναρέ στην Ομόνοια... Αφερίμ! Βόλτα σε βιβλιοπωλείο, ο γλυκύτερος τίτλος: «Κιουτσούκ Πρέν». Ο Μικρός Πρίγκιπας...

Πέμπτη

Νωρίς στο Φανάρι, στο Πατριαρχείο, η εκκλησία του Αγίου Γεωργίου. Με τη Μαργαρίτα ανάβουμε από ένα κεράκι... Βόλτα στον Βόσπορο με πήλιο, ατομικό πλοιαράκι μόλις 60 εκατ. λίρες (40 ευρώ) – η Τουρκία έχει πληθωρισμό μετακατοχικής Ελλάδας. Μαγεία του αμφιβληστροειδούς, ειδικά τα παλάτια: Ντολμαμπαχτός, Μπεϊλέρμπεϊ, Μικρό Νερό, αλλά και τα κάστρα Ρουμελί Χισαρί και Αναντολού Χισαρί. Στο θαλάσσιο σύνορο μεταξύ Ευρώπης και Ασίας ένα αξέχαστο διάρκος. Απόγευμα, time for something completely different! Δεξιωση του προξενείου για την 25η Μαρτίου. Η ελληνική σημαία στον κεντρικό πεζόδρομο, και στο εσωτερικό του αρχοντικού οι ομογενείς της πόλης – καλοντυμένοι κι ενδιαφέροντες – γιορτάζουν τα 283 χρόνια της απελευθέρωσης από τον τουρκικό συγκό... Το βράδυ περνάμε κλείνει με πολίτικη κουζίνα στον Χατζηπαππούλακα: ντολμαδάκια, σισ κεμπάμπ, ψαρά μπαϊλντι. Ταξί στο ξενοδοχείο. «Γεια σου, Δημήτρη», ο ταξίτζης. «Αλέξη με λένε», «Δημήτρη, ταμάκι». Ταμάκι.

Κωνσταντινούπολη 2004. Σούμα: Σταυροδρόμι, νερό, μνήμες, νοσταλγία, Ανατολή, Δύση, ένδεια, πλούτος, φιλοδοξία, φιλικό Ισλάμ. «Εις την πόλην» Ισταμπούλ, υπάρχει κάτι το μαγικά οικείο... Α

ΟΠΑΠ



Κι αν σου κάτσει... σου αλλάζει τη ζωή.

Τζόκερ